

การพัฒนาเยื่อแผ่นโซเดียมอะลูมิโนไซด์เพื่อแยกน้ำจาก.ethanol

นาย ประเสริฐ สوارาชย์

สถาบันวิทยบริการ

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต
สาขาวิชาเทคโนโลยีชีวภาพ

คณะวิทยาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปีการศึกษา 2549

ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

DEVELOPMENT OF SODIUM ALUMINA ZEOLITE MEMBRANE
FOR DEHYDRATION OF ETHANOL

Mr. Prasert Savaraj

สถาบันวิทยบริการ

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Science Program in Biotechnology

Faculty of Science

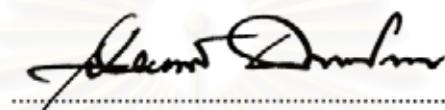
Chulalongkorn University

Academic Year 2006

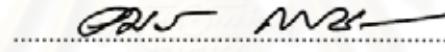
หัวขอวิทยานิพนธ์
โดย
สาขาวิชา
อาจารย์ที่ปรึกษา
อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

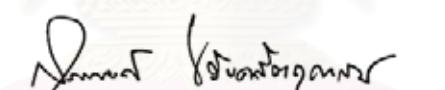
การพัฒนาเชื่อแฝง ใจเดียวอะลูมินาชีโอลิตเพื่อแยกน้ำจากเทานอต
นายประเสริฐ สาระชัย
เทคโนโลยีชีวภาพ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุรพงษ์ นวังคสัตถุศาสน์
ดร. ศิริลักษณ์ ธีระดากร

คณะวิทยาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้นับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่ง
ของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญามหาบัณฑิต

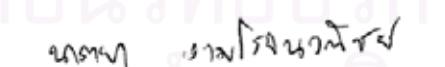

..... คณบดีคณะวิทยาศาสตร์
(ศาสตราจารย์ ดร. เป็มศักดิ์ เมนะเทศ)

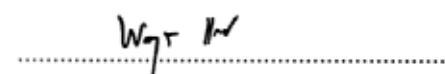
คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร. ออมร เพชรสาม)

..... อาจารย์ที่ปรึกษา
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุรพงษ์ นวังคสัตถุศาสน์)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม
(ดร. ศิริลักษณ์ ธีระดากร)

..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร. นาถยา งามโรจนวนิชย์)

..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร. พลกฤษณ์ แสงวันิช)

ประเสริฐ สวราษฎร์ : การพัฒนาเยื่อแผ่นโซเดียมอะลูมินาเซิร์โอໄไลต์เพื่อแยกน้ำจากเอทานอล (DEVELOPMENT OF SODIUM ALUMINA ZEOLITE MEMBRANE FOR DEHYDRATION OF ETHANOL) อ.ที่ปรึกษา : พศ. ดร. ศุรพงษ์ นังกสัตถุศาสตร์, อ.ที่ปรึกษาร่วม : ดร. ศิริฉักรักษ์ ชีระคากร, จำนวนหน้า 103 หน้า.

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเพิ่มความเข้มข้นของเอทานอลโดยกระบวนการเพอร์แวร์เพอเรชัน โดยใช้เมมเบรนที่มีซีโรໄไลต์เป็นตัวกลางอยู่บนอะลูมินาที่เป็นชั้นรองรับ ซึ่งสภาวะที่เหมาะสมในการสังเคราะห์ซีโรໄไลต์ด้วยวิธีการแบบไฮโดรเทอร์มอล (hydrothermal synthesis) คือที่อุณหภูมิ 80 องศาเซลเซียส เวลา 3 ชั่วโมง หรือที่อุณหภูมิ 90 องศาเซลเซียส เวลา 3 ชั่วโมง และมีขนาดของผลึกอยู่ที่ 8.17 ± 0.02 ไมโครเมตรและ 4.50 ± 0.02 ไมโครเมตร ตามลำดับ สำหรับผลึกซีโรໄไลต์ที่ทำการสังเคราะห์ที่อุณหภูมิ 80 องศาเซลเซียส เวลา 3 ชั่วโมง จะมีพื้นที่ผิวจำเพาะอยู่ที่ 40.6473 ± 0.1304 ตารางเมตรต่อกรัม และปริมาณของซิลิกอนต่ออะลูมิเนียมเท่ากับ 1.48 ส่วนผลึกที่ทำการสังเคราะห์ที่อุณหภูมิ 90 องศาเซลเซียส เวลา 3 ชั่วโมง จะมีพื้นที่ผิวจำเพาะอยู่ที่ 51.1537 ± 0.1891 ตารางเมตรต่อกรัม และปริมาณของซิลิกอนต่ออะลูมิเนียมเท่ากับ 1.31 สำหรับงานวิจัยนี้ได้สร้างโนดูลที่มีลักษณะเป็นทรงกระบอก เมมเบรนที่ใช้มีพื้นที่เท่ากับ 84.86 ตารางเซนติเมตร เมมเบรนที่ใช้ในการทดลองมีโครงสร้างเป็นแบบเชิงประกอบ โดยมีซีโรໄไลต์ทำหน้าที่ในการเลือกผ่านอยู่บนชั้นรองรับที่เป็นอะลูมินาที่มีรูพรุน ซึ่งสภาวะที่เหมาะสมในการสังเคราะห์โซเดียมอะลูมินาเซิร์โอໄไลต์เมมเบรนจากสารละลายที่มีลักษณะเป็นสารละลายใส่ด้วยวิธีการไฮโดรเทอร์มอลที่อุณหภูมิ 90 องศาเซลเซียส เวลา 3 ชั่วโมง แต่ยังไร์กีตานเมมเบรนที่เตรียมได้บังพน ปัญหาการแตกของซีโรໄไลต์ที่ทำหน้าที่ในการเลือกผ่านบนพิวของชั้นรองรับ ซึ่งเมื่อนำเมมเบรนไปทดสอบกระบวนการเพอร์แวร์เพอเรชันพบว่ามีการรั่วของเอทานอลผ่านไปยังส่วนเพอร์มิเอต แต่ความเข้มข้นของเอทานอลทางด้านเพอร์มิเอตที่มีปริมาณมากขึ้นจาก 521.10 กรัมต่อลิตร เป็น 539.11 กรัมต่อลิตร นอกจากนี้ในงานวิจัยนี้บังนำซีโรໄไลต์ที่ได้จากการสังเคราะห์มาทำการศึกษาผลของอุณหภูมิและเวลาต่อความสามารถในการแยกน้ำออกจากร่องโดยพบว่าที่อุณหภูมิ 90 องศาเซลเซียส เวลาในการทดลอง 30 นาที จะสามารถเพิ่มความเข้มข้นของเอทานอลจาก 671.72 ± 9.08 กรัมต่อลิตรไปเป็น 747.15 ± 2.36 กรัมต่อลิตร (เพิ่มขึ้น 11.23%) และที่อุณหภูมิ 90 องศาเซลเซียส เวลาในการทดลอง 60 นาที จะสามารถเพิ่มความเข้มข้นของเอทานอลจาก 474.68 ± 0.11 กรัมต่อลิตรไปเป็น 614.63 ± 2.35 กรัมต่อลิตร (เพิ่มขึ้น 29.48%)

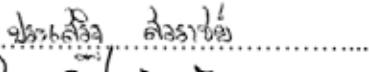
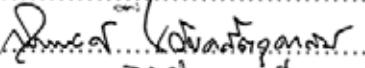
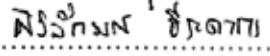
สาขาวิชา.....	เทคโนโลยีชีวภาพ.....	ลายมือชื่อนิสิต.....	ปัจจุบัน.....	ล่าสุด.....
ปีการศึกษา.....	2549.....	ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา.....	พญานาค.....	นายศักดิ์ฤทธิ์.....
		ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาร่วม.....	ดร.อุรุพงศ์.....	นางสาว.....

467 23255 23 : MAJOR BIOTECHNOLOGY

KEY WORD : PERVAPORATION / ZEOLITE A

PRASERT SAVARAJ : DEVELOPMENT OF SODIUM ALUMINA ZEOLITE MEMBRANE FOR DEHYDRATION OF ETHANOL. THESIS ADVISOR : ASSIST. PROF. SURAPONG NAVANKASATTUSAS, Ph. D., THESIS COADVISOR : SIRILUK TEERADAKORN, Ph. D. 103 pp.

The purpose of this research was to concentrate ethanol in ethanol-water mixture by pervaporation using zeolite A membrane on alumina support. Zeolite A was prepared by hydrothermal synthesis. The conditions for zeolite A synthesis are crystallization temperature at 80 °C for 3 h or crystallization temperature at 90 °C for 3 h. The zeolite A synthesized at 80 °C, 3 h had crystal size of $8.17 \pm 0.02 \mu\text{m}$, specific surface area of $40.6473 \pm 0.1304 \text{ m}^2/\text{g}$ and silicon/aluminium molar ratio of 1.48. The zeolite A synthesized at 90 °C, 3 h had crystal size of $4.50 \pm 0.02 \mu\text{m}$, specific surface area of $51.1537 \pm 0.1891 \text{ m}^2/\text{g}$ and silicon/aluminum molar ratio of 1.31. A cylindrical membrane module was built in this study with an effective membrane area of 84.86 cm^2 . The membrane used in this research was synthesized in a composite form, consisted of zeolite that was a selective layer on a porous alumina support. The optimum condition for synthesis of sodium alumina zeolite membrane from clear solution using hydrothermal synthesis was 90 °C and for 3 h. The scanning electron microscope revealed that the surface of support was covered with polycrystalline zeolite A with cracking defect. The zeolite A composite membrane was used for the separation of ethanol-water mixture by using pervaporation but the membrane was leaked in some area. However concentration of ethanol was increased from 521.10 g/l to 539.11 g/l. Finally the effect of temperature and time of synthesized zeolite A in dehydration of ethanol were investigated. The concentration of ethanol was increased from $671.72 \pm 9.08 \text{ g/l}$ to $747.15 \pm 2.36 \text{ g/l}$ (11.23% increase) at 90 °C for 30 minutes. Meanwhile the concentration of ethanol was increased from $474.68 \pm 0.11 \text{ g/l}$ to $614.63 \pm 2.35 \text{ g/l}$ (29.48% increase) at 90 °C for 60 minutes.

Field of study.....Biotechnology.....Student's signature.....
 Academic year ...2006.....Advisor's signature.....
 Co-advisor's signature.....

กิตติกรรมประกาศ

การศึกษาระดับปริญญามหาบัณฑิตและวิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จด้วยความสมบูรณ์โดยได้รับความกรุณาจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุรพงศ์ นังคสัตถุศาสตร์ และ ดร. ศิริกักษณ์ ชีระดากร ที่กรุณารับเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาและอาจารย์ที่ปรึกษาร่วมวิทยานิพนธ์ ตลอดจนให้คำแนะนำแนวทางการทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณอย่างสูงไว้ ณ ที่นี่

ขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร. ออมร เพชรสุม, รองศาสตราจารย์ ดร. นา露天 งานไกรนวัฒน์ และ รองศาสตราจารย์ ดร. พลกฤษณ์ แสงวณิช ที่กรุณารับเป็นประธานกรรมการและกรรมการในการสอบป้องกันวิทยานิพนธ์ เพื่อความสมบูรณ์แห่งปริญญาวิทยาศาสตร์มหาบัณฑิตในครั้งนี้

ขอขอบพระคุณ ดร. คุจกุล พงษ์เก่า คณะชีวฯ ภาควิชาวัสดุศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่ให้ความช่วยเหลือต่างๆ ในการทำวิจัยครั้งนี้

ขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ตะวัน สุขน้อย ภาควิชาเคมี คณะวิทยาศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ที่ให้ความช่วยเหลือต่างๆ ในการทำวิจัยครั้งนี้

ขอขอบพระคุณ สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย ที่ให้ความช่วยเหลือต่างๆ ในการทำวิจัยครั้งนี้

ขอขอบพระคุณบุคลากรทุกท่าน ในสถาบันเทคโนโลยีชีวภาพและวิศวกรรมพันธุ์ ศาสตร์ แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่ให้ความช่วยเหลือต่างๆ ในการทำวิจัยครั้งนี้

ขอขอบคุณเพื่อนๆ พี่ๆ ของหลักสูตรเทคโนโลยีชีวภาพ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย สำหรับการช่วยเหลือและคำแนะนำต่างๆ

สุดท้ายนี้ขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อและคุณแม่ และครอบครัวที่ให้การสนับสนุนและเป็นกำลังใจสำคัญในการทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จสมบูรณ์

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สารบัญ

บทคัดย่อภาษาไทย.....	๑
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	๑
กิตติกรรมประกาศ.....	๙
สารบัญ.....	๙
สารบัญตาราง.....	๖
สารบัญรูป.....	๗
คำย่อ.....	๘

บทที่

1 บทนำ.....	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	3
1.3 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	3
1.4 วิธีดำเนินการวิจัย.....	3
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	4
2.1 แนวคิดและทฤษฎี.....	4
2.1.1 เอกทานอล.....	4
2.1.2 การผลิตเชื้อเพลิงเอกสาร.....	5
2.1.3 กระบวนการเพอร์ແවප່ອເຮັດ.....	7
2.1.4 การผลิตເຢື່ອແຜ່ນເພື່ອໃຊ້ໃນແກສາ.....	21
2.1.5 ເຢື່ອແຜ່ນສມາຕຣ/ໄມ່ສມາຕຣ.....	23
2.2 ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับເຈື້ອໄລຕ໌.....	23
2.2.1 ໂຄງສ້າງແລະອົງປະກອບທາງເຄມີຂອງເຈື້ອໄລຕ໌.....	24
2.2.2 ການສັງຄരະເຈື້ອໄລຕ໌.....	30
2.2.3 ທຖານີການຄູດຫັບ.....	32
2.2.4 ປະໂຍບັນຂອງເຈື້ອໄລຕ໌.....	34
2.2.5 ການກຳຈັດໂມເລກຸນໍາໃນໂຄງສ້າງເຈື້ອໄລຕ໌.....	35
2.2.6 ເຈື້ອໄລຕ໌ອ.....	37
2.3 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	38

บทที่	หน้า
3	วิธีดำเนินการวิจัย.....40
	3.1 อุปกรณ์และสารเคมี.....40
	3.1.1 อุปกรณ์.....40
	3.1.2 สารเคมี.....41
	3.2 วิธีการทดลอง.....41
	3.2.1 การทดลองหาสภาวะที่เหมาะสมในการสังเคราะห์ซีโอลิต์.....41
	3.2.2 การทดสอบความสามารถของผลึกซีโอลิต์ ในการแยกน้ำออกจาก.ethanol.....42
	3.2.3 การเตรียมโซเดียมอะลูมิโนไฮด์รอนเบรน.....42
	3.2.3.1 การเตรียมชั้นรองรับ.....42
	3.2.3.2 การเตรียมโซเดียมอะลูมิโนไฮด์รอนเบรน.....43
	3.2.4 การวิเคราะห์คุณลักษณะของซีโอลิต์และโซเดียมอะลูมิโน ⁺ ไฮด์รอนเบรน.....44
	3.2.4.1 X-Ray diffraction.....44
	3.2.4.2 Scanning electron microscope.....44
	3.2.4.3 การวิเคราะห์ขนาดของผลึกซีโอลิต์.....44
	3.2.4.4 การวิเคราะห์หาอัตราส่วนของซิลิกอนต่ออะลูมิเนียม.....44
	3.2.5 การทดสอบกระบวนการเพอร์ແວປອเรชัน.....45
	3.2.6 การวิเคราะห์ปริมาณethanolโดยใช้เครื่องกําชโภคเคมี.....46
4	ผลการทดลองและวิจารณ์ผลการทดลอง.....47
	4.1 โมดูลของเมมเบรน.....47
	4.2 ภาวะที่เหมาะสมในการเตรียมซีโอลิต์ ⁺48
	4.2.1 ขนาดผลึกซีโอลิต์ ⁺59
	4.2.2 ปริมาณซิลิกอนต่ออะลูมิเนียม.....59
	4.3 ผลึกซีโอลิต์ ⁺ ในการแยกน้ำออกจากethanol ..60
	4.4 การเตรียมโซเดียมอะลูมิโนไฮด์รอนเบรน.....62
	4.5 กระบวนการเพอร์ແວປອเรชัน.....71
5	สรุปผลการวิจัย.....72
	ข้อเสนอแนะ.....74

บทที่	หน้า
รายการอ้างอิง.....	75
ภาคผนวก.....	79
ภาคผนวก ก.....	80
ภาคผนวก ข.....	81
ภาคผนวก ค.....	84
ภาคผนวก ง.....	85
ภาคผนวก จ.....	87
ภาคผนวก ฉ.....	102
ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์.....	103

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
2.1 คุณสมบัติของ fuel-grade ethanol สำหรับผสมในน้ำมัน.....	5
2.2 Typical utility requirement to produce 1000 liters of absolute alcohol (99%v/v).....	7
2.3 ข้อเปรียบเทียบสำหรับ โนดูลของเยื่อแผ่นในแต่ละแบบ.....	21
2.4 ตัวอย่างผลิตเมอร์ที่ใช้ในการกระบวนการเพอร์แวนด์เพอร์ชัน.....	22
2.5 ชนิดของซีไอโอลิต์ตามลักษณะ โครงสร้างทุติยภูมิ.....	26
2.6 ตัวเร่งปฏิกิริยาแบบซีไอโอลิต์แบ่งตามขนาดของช่องว่าง.....	28
2.7 ตัวเร่งปฏิกิริยาแบบซีไอโอลิต์แบ่งตามสัดส่วนของซิลิกา กับ อะลูมิเนียม.....	29
4.1 แสดงขนาดของผลึกและพื้นที่ผิวจำเพาะของซีไอโอลิต์อีที่เตรียมได้เปรียบเทียบกับ NaA zeolite ของบริษัท พีคิว เคมิคอลส์ (ประเทศไทย) จำกัด.....	59
4.2 แสดงปริมาณซิลิกอนต่ออะลูมิเนียมของผลึกซีไอโอลิต์อีที่เตรียมได้เปรียบเทียบกับ NaA zeolite ของบริษัท พีคิว เคมิคอลส์ (ประเทศไทย) จำกัด.....	60
ช.1 ความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณเอทานอลกับค่าสัดส่วนของพื้นที่ได้กราฟ.....	81
ค.1 ข้อมูลการทดสอบความสามารถของผลึกซีไอโอลิต์อีในการแยก น้ำออกจากเอทานอล เวลาที่ใช้ในการทดลอง 30 นาที.....	84
ค.2 ข้อมูลการทดสอบความสามารถของผลึกซีไอโอลิต์อีในการแยก น้ำออกจากเอทานอล เวลาที่ใช้ในการทดลอง 60 นาที.....	84

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สารบัญ

รูปที่	หน้า
2.1 กระบวนการเพอร์ແවപ່ອເຮັດວ່າມກົບການກຳນົດເພື່ອພລິຕເທການອລບຣຸຖື	8
2.2 กระบวนการเพอร์ແວປ່ອເຮັດວ່າມ	8
2.3 ເກຣເດີຍຕີສັກຍາທາງເຄມີ, ຄວາມດັນ ແລະ ແຂວດຕິວິຕີຜ່ານເຂື່ອແຜ່ນ	9
2.4 ການເກີດ concentration polarization ທາງດ້ານສາրປືອນແລະເພອർມີເອຕ	16
2.5 ໂມຄຸລແບນແຜ່ນເຮັບແລະ ກຣອນ	18
2.6 ໂມຄຸລແບນມ້ວນ	19
2.7 ໂມຄຸລແບນເສັ້ນໄຍກລວງ	19
2.8 ໂມຄຸລແບນທ່ອ	20
2.9 ຮູບທຽບສິ້່ໜ້າຂອງອອກຊີເຈັນ ໂຄອຣີເຄີນຕັບຊີລິກອນ ອີ່ອະລຸມີເນີຍມ ໃນໜ່ວຍເລື້ກາ ຂອງເຊື້ໂໄລຕ໌ (ໜ່ວຍໂຄຮ່າງປົມກຸມ)	24
2.10 ໂຄຮ່າງ 2 ມິຕີຂອງອະລຸມີໂນຊີລິເກຕ	25
2.11 ໜ່ວຍໂຄຮ່າງຂອງພລິກເຊື້ໂໄລຕ໌	25
2.12 ໜ່ວຍໂຄຮ່າງທຸຕິກຸມ	26
2.13 ລັກຍະນ່ວຍໂຄຮ່າງຮູບທຽບທາຍໝາດໄໝ່	27
2.14 ປະຈຸບັນໃນໂຄຮ່າງຕາໜ່າຍທີ່ເກີດປະຈຸ	27
2.15 ລັກຍະໂອໂຫຼເກີມຂອງການຄຸດຊັບ	33
2.16 ແສດງ DTA curve ຂອງເຊື້ໂໄລຕ໌ X ແລະ Y	36
2.17 ໂຄຮ່າງຂອງເຊື້ໂໄລຕ໌ A	37
3.1 ແສດງວິທີການເຕີມແມມເບຣນ	43
3.2 ແສດງການປະຈຸບັນໃນໂຄຮ່າງຮູບທຽບທາຍໝາດໄໝ່	45
4.1 ໂມຄຸລຂອງແມມເບຣນ	47
4.2 ກາຮົບ XRD ຂອງເຊື້ໂໄລຕ໌ທີ່ທຳການສັງເຄຣະທີ່ອຸ່ນຫກຸມ 80 ອົງສາເໜລເຊີຍສ ເວລາ 2.5 ຊົ່ວໂມງ	49
4.3 ກາຮົບ XRD ຂອງເຊື້ໂໄລຕ໌ທີ່ທຳການສັງເຄຣະທີ່ອຸ່ນຫກຸມ 80 ອົງສາເໜລເຊີຍສ ເວລາ 3 ຊົ່ວໂມງ	49
4.4 ກາຮົບ XRD ຂອງເຊື້ໂໄລຕ໌ທີ່ທຳການສັງເຄຣະທີ່ອຸ່ນຫກຸມ 80 ອົງສາເໜລເຊີຍສ ເວລາ 4 ຊົ່ວໂມງ	50
4.5 ກາຮົບ XRD ຂອງເຊື້ໂໄລຕ໌ທີ່ທຳການສັງເຄຣະທີ່ອຸ່ນຫກຸມ 80 ອົງສາເໜລເຊີຍສ ເວລາ 6 ຊົ່ວໂມງ	50

รูปที่	หน้า
4.6 ภาพ XRD ของซีไอໄලต์ที่ทำการสังเคราะห์ที่อุณหภูมิ 90 องศาเซลเซียส เวลา 1.5 ชั่วโมง.....	51
4.7 ภาพ XRD ของซีไอໄලต์ที่ทำการสังเคราะห์ที่อุณหภูมิ 90 องศาเซลเซียส เวลา 2 ชั่วโมง.....	51
4.8 ภาพ XRD ของซีไอໄලต์ที่ทำการสังเคราะห์ที่อุณหภูมิ 90 องศาเซลเซียส เวลา 2.5 ชั่วโมง.....	52
4.9 ภาพ XRD ของซีไอໄලต์ที่ทำการสังเคราะห์ที่อุณหภูมิ 90 องศาเซลเซียส เวลา 3 ชั่วโมง.....	52
4.10 ภาพ XRD ของซีไอໄලต์ที่ทำการสังเคราะห์ที่อุณหภูมิ 90 องศาเซลเซียส เวลา 4 ชั่วโมง.....	53
4.11 ภาพ XRD ของซีไอໄලต์ที่ทำการสังเคราะห์ที่อุณหภูมิ 90 องศาเซลเซียส เวลา 6 ชั่วโมง.....	53
4.12 ภาพ XRD ของซีไอໄලต์ที่ทำการสังเคราะห์ที่อุณหภูมิ 100 องศาเซลเซียส เวลา 1.5 ชั่วโมง.....	54
4.13 ภาพ XRD ของซีไอໄලต์ที่ทำการสังเคราะห์ที่อุณหภูมิ 100 องศาเซลเซียส เวลา 2 ชั่วโมง.....	54
4.14 ภาพ XRD ของซีไอໄලต์ที่ทำการสังเคราะห์ที่อุณหภูมิ 100 องศาเซลเซียส เวลา 2.5 ชั่วโมง.....	55
4.15 ภาพ XRD ของซีไอໄලต์ที่ทำการสังเคราะห์ที่อุณหภูมิ 100 องศาเซลเซียส เวลา 3 ชั่วโมง.....	55
4.16 ภาพ XRD ของซีไอໄලต์ที่ทำการสังเคราะห์ที่อุณหภูมิ 100 องศาเซลเซียส เวลา 4 ชั่วโมง.....	56
4.17 ภาพ XRD ของซีไอໄලต์ที่ทำการสังเคราะห์ที่อุณหภูมิ 100 องศาเซลเซียส เวลา 6 ชั่วโมง.....	56
4.18 ภาพ SEM ของผลึกที่ทำการสังเคราะห์ที่อุณหภูมิ 80 องศาเซลเซียส	57
4.19 ภาพ SEM ของผลึกที่ทำการสังเคราะห์ที่อุณหภูมิ 80 องศาเซลเซียส เวลา 2.5 ชั่วโมง.....	57
4.20 ภาพ SEM ของผลึกที่ทำการสังเคราะห์ที่อุณหภูมิ 90 องศาเซลเซียส เวลา 3 ชั่วโมง.....	58

รูปที่	หน้า
4.21 ภาพ SEM ของ NaA zeolite (บริษัท พีคิว เคมิคอลส์ (ประเทศไทย) จำกัด).....	58
4.22 ผลของอุณหภูมิต่อซีไอໄලต์ในการแยกน้ำจากเชื้อเพลิง ที่เวลาในการทดลอง 30 นาที.....	61
4.23 ผลของอุณหภูมิต่อซีไอໄලต์ในการแยกน้ำจากเชื้อเพลิง ที่เวลาในการทดลอง 60 นาที.....	61
4.24 ไซเดียมอะลูมินาซีไอໄලต์เมมเบรนบนชั้นรองรับ cristobalite	63
4.25 ไซเดียมอะลูมินาซีไอໄලต์เมมเบรนบนชั้นรองรับ corundum.....	64
4.26 กราฟ XRD ของชั้นรองรับ cristobalite.....	64
4.27 กราฟ XRD ของชั้นรองรับ corundum.....	65
4.28 ภาพ SEM ของชั้นรองรับ cristobalite.....	65
4.29 ภาพ SEM ของชั้นรองรับ corundum.....	66
4.30 กราฟ XRD ของไซเดียมอะลูมินาซีไอໄලต์เมมเบรนที่ทำการสังเคราะห์ ที่อุณหภูมิ 80 องศาเซลเซียส เวลา 2.5 ชั่วโมง.....	66
4.31 กราฟ XRD ของไซเดียมอะลูมินาซีไอໄලต์เมมเบรนที่ทำการสังเคราะห์ ที่อุณหภูมิ 80 องศาเซลเซียส เวลา 3 ชั่วโมง.....	67
4.32 กราฟ XRD ของไซเดียมอะลูมินาซีไอໄලต์เมมเบรนที่ทำการสังเคราะห์ ที่อุณหภูมิ 90 องศาเซลเซียส เวลา 2.5 ชั่วโมง.....	67
4.33 กราฟ XRD ของไซเดียมอะลูมินาซีไอໄලต์เมมเบรนที่ทำการสังเคราะห์ ที่อุณหภูมิ 90 องศาเซลเซียส เวลา 3 ชั่วโมง.....	68
4.34 ภาพ SEM ของไซเดียมอะลูมินาซีไอໄලต์เมมเบรนที่ทำการสังเคราะห์ ที่อุณหภูมิ 80 องศาเซลเซียส เวลา 2.5 ชั่วโมง.....	68
4.35 ภาพ SEM ของไซเดียมอะลูมินาซีไอໄලต์เมมเบรนที่ทำการสังเคราะห์ ที่อุณหภูมิ 80 องศาเซลเซียส เวลา 3 ชั่วโมง.....	69
4.36 ภาพ SEM ของรอยแตกไซเดียมอะลูมินาซีไอໄලต์เมมเบรนที่ทำการสังเคราะห์ที่อุณหภูมิ 80 องศาเซลเซียส เวลา 3 ชั่วโมง.....	69
4.37 ภาพ SEM ของไซเดียมอะลูมินาซีไอໄලต์เมมเบรนที่ทำการสังเคราะห์ ที่อุณหภูมิ 90 องศาเซลเซียส เวลา 2.5 ชั่วโมง.....	70
4.38 ภาพ SEM ของไซเดียมอะลูมินาซีไอໄලต์เมมเบรนที่ทำการสังเคราะห์ ที่อุณหภูมิ 90 องศาเซลเซียส เวลา 3 ชั่วโมง.....	70

รูปที่	หน้า	
ช.1	กราฟมาตราฐานเอทานอลสัมบูรณ์.....	81
ช.2	ตัวอย่างโคมไฟแกํรนของเอทานอลสัมบูรณ์มาตราฐาน เมื่อใช้ไฟฟ้าเป็นสารมาตรฐานเปรียบเทียบภายใน วิเคราะห์ด้วยเครื่องกําชโคมไฟแกํรน.....	82
ช.3	ตัวอย่างโคมไฟแกํรนของเอทานอลที่ทำการแยกด้วยซีโอไฮต์เมื่อใช้ไฟฟ้าเป็นสารมาตรฐานเปรียบเทียบภายใน วิเคราะห์ด้วยเครื่องกําชโคมไฟแกํรน.....	83
จ.1	ข้อมูลผลการทดลองจากเครื่อง XRF แสดงปริมาณของซิลิกอนต่ออะลูมิเนียมของซีโอไฮต์.....	85
จ.2	ข้อมูลผลการทดลองจากเครื่อง XRF แสดงปริมาณของซิลิกอนต่ออะลูมิเนียมของซีโอไฮต์ (ต่อ).....	86
จ.1	ข้อมูลผลการทดลองจากเครื่อง Laser particle size distribution analyzer ของ NaA zeolite (บริษัท พีคิว เเเคมิคอลส์ (ประเทศไทย) จำกัด) แสดงขนาดของผลึก (ครั้งที่ 1).....	87
จ.2	ข้อมูลผลการทดลองจากเครื่อง Laser particle size distribution analyzer ของ NaA zeolite (บริษัท พีคิว เเเคมิคอลส์ (ประเทศไทย) จำกัด) แสดงขนาดของผลึก (ครั้งที่ 2).....	88
จ.3	ข้อมูลผลการทดลองจากเครื่อง Laser particle size distribution analyzer ของ NaA zeolite (บริษัท พีคิว เเเคมิคอลส์ (ประเทศไทย) จำกัด) แสดงขนาดของผลึก (ครั้งที่ 3).....	89
จ.4	ข้อมูลผลการทดลองจากเครื่อง Laser particle size distribution analyzer ของซีโอไฮต์ ที่ทำการสังเคราะห์ที่อุณหภูมิ 90 องศาเซลเซียส เวลา 3 ชั่วโมง แสดงขนาดของผลึก (ครั้งที่ 1).....	90
จ.5	ข้อมูลผลการทดลองจากเครื่อง Laser particle size distribution analyzer ของซีโอไฮต์ ที่ทำการสังเคราะห์ที่อุณหภูมิ 90 องศาเซลเซียส เวลา 3 ชั่วโมง แสดงขนาดของผลึก (ครั้งที่ 2).....	91
จ.6	ข้อมูลผลการทดลองจากเครื่อง Laser particle size distribution analyzer ของซีโอไฮต์ ที่ทำการสังเคราะห์ที่อุณหภูมิ 90 องศาเซลเซียส เวลา 3 ชั่วโมง แสดงขนาดของผลึก (ครั้งที่ 3).....	92

รูปที่	หน้า
จ.7 ข้อมูลผลการทดลองจากเครื่อง Laser particle size distribution analyzer ของซีไอไลด์ที่ทำการสั่งเคราะห์ที่อุณหภูมิ 90 องศาเซลเซียส เวลา 2.5 ชั่วโมง แสดงขนาดของผลึก (ครั้งที่ 1).....	93
จ.8 ข้อมูลผลการทดลองจากเครื่อง Laser particle size distribution analyzer ของซีไอไลด์ที่ทำการสั่งเคราะห์ที่อุณหภูมิ 90 องศาเซลเซียส เวลา 2.5 ชั่วโมง แสดงขนาดของผลึก (ครั้งที่ 2).....	94
จ.9 ข้อมูลผลการทดลองจากเครื่อง Laser particle size distribution analyzer ของซีไอไลด์ที่ทำการสั่งเคราะห์ที่อุณหภูมิ 90 องศาเซลเซียส เวลา 2.5 ชั่วโมง แสดงขนาดของผลึก (ครั้งที่ 3).....	95
จ.10 ข้อมูลผลการทดลองจากเครื่อง Laser particle size distribution analyzer ของซีไอไลด์ที่ทำการสั่งเคราะห์ที่อุณหภูมิ 80 องศาเซลเซียส เวลา 2.5 ชั่วโมง แสดงขนาดของผลึก (ครั้งที่ 1).....	96
จ.11 ข้อมูลผลการทดลองจากเครื่อง Laser particle size distribution analyzer ของซีไอไลด์ที่ทำการสั่งเคราะห์ที่อุณหภูมิ 80 องศาเซลเซียส เวลา 2.5 ชั่วโมง แสดงขนาดของผลึก (ครั้งที่ 2).....	97
จ.12 ข้อมูลผลการทดลองจากเครื่อง Laser particle size distribution analyzer ของซีไอไลด์ที่ทำการสั่งเคราะห์ที่อุณหภูมิ 80 องศาเซลเซียส เวลา 2.5 ชั่วโมง แสดงขนาดของผลึก (ครั้งที่ 3).....	98
จ.13 ข้อมูลผลการทดลองจากเครื่อง Laser particle size distribution analyzer ของซีไอไลด์ที่ทำการสั่งเคราะห์ที่อุณหภูมิ 80 องศาเซลเซียส เวลา 3 ชั่วโมง แสดงขนาดของผลึก (ครั้งที่ 1).....	99
จ.14 ข้อมูลผลการทดลองจากเครื่อง Laser particle size distribution analyzer ของซีไอไลด์ที่ทำการสั่งเคราะห์ที่อุณหภูมิ 80 องศาเซลเซียส เวลา 3 ชั่วโมง แสดงขนาดของผลึก (ครั้งที่ 2).....	100
จ.15 ข้อมูลผลการทดลองจากเครื่อง Laser particle size distribution analyzer ของซีไอไลด์ที่ทำการสั่งเคราะห์ที่อุณหภูมิ 80 องศาเซลเซียส เวลา 3 ชั่วโมง แสดงขนาดของผลึก (ครั้งที่ 3).....	101

คำย่อ

S_i	สัมประสิทธิ์การกระจายของสาร i
J_i	อัตราการแพร่ผ่านขององค์ประกอบ i หรือค่าฟลักซ์ (flux)
D_i	สัมประสิทธิ์การแพร่ (diffusion coefficient)
J_i^*	ฟลักซ์ขององค์ประกอบ i ผ่านเยื่อแผ่น
L_i	ค่าคงที่หรือ phenomenological coefficient
μ_i	ศักยภาพเคมีขององค์ประกอบ i (chemical potential)
x	ระยะทางการแพร่ในเยื่อแผ่น
a_i	เอกติวิติขององค์ประกอบ i (activity)
P_i	ความดันย่อยขององค์ประกอบ i
P_i^0	ความดันไอลิมตัวขององค์ประกอบ i
δ_m	ความหนาของเยื่อแผ่น
x_i	เศษส่วนโมลของสาร i ในสารปื้อน
γ_i	สัมประสิทธิ์เอกติวิติขององค์ประกอบ i
P_p	ความดันรวมด้านเพอร์มิเอต
y_i	เศษส่วนโมลของสาร i ด้านเพอร์มิเอต
D_i^0	สัมประสิทธิ์การแพร่ของสาร i
k_{ii}, k_{jj}	สัมประสิทธิ์ plasticization ขององค์ประกอบ i และ j
k_{ij}, k_{ji}	สัมประสิทธิ์ coupling ระหว่าง i และ j และระหว่าง j และ i
E_p	พลังงานกระตุ้นปรากฏของการซึมผ่าน
α	ค่าการเลือก (selectivity)
β	แฟคเตอร์การแยก
R	ค่าคงที่ของก๊าซ (gas constant)

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัจจุบัน

ปัจจุบันในเรื่องของเชื้อเพลิงและพลังงานนับว่าเป็นปัจจุบันสำคัญยิ่งของประเทศไทย โดยตลอด ทั้งนี้เนื่องจากเรามีแหล่งทรัพยากรธรรมชาติด้านพลังงานน้อย ไม่พอต่อความต้องการใช้ กากในประเทศไทย ซึ่งนับวันความต้องการก็จะสูงขึ้นเรื่อยๆ สอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจและ อุตสาหกรรมที่เจริญเติบโตอย่างต่อเนื่อง แม้ว่าในช่วง พ.ศ. 2539 ประเทศไทยต้องประสบกับภาวะ วิกฤติทางเศรษฐกิจ แต่อัตราการใช้เชื้อเพลิงและพลังงานภายในประเทศก็มิได้มีแนวโน้มลดลง มากนักแต่อย่างใด ในปัจจุบันอัตราการใช้พลังงานเฉพาะน้ำมันสำเร็จรูปมีปริมาณโดยเฉลี่ยสูงถึง ประมาณ 6.16 แสนบาร์เรล/วัน และจากอัตราการใช้ดังกล่าวทำให้ในปี พ.ศ. 2539 ประเทศไทย สูญเสียเงินตราต่างประเทศในการนำเข้าน้ำมันดิบกว่า 168,000 ล้านบาท ซึ่งสูงกว่ารายได้จากการ ส่งออกข้าว, มันสำปะหลัง, น้ำมันปาล์ม และยางพารา รวมกันเสียอีก นอกจากนี้ปัจจุบันที่สำคัญอีก ประการหนึ่งในการนำเข้าน้ำมันก็คือ ปัจจัยราคาซึ่งมีแนวโน้มสูงขึ้นตลอดมาอันเป็นอุปสรรคอย่าง ยิ่งในการแก้ไขปัจจุบันเศรษฐกิจของประเทศไทย โดยที่รัฐบาลก็ไม่อาจต่อรองหรือใช้มาตรการใน การบรรเทาปัจจุบันน้ำมันเชื้อเพลิงได้อย่างยั่งยืน

จากปัจจุบันดังกล่าวข้างต้นทำให้การแสวงหาแหล่งเชื้อเพลิงและพลังงานจากแหล่ง ทรัพยากรภายในประเทศเพื่อทดแทนการนำเข้านั้นนับว่า หากสามารถทดแทนการนำเข้าน้ำมัน เชื้อเพลิงได้ แม้เพียงบางส่วนก็จะยังประโยชน์อันมหศาลแก่ภาคเศรษฐกิจในการลดราคา การขาด คุลเงินตราต่างประเทศ ซึ่งปัจจุบันสิ่งที่ประเทศไทยดำเนินการเป็นหลักก็คือ การใช้ก๊าซธรรมชาติ จากอ่าวไทย และฝั่งทะเลอันดามัน ทดแทนการใช้เชื้อเพลิงในการผลิตไฟฟ้า แต่สิ่งที่น่าสนใจอีก ประการหนึ่งก็คือ การผลิตเชื้อเพลิงจากผลผลิตทางการเกษตร โดยการนำผลผลิตทางการเกษตรที่มี ปัจจุบันหลากหลาย เช่น น้ำมันเชื้อเพลิง หรือสารเติมแต่งเพื่อปรับปรุงคุณภาพน้ำมันเชื้อเพลิง เช่น การผลิตเอทานอล (ethanol) จากมันสำปะหลัง อ้อย หรือรัษฎาช่อง ฯ นำไปผสมกับน้ำมัน เช่น การผลิตเอทานอล (ethanol) จากมันสำปะหลัง อ้อย หรือรัษฎาช่อง ฯ นำไปผสมกับน้ำมัน เช่น การผลิตเชื้อเพลิงจากผลผลิตทางการเกษตร โดยตรงซึ่งมีตัวอย่างการใช้งานมานานแล้ว ทั้งใน สาธารณรัฐอเมริกา และในกลุ่มประเทศประชาคมเศรษฐกิจยุโรป หรือการผลิตน้ำมันดีเซลชีวมวล (biodiesel) จากน้ำมันปาล์ม น้ำมันละหุ่ง และน้ำมันถั่วเหลือง ซึ่งมีผลการวิจัยและการใช้งานมาแล้ว ในหลายประเทศ เช่น กาน การใช้เชื้อเพลิงจากผลผลิตทางการเกษตรนั้น นอกจากจะช่วยลดการนำเข้า น้ำมันเชื้อเพลิงลง ได้แล้ว ยังจะช่วยแก้ไขปัจจุบันผลผลิตทางการเกษตรล้นตลาด ได้บางส่วน เช่น มัน สำปะหลัง และอ้อย ซึ่งสามารถนำมาผลิตเป็นเอทานอล หรือน้ำมันปาล์มที่สามารถนำมาผลิตเป็น

น้ำมันดีเซลชีวมวลได้ นอกจากร่องนี้การใช้เชื้อเพลิงจากผลผลิตทางการเกษตรทดแทนพลังงานจากปิโตรเลียมนั้น ยังส่งผลทำให้ลดมลภาวะในอากาศโดยเฉพาะ คาร์บอนมอนออกไซด์ และ unburnt hydrocarbon นอกจากร่องนี้ยังจะช่วยลด carbondioxide ซึ่งมีผลกระทบโดยตรงต่อสภาวะเรือนกระจกในชั้นบรรยากาศ (green house effect) ซึ่งมีพันธกรณีระหว่างประเทศตาม Kyoto protocol 1997 ให้ประเทศไทยลดอัตราการปล่อย carbon dioxide สู่บรรยากาศ

เอทานอล (ethanol) หรือ เอทิลแอลกอฮอล์ (ethyl alcohol) เป็นแอลกอฮอล์ที่แปรรูปมาจากพืชจำพวกน้ำตาล รวมทั้งเซลลูโลส และเอมิเซลลูโลส โดยผ่านกระบวนการหมัก (fermentation) วัตถุดินที่สามารถนำมาใช้ผลิตเอทานอลมีอยู่ด้วยกันหลายชนิด เช่น อ้อย, ข้าว, ข้าวฟ้าง, ข้าวโพด และ มันสำปะหลัง เอทานอลซึ่งมีส่วนผสมของน้ำอยู่ 5% (hydrated ethanol 95%) สามารถใช้เป็นเชื้อเพลิงโดยตรงให้กับเครื่องยนต์สันดาปภายใน ที่เป็นเครื่องยนต์ที่มีส่วนการอัดสูงได้ ส่วนเอทานอลบริสุทธิ์ 99.5% โดยมากจะนำไปผสมกับเบนซิน (gasoline) เพื่อให้กลิ่นเป็นแก๊สโซฮอล์ (gasohol) ด้วยอัตราการผสมสูงถึง 22% ในลักษณะของสารเติมแต่งเพื่อปรับปรุงค่า oxygenates และเพิ่มค่าออกเทนของน้ำมันเบนซิน ทั้งนี้สามารถนำใช้งานกับเครื่องยนต์โดยทั่วไปได้โดยไม่จำเป็นต้องดัดแปลงเครื่องยนต์แต่อย่างใด การแปรรูปเอทานอลให้เป็น ethyl-tertiary-butyl-ether (ETBE) น้ำมันสามารถนำมาทดแทน methyl-tertiary-butyl-ether (MTBE) ซึ่งเป็นสารเติมแต่งเพื่อปรับปรุงค่า oxygenate ของน้ำมันเบนซิน ในอัตราส่วน 8% ถึง 15% ได้ ซึ่งส่งผลให้สามารถเพิ่มปริมาณออกซิเจน ในน้ำมันเชื้อเพลิงได้ 1.2% ถึง 2.3% อันจะส่งผลให้ช่วยลดปัญหาที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมด้วย

การผลิตเชื้อเพลิงเอทานอล (fuel ethanol) หรือแอลกอฮอล์สัมบูรณ์ (absolute ethanol) ทำได้โดยการจัดน้ำออกจากรectified spirit หรือ industrial alcohol ซึ่งสามารถทำได้โดยวิธี แต่ละวิธีที่ได้รับความสนใจคือ การเพิ่มความเข้มข้นเอทานอลด้วยกระบวนการเพอร์แวนพอร์เรชัน (pervaporation) ซึ่งเป็นกระบวนการแยกเหลวผสมโดยผ่านเยื่ออเลือกผ่าน (permselective membrane) โดยจะป้อนของเหลวผสมให้สัมผัสโดยตรงกับเยื่ออเลือกผ่านทางด้านหนึ่งและดึงสารเพอร์เมต (permeate) ออกทางด้านตรงข้ามของเยื่อในรูปของไอระเหย โดยการทำให้เกิดภาวะสุญญากาศ ข้อดีของกระบวนการเพอร์แวนพอร์เรชันคือ วิธีการนี้ใช้พลังงานต่ำ ภาวะในการดำเนินการไม่รุนแรง อุปกรณ์ที่ใช้ไม่ซุ่งยาก และไม่ก่อให้เกิดมลพิษ สำหรับตัวแปรที่แสดงความสามารถในการแยกคือ อัตราการไหลผ่านเยื่อแผ่นหรือฟลักซ์ (flux) โดยฟลักซ์ที่ผ่านเยื่อแผ่นมักลดลงตามระยะเวลาที่ดำเนินการ และฟลักซ์มีหน่วยเป็นน้ำหนักต่อหนึ่งหน่วยพื้นที่และหนึ่งหน่วยเวลา นอกจากนี้จากค่าฟลักซ์ ความสามารถในการแยกอาจพิจารณาจากค่าการเลือกผ่าน (separation factor) ซึ่งเป็นค่าเปรียบเทียบถึงสมรรถนะในการเลือกผ่านสารองค์ประกอบหนึ่งเทียบกับสารอีกองค์ประกอบหนึ่ง ส่วนเยื่อแผ่นที่ใช้ในกระบวนการเพอร์แวนพอร์เรชันส่วนใหญ่จะใช้เป็นเยื่อแผ่นเชิงประ勾บ แต่อย่างไรก็ตามพบว่าเยื่อแผ่นที่เตรียมขึ้นจากโพลิเมอร์อินทรีย์จะมี

ข้อจำกัดในเรื่องของการทบทวนต่อความร้อน สารเคมีและสมบัติทางกล จึงมีความสนใจพัฒนาเช่นเดียวกัน ในการวิจัยนี้จึงเป็นการพัฒนาเช่นเดียวกัน จึงมีความสนใจพัฒนาเช่นเดียวกัน แต่ยังไม่สามารถใช้ในการเพิ่มความเข้มข้นของ เอทานอลให้มากกว่า 95% และห้ามภาวะที่เหมาะสมในการกระบวนการเพอร์แวร์ พอร์เรชัน (pervaporation) รวมทั้งการนำเช่นเดียวกัน แต่ยังไม่สามารถใช้ในการเพิ่มความเข้มข้นของ เอทานอลให้มากกว่า 95% และห้ามภาวะที่เหมาะสมในการกระบวนการเพอร์แวร์ พอร์เรชัน (pervaporation) รวมทั้งการนำเช่นเดียวกัน ใช้ใหม่เพื่อเป็นแนวทางในการประยุกต์ใช้ ในระดับอุตสาหกรรม

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.2.1 ศึกษาวิธีการเตรียมซีโอไฮด์เพื่อใช้ในการเพิ่มความเข้มข้นของเอทานอล ให้ได้มากกว่า 95% โดยปริมาตรต่อปริมาตร

1.2.2 ศึกษาวิธีการเพิ่มความเข้มข้นของเอทานอลโดยการพัฒนาเช่นเดียวกัน ของซีโอไฮด์เพื่อเพิ่มความเข้มข้นเอทานอลอะซีโอ ไทรปิกให้เป็นเอทานอลสัมบูรณ์

1.3 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.3.1 สามารถเตรียมซีโอไฮด์เพื่อใช้ในการเพิ่มความเข้มข้นของเอทานอล ได้

1.3.2 สามารถทำการเตรียมเมมเบรนที่มีความสามารถในการเพิ่มความเข้มข้นของ เอทานอลให้ได้มากกว่า 95% และห้ามภาวะที่เหมาะสมในการใช้ในการกระบวนการเพอร์แวร์ พอร์เรชันเพื่อการเพิ่มความเข้มข้นของเอทานอล

1.4 วิธีดำเนินการวิจัย

1.4.1 ทำการศึกษาวิธีการเตรียมซีโอไฮด์เพื่อใช้ในการเพิ่มความเข้มข้นของเอทานอล

1.4.2 ทำการศึกษาวิธีการเตรียมโซเดียมอะลูมิโนซีโอไฮด์เมมเบรนเพื่อใช้ในการ เพิ่มความเข้มข้นของเอทานอล

1.4.3 ทำการศึกษาการเพิ่มความเข้มข้นของเอทานอลด้วยกระบวนการเพอร์แวร์ พอร์เรชัน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 แนวคิดและทฤษฎี

2.1.1 เอทานอล

เอทานอล (ethanol) เป็นชื่อทางเคมีของแอลกอฮอล์ที่ใช้กันอยู่ทั่วไปซึ่งรู้จักกันในชื่อ “เอทิลแอลกอฮอล์” นอกจากนี้ยังมีชื่ออื่นๆ ของเอทานอลอีก ได้แก่ spirit, rectified spirit และ extra neutral alcohol

การผลิตเอทานอลสามารถทำได้ 2 แบบ คือ การสังเคราะห์ทางเคมี (synthetic route) โดยใช้อเอทิลีน (ethylene) เป็นสารตั้งต้นแล้วใช้ชีวินทร์ชัตตันสูงจึงไม่เป็นพิษนิยมและอิกวิชีคือ การหมัก (fermentation route) โดยใช้เชื้อสต์ (yeast) หมักน้ำตาลหรือแป้ง สิ่งที่ได้จากการหมักจะมีทั้ง เอทานอลและสิ่งปนเปื้อนอื่นๆ (พูลพร, 2544)

rectified spirit ผลิตได้จากการนำเอทานอลที่ได้จากการหมักกลั่น (distillation) โดยปกติ rectified spirit จะมีความเข้มข้นเอทานอลประมาณ 95% ปริมาตรต่อปริมาตร เพราะเอทานอลจะเกิดอะเซตอิโซโทรป (azeotrope) กับน้ำที่ความเข้มข้นประมาณ 95% ปริมาตรต่อปริมาตร ดังนั้นจึงไม่สามารถแยกน้ำออกจากจุดนี้ได้ด้วยวิธีการกลั่นธรรมด้า เอทานอลถูกนำมาใช้เป็นสารเติมแต่ง (additive) ในน้ำมันเชื้อเพลิง โดยการนำมาผสมรวมกับน้ำมันสำหรับใช้ในยานยนต์จะเรียกว่า เชื้อเพลิงเอทานอล (fuel ethanol) การใช้เอทานอลสามารถลดปริมาณก๊าซคาร์บอนมอนอกไซด์ลง ได้เนื่องจากมีการเผาไหม้ที่สมบูรณ์ นอกจากนี้ยังนำเชื้อเพลิงเอทานอลมาใช้เป็นสารเพิ่มออกซิเจน (oxygenate) ในน้ำมันจึงสามารถลดแทนการใช้สารเพิ่มออกซิเจนบางตัวซึ่งเป็นอันตรายต่อสิ่งแวดล้อม ตัวอย่างเช่น tetraethyl lead ซึ่งเป็นสารที่ก่อให้เกิดมลพิษทางอากาศ, MTBE (methyl-tert-butyl-ether) และ ETBE (ethyl-tert-butyl-ether) เป็นสารซึ่งเป็นสาเหตุให้เกิดมลพิษทางน้ำ เอทานอลจะยังคงรักษาวัฏจักรคาร์บอน (carbon cycle) ของธรรมชาติจึงลดปัญหา ปรากฏการณ์เรือนกระจก (green house effect) อีกทั้งเอทานอลผลิตจากพลิตภัณฑ์ทางการเกษตรซึ่งเป็นวัตถุดีบุคคลที่สามารถสร้างทดแทนใหม่ได้ (renewable source) จึงไม่เกิดปัญหาการมีจำกัดของแหล่งเชื้อเพลิงฟอสซิลเช่นเดียวกับน้ำมัน การผสมเอทานอลลงในน้ำมันสามารถเติมได้ในหลายอัตราส่วน โดยทั่วไปจะเติมในปริมาณตั้งแต่ 5-10% แล้วแต่ตามจุดประสงค์การใช้งาน ในประเทศไทย บรรษัทมีการเติมเอทานอลลงในน้ำมันถึง 24% สำหรับน้ำมันดีเซลมักจะเติมเอทานอลประมาณ 3% แต่สามารถเติมได้ถึง 10% โดยที่เครื่องยนต์ยังทำงานได้ตามปกติ ตารางที่ 2.1 แสดงคุณสมบัติของเอทานอลที่ใช้เติมลงในน้ำมัน

เอทานอลที่เติมลงในน้ำมันจะหมายถึง

1. Absolute alcohol
2. Anhydrous alcohol
3. Dehydrated alcohol
4. Power alcohol etc.

ตารางที่ 2.1 คุณสมบัติของ fuel-grade ethanol สำหรับผสมในน้ำมัน (Aventine, 2007)

Component	Unit	Standard
Water content, max	mass%	0.82 %w/w
Methanol, max	vol%	0.5
Chloride ion content, max.,	mg/l	32
Copper content, max.,	mg/kg	0.08
Acidity (as acetic acid, CH ₃ COOH), max.,	mass%	0.007 %w/w
Appearance		Clear and bright, visibly free of suspended and/or settled contaminants

2.1.2 การผลิตเชื้อเพลิงเอทานอล (Abhay, 2000)

การผลิตเชื้อเพลิงเอทานอล (fuel ethanol) หรือแอลกอฮอล์สัมบูรณ์ (absolute ethanol) ทำได้โดยการขัดน้ำออกจาก rectified spirit หรือ industrial alcohol ในทางอุตสาหกรรมการขัดน้ำออกจาก rectified alcohol สามารถแบ่งออกได้เป็น 3 หัวข้อใหญ่ๆ คือ

1. Molecular sieve technology
2. Pervaporation (membrane technology)
3. Azeotropic distillation

2.1.2.1 Molecular sieve technology

การทำงานของ molecular sieve technology จะอาศัยหลักการของ pressure swing adsorption ซึ่งนำจะถูกแยกออกจากเอทานอลโดยที่จะถูกดูดซับไว้ที่ผิวน้ำ

ของ molecular sieve หลังจากนั้นจึงกำจัดน้ำออกโดยใช้ความร้อนจากไอน้ำ molecular sieve ที่ใช้คือ zeolite ซึ่งเป็นวัสดุที่มีความผูกพัน (affinity) กับน้ำมาก zeolite จะดูดซับ (adsorb) น้ำไว้ในสภาวะที่อุณหภูมิต่ำและจะปล่อยน้ำ (desorb) ออกมามีออยู่ในสภาวะที่อุณหภูมิสูง หลักการนี้ถูกใช้เพื่อแยกน้ำออกจากเอทานอล โครงสร้างที่เป็นผลึกของ zeolite นั้นชั้นช้อน ความสามารถที่จะดูดซับหรือไม่ดูดซับสารของ zeolite ขึ้นอยู่กับขนาดโมเลกุลของสาร โมเลกุลของน้ำซึ่งมีขนาดเล็กสามารถที่จะเข้าไปใน sieve และถูกดูดซับไว้ได้ในขณะที่โมเลกุลของเอทานอลซึ่งมีขนาดใหญ่กว่าไม่สามารถเข้าไปใน sieve ได้ จึงถูกแยกออกไป อายุโรงกีดกันนี้ต้องใช้เงินลงทุนสูงและราคาของ molecular sieve ก็ค่อนข้างสูงเช่นกัน

2.1.2.2 Pervaporation

กระบวนการเพอร์แปรป้อเรชันเป็นกระบวนการแยกสารผสมของเหลว (liquid mixture separation) โดยผ่านเยื่อเลือกผ่าน (permselective membrane) โดยจะป้อนสารผสมให้สัมผัสโดยตรงกับเยื่อเลือกผ่านทางด้านหนึ่งและดึงสารเพอร์เมอต (permeate) ออกทางด้านตรงข้ามของเยื่อในรูปของไอระเหย โดยการทำให้เกิดภาวะสุญญากาศ สำหรับเยื่อแผ่นที่ใช้มักเป็นเยื่อแผ่นที่ชุบน้ำ (hydrophilic membrane) โดยถูกนำมาใช้ในการแยกน้ำออกจากสารละลายผสมระหว่างน้ำและเอทานอล ซึ่งขนาดของเยื่อแผ่นนี้จะขึ้นอยู่กับอัตราการแพร่ผ่านของโมเลกุln้ำที่ผ่านเยื่อแผ่น กระบวนการเพอร์แปรป้อเรชันเป็นกระบวนการที่ใช้พลังงานต่ำ, ภาวะในการดำเนินการไม่รุนแรง และอุปกรณ์ที่ใช้ไม่ยุ่งยากชั้นช้อน อายุโรงกีดกันตามเยื่อแผ่นมักจะเสียหายหลังจากการใช้งาน เพราะฉะนั้นค่าใช้จ่ายในเรื่องการดูแลรักษาเยื่อแผ่นจึงค่อนข้างสูง

2.1.2.3 Azeotropic distillation

เนื่องจากเอทานอลจะเกิดอะซิโอะโทรป (azeotrope) กับน้ำที่ความเข้มข้นประมาณ 95% ปริมาตรต่อปริมาตร ดังนั้นการกลั่นแบบธรรมดា (simple binary distillation) จึงไม่สามารถแยกน้ำออกໄດ้ การกลั่นแยกน้ำออกจากเอทานอลจึงต้องมีการเติมองค์ประกอบที่สามลงไปซึ่งเรียกว่า entrainer ตัวอย่างของค์ประกอบที่สามได้แก่ cyclohexane, benzene, toluene, ether และ ketone เป็นต้น สาร entrainer จะเข้าไปแยกดูอะซิโอะโทรป (azeotropic point) ของน้ำและเอทานอล ทำให้น้ำมีการระเหยมากขึ้น อายุโรงกีดกันนี้สูงกว่า เอทานอลที่ได้ต้องนำมาแยกองค์ประกอบที่สามออกจากเหล็ก จึงต้องใช้เวลาและพลังงานมากขึ้น แต่ในทางเดียว สาร entrainer นอกจากนี้การใช้เบนซินยังก่อให้เกิดมลพิษต่อสิ่งแวดล้อมด้วย ในตารางที่ 2.2 แสดงสิ่งที่ต้องใช้ในการผลิตแอลกอฮอล์สัมบูรณ์ (absolute alcohol) 1000 ลิตร

ตารางที่ 2.2 Typical utility requirement to produce 1000 liters of absolute alcohol (99%v/v)
(Abhay, 2000)

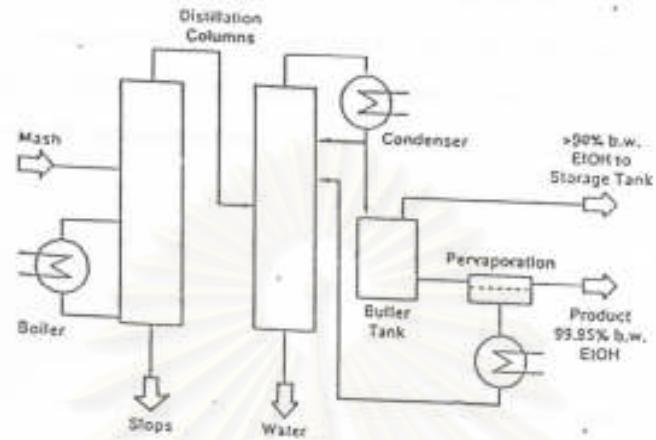
1. Feed	:	1064 liters of Rectified spirit or Industrial alcohol with 95% v/v alcohol
2. Stream	:	1.8 MT.
3. Energy	:	60 kwh
4. Cooling water	:	4.0 m ³
5. Entrainer	:	1.8 kg (This could vary depending on climatic condition)

2.1.3 กระบวนการเพอร์แวกปอเรชัน

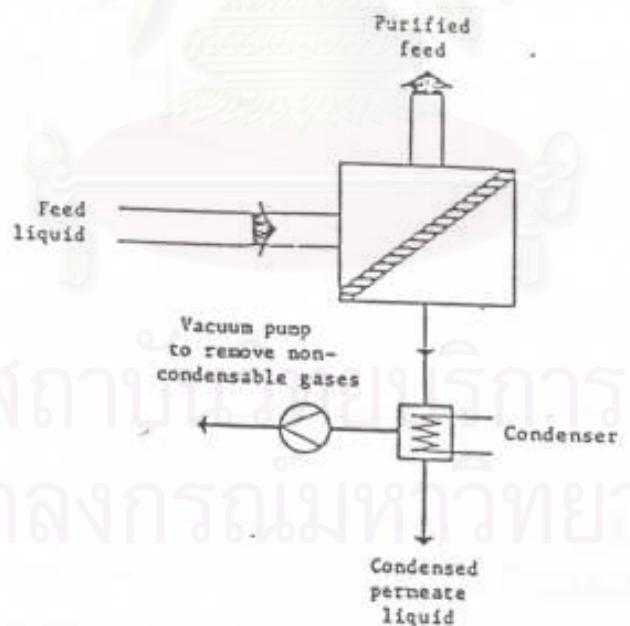
กระบวนการเพอร์แวกปอเรชัน ถูกค้นพบครั้งแรกในปี 1917 โดย Kober ต่อมาในปี 1935 มีการบันทึกถึงประวัติของกระบวนการเพอร์แวกปอเรชัน ใน การแยกและเพิ่มความเข้มข้นโดย Faber ในปี 1935 กระบวนการเพอร์แวกปอเรชันได้เริ่มมีการศึกษาอย่างเป็นระบบโดย Binning และผู้ร่วมงานในช่วงระหว่างปี 1958-1962 และได้รับความสนใจจนมีการพัฒนาเป็นโรงงานจำลองในช่วงปี 1960 แต่เนื่องจากไม่สามารถขยายให้เป็นระดับอุตสาหกรรมได้ เพราะเยื่อแผ่นที่ใช้มีค่าการเลือกและอัตราการแพร่ผ่านต่ำทำให้ความสนิใจต่อกระบวนการนี้ลดลง อย่างไรก็ตามในปี 1976 และ 1983 Aptel, Neel และผู้ร่วมงานแห่งมหาวิทยาลัย Toulouse ได้ร่วมกันพัฒนาเยื่อที่มีคุณภาพมากขึ้นจึงทำให้กระบวนการเพอร์แวกปอเรชันได้รับความสนใจครั้งหนึ่ง และในปี 1982 บริษัท Gesellschaft fur Trenntechnik (GFT) Co. ได้สร้างโรงงานเพิ่มความเข้มข้นของ宣告กรองโดยแยกนำเข้าเป็นแห่งแรก (Ballweg และคณะ, 1982) รูปที่ 2.1 เป็นแผนภาพแสดงกระบวนการเพอร์แวกปอเรชันร่วมกับการกลั่นของบริษัท GFT เพื่อผลิตเอทานอลบริสุทธิ์

กระบวนการเพอร์แวกปอเรชันเป็นกระบวนการแยกของเหลวผสมที่มีหลายองค์ประกอบผ่านเยื่อแผ่น ซึ่งจะผ่านเยื่อแผ่นไปได้หนึ่งหรือมากกว่าหนึ่งองค์ประกอบ โดยของเหลวผสมจะป้อนเข้าทางด้านป้อนของเยื่อแผ่น (upstream) และองค์ประกอบที่ผ่านออกทางด้านขาออกของเยื่อแผ่น (downstream) ในรูปของไอ เรียกว่าเพอร์เมอต (permeate) มีการควบคุมความดันไอ (vapor pressure) ด้านเพอร์เมอตให้ต่ำโดยใช้ปั๊มสูญญากาศ (vacuum pump) หรือใช้เก๊สเนื้อยืดเป็นตัวพาเพอร์เมอตออกไประบวนการเพอร์แวกปอเรชันจะมีการเปลี่ยนเฟสของเพอร์เมอตจากของเหลวไปเป็นไอด้วยพลังงานสำหรับการกลายเป็นไอ (heat of vaporization) ซึ่งได้มาจากของเหลวที่ป้อนเข้า หรือให้โดยตรงจากแหล่งความร้อนภายนอกกับเยื่อแผ่น การถ่ายโอนมวลผ่านเยื่อแผ่นทางด้านที่เป็นของเหลว (liquid phase) มีความเข้มข้นเป็นแรงขับ ส่วนการถ่าย

ไออนมวลผ่านเยื่อแผ่นทางด้านที่เป็นแก๊ส (gas phase) จะเกิดขึ้นโดยการควบคุมความดันไอด้านเพอร์มิเอตให้ต่ำกว่าความดันย่อย (partial pressure) ของของเหลวพสม (ขันทอง, 2547) ดังแสดงในรูปที่ 2.2

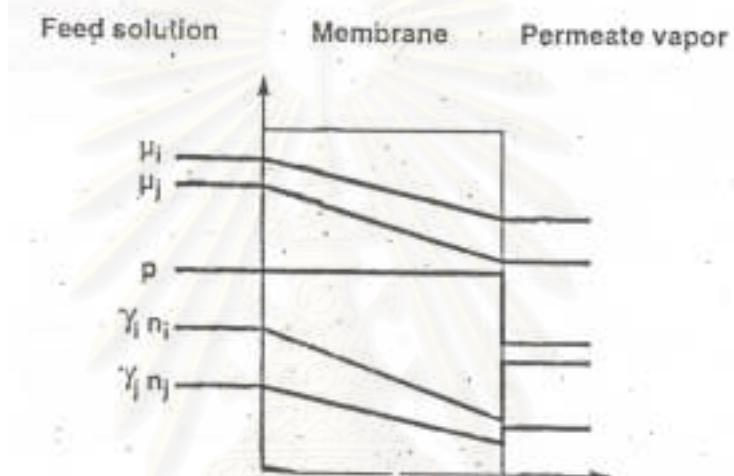
รูปที่ 2.1 กระบวนการเพอร์แวนพอเรชันร่วมกับการกลั่นเพื่อผลิตเอทานอลบริสุทธิ์ (Ballweg และคณะ, 1982)

รูปที่ 2.2 กระบวนการเพอร์แวนพอเรชัน (Ballweg และคณะ, 1982)

2.1.3.1 ทฤษฎีของกระบวนการเพอร์แวร์แปรเพอร์ชัน

เพอร์แวร์แปรเพอร์ชันเป็นกระบวนการแยกซึ่งจะทำให้ของเหลวที่ประกอบด้วยองค์ประกอบหลายชนิด (multicomponent liquid) แพร่ผ่านเยื่อเลือกผ่าน โดยที่ด้านเพอร์มิเอตของเยื่อแผ่นจะเป็นสุญญากาศ ดังนั้นองค์ประกอบที่แพร่ผ่านออกไปจะถูกดึงออกในรูปของของผสมที่เป็นไอ การแพร่ผ่านเยื่อแผ่นนี้ถูกหนีบวนนำโดยทำให้ความดันไอของด้านเพอร์มิเอตของเยื่อต่ำกว่าด้านสารป้อน เกรเดียนต์ของศักยทางเคมี (chemical potential gradient) , ความดัน และแอคติวิตี้ (activity) ผ่านเยื่อแสดงในรูปที่ 2.3

รูปที่ 2.3 เกรเดียนต์ศักยทางเคมี, ความดัน และแอคติวิตี้ผ่านเยื่อแผ่น (Baker, 2000)

กลไกการถ่ายเทมวลสารของกระบวนการเพอร์แวร์แปรเพอร์ชัน สามารถอธิบายได้ด้วยกลไกการละลายและการแพร่ (solution-diffusion mechanism) (Baker, 2000) กลไกนี้ประกอบด้วย 3 ขั้นตอน คือ

1. การละลายของสารป้อนที่ผิวสัมผัสเยื่อแผ่น-สารป้อน
2. การแพร่ผ่านเยื่อเลือกผ่าน
3. การระเหยของสารจากผิวเยื่อตัวน้ำเพอร์มิเอต

2.1.3.1.1 การละลายหรือการดูดซึมของสารป้อนที่ผิวสัมผัสเยื่อแผ่น-สารป้อน

ที่ผิวสัมผัสเยื่อแผ่น-สารป้อน ของเหลวในเยื่อแผ่นจะสมดุลกับของเหลวในสารป้อนความสัมพันธ์ระหว่างความเข้มข้นของสารในเยื่อแผ่นและในของเหลวที่สัมผัสกับเยื่อแผ่นแสดงได้ด้วยสัมประสิทธิ์การกระจาย (distribution coefficient)

$$S_i = \frac{x_{im}}{x_{il}} \quad (2.1)$$

เมื่อ	S_i	คือ สัมประสิทธิ์การกระจายของสาร i
	x_{im}	คือ ความเข้มข้นของสาร i ในเยื่อแผ่น
	x_{il}	คือ ความเข้มข้นของสาร i ในของเหลวที่สัมผัสเยื่อแผ่น

2.1.3.1.2 การแพร่ผ่านเยื่อเลือกผ่าน

จากกลไกการละลายและการแพร่ อัตราการแพร่ (J_i) ขององค์ประกอบเดียว (single component, i) ผ่านเยื่อในกระบวนการการเพอร์เวปพอเรชันสามารถอธิบายได้ด้วยกฎของฟิกส์ (Fick's law)

$$J_i = \frac{-D_i dC_i}{dx} \quad (2.2)$$

โดยที่	J_i	คือ อัตราการแพร่ผ่านขององค์ประกอบ i หรือค่าฟลักซ์ (flux)
	D_i	คือ สัมประสิทธิ์การแพร่ (diffusion coefficient)
	dC_i/dx	คือ ศักยภาพความเข้มข้น (concentration gradient) ขององค์ประกอบ i ในเยื่อ

ของเหลวจะประพฤติตัวเป็นพลาสติกไซเซอร์ (plasticizer) จึงทำให้ส่วนของพอลิเมอร์เคลื่อนไหวได้มากขึ้น มีผลให้การแพร่เกิดได้ง่าย แต่ในบางกรณีสัมประสิทธิ์การแพร่อาจลดลงเมื่อความเข้มข้นของสารเพิ่มขึ้น ทั้งนี้เป็นเพราะสารเกิดการรวมตัวเป็นกรุกแทนที่จะรวมกับพอลิเมอร์ซึ่งการที่ไม่เกิดรวมตัวกันนั้นจะทำให้สายพอลิเมอร์เคลื่อนที่ได้น้อยลง สัมประสิทธิ์การแพร่จะเป็นฟังก์ชันของความเข้มข้นของทุกองค์ประกอบ ในขั้นตอนการแพร่นี้ การแพร่ของสารจะขึ้นกับขนาดและรูปร่างของโมเลกุลของสารที่แพร่ โดยส่วนใหญ่สารที่มีน้ำหนักโมเลกุลต่ำหรือมีขนาดรูปร่างเล็กกว่าจะแพร่ได้เร็วกว่า การแพร่และการละลายของสารในเยื่อแผ่นนั้นมีความสัมพันธ์กัน โดยที่การเกิดแรงกระทำระหว่างโมเลกุลของเหลวกับเยื่อแผ่นพอลิเมอร์ด้วยแรงกระทำระหว่างขั้วและพันธะไฮโดรเจนนั้นมีความแข็งแรงของพันธะค่อนข้างสูง ซึ่งมีผลทำให้คุณสมบัติทางกายภาพของพอลิเมอร์เปลี่ยนแปลงไป เช่นความยืดหยุ่น เป็นต้น หรือก็คือพอลิเมอร์เกิดการพองตัวซึ่งมีผลทำให้การแพร่องสารในเยื่อแผ่นเปลี่ยนแปลงไป เช่นกัน ในลักษณะนี้โมเลกุลของของเหลวจะเบริกเนมีอนเป็น plasticizing agent การเกิดแรงกระทำระหว่างโมเลกุลของเหลวกับเยื่อแผ่นที่มีผลให้สมบัติของเยื่อแผ่นเปลี่ยนแปลงไปเรียกว่า plasticizing effect

โดยปกติผลกระบวนการของพลาสติกไชซิ่งนี้ทำให้เยื่อแผ่นเกิดการพองตัวซึ่งทำให้สัมประสิทธิ์การแพร่ของสารในเยื่อแผ่นสูงขึ้นไปด้วย เนื่องจาก

1. สารพอลิเมอร์จะเคลื่อนไหหหรือหมุนได้อย่างอิสระทำให้พลังงานกระตุ้นของ การแพร่ลดลง
2. มีช่องว่างสำหรับการแพร่มากขึ้น
3. เยื่อแผ่นจะอิ่มตัวด้วยของเหลว การแพร่ของสารผ่านของเหลวนี้จะเร็วกว่าการ แพร่ผ่านพอลิเมอร์

ในกระบวนการเพอร์แวร์แพปพอเรชันของของเหลวผสม 2

องค์ประกอบองค์ประกอบ j ที่เพิ่มเข้ามาย้อมมิผลกระบวนการต่อทั้งค่าการละลายและการแพร่ของสาร i องค์ประกอบ j จะเข้าไปบังและยั่งพื้นที่ในการละลายของสาร i ในเยื่อแผ่น ดังนั้นการละลายของ องค์ประกอบของสาร i จึงลดลง สำหรับการแพร่นี้ plasticizing effect จะทำให้การแพร่ของสาร i เพิ่มขึ้นถ้าสาร j เป็นสารที่ทำให้เยื่อแผ่นพองตัว การเกิดแรงกระทำระหว่างโมเลกุลของสาร i และสาร j ในพอลิเมอร์ หรือเรียกว่า coupling effect อาจมีผลทำให้การแพร่ของสาร i เพิ่มขึ้นหรือลดลง ก็ได้ ทั้งนี้เป็นเพราะการเกิด coupling จะทำโมเลกุลใหญ่ขึ้น ดังนั้นโมเลกุลที่เกิด coupling จึงแพร่ ผ่านเยื่อแผ่นได้ช้าลง แต่ในเยื่อแผ่นที่มีการพองตัวสูงจะมีช่องว่างใหญ่พอที่จะให้โมเลกุลที่เกิด coupling แพร่ผ่านไปได้ในกรณีนี้จะทำให้การแพร่ของสาร i เพิ่มขึ้น

2.1.3.1.3 การระเหยของสารจากผิวเยื่อค้านเพอร์มิเอต

เป็นขั้นตอนที่เกิดเร็วเมื่อเทียบกับขั้นตอนอื่นๆ จากแบบจำลอง ของการละลายและการแพร่ ความสามารถในการซึมผ่านเป็นผลมาจากการความสามารถในการละลาย และการแพร่ของสารในเยื่อแผ่นภายใต้แรงขับเนื้องจากเกรเดียนต์ของศักย์ทางเคมีที่ผิวสัมผัส ระหว่างของไหลกับเยื่อแผ่น ของไหลกในเยื่อแผ่นจะสมดุลกับของไหลกที่สัมผัสเยื่อแผ่น ความ เย็บขั้นของสารในเยื่อแผ่นจะแปรผันตามศักย์ทางเคมีของสารในของไหลกที่อยู่ติดไป

กระบวนการเพอร์แวร์แพปพอเรชันแตกต่างจากการแยกสาร ด้วยเยื่อแผ่นอื่นๆ คือมีการเปลี่ยนสถานะเข้ามามากขึ้น ดังนั้นจึงต้องมีการให้ความร้อนแก่ระบบ พลังงานที่จะใช้เท่ากับปริมาณความร้อนที่ใช้ในการกลาญเป็นไออกของสารที่แพร่ ซึ่งเป็นการแพร่ผ่าน เยื่อแผ่นแบบไม่มีรูพรุนจึงให้ค่าพลักซ์ต่ำ แต่ค่าการเลือกของกระบวนการสูง เพราะฉะนั้นเพอร์ แวร์แพปพอเรชันจึงถูกนำมาใช้เมื่อการแยกด้วยวิธีอื่นใช้ไม่ได้ผล หรือต้องใช้พลังงานสูง หรือค่าใช้จ่าย ในการลงทุนสูง เช่นการแยกสารอะซิโตรป หรือสารที่มีจุดเดือดใกล้เคียงกัน เป็นต้น

2.1.3.2 การประเมินสมรรถนะของระบบเพอร์แวร์เพอเรชัน

การประเมินสมรรถนะของระบบเพอร์แวร์เพอเรชันมีความคล้ายคลึงกับกระบวนการเยื่ออื่นๆ คือสามารถประเมินได้จากค่าฟลักซ์และการเลือกผ่าน

2.1.3.2.1 ฟลักซ์ (flux) ค่าฟลักซ์ขององค์ประกอบ i ผ่านเยื่อแผ่นแบบแน่นสามารถอธิบายได้โดยใช้กฎของฟิกส์ ดังสมการ

$$J_i = -L_i \frac{d\mu_i}{dx} \quad (2.3)$$

เมื่อ i คือสารที่ผ่านเยื่อแผ่น ได้ดีกว่าสารอื่นในของผสม

J_i คือ ฟลักซ์ขององค์ประกอบ i ผ่านเยื่อแผ่น

L_i คือค่าคงที่หรือ phenomenological coefficient

μ_i คือศักยภาพเคมีขององค์ประกอบ i (chemical potential)

x คือ ระยะทางการแพร่ในเยื่อแผ่น

และ

$$\mu_i = \mu_i^o + RT \ln a_i \quad (2.4)$$

μ_i^o คือ ศักยภาพเคมีขององค์ประกอบ i ที่ความเข้มข้นสภาวะอ้างอิง

a_i คือ แอคติวิตี้ (activity) $= P_i / P_i^0$ (2.5)

P_i คือ ความดันย่อยขององค์ประกอบ i

P_i^0 คือ ความดันไออกอิมตัวขององค์ประกอบ i

แทนค่าสมการ 2.4, 2.5 ในสมการ 2.3 จะได้

$$J_i = -\frac{L_i RT}{P_i^0} \frac{dP_i}{dx} \quad (2.6)$$

ให้ $\bar{P}_i = \frac{L_i RT}{P_i^0}$ ซึ่งคือสัมประสิทธิ์การซึมผ่านขององค์ประกอบ i

อนทิเกรตสมการที่ 2.6 จะได้

$$J_i = \frac{\bar{P}_i \Delta P_i}{\delta_m} \quad (2.7)$$

เมื่อ δ_m คือ ความหนาของเยื่อแผ่น

กระบวนการเพอร์แപป์โพเรชัน ผลของอันตรกิริยาระหว่างสารกับเยื่อแผ่นค่อนข้างสำคัญ จึงทำให้ขึ้นอยู่กับส่วนประกอบและอุณหภูมิ สำหรับในกรณีเป็นของผสมสององค์ประกอบจะได้ว่า

$$\bar{P}_i = D_i(c_i^m, c_j^m) S_i(c_i^m, c_j^m) \quad (2.8)$$

เมื่อ S_i คือ สัมประสิทธิ์การกระจายของสาร i

การเกิดอันตรกิริยาในรูปของ coupling และ plasticizing จากสมการที่ 2.7 จะได้

$$J_i = \frac{\bar{P}_i}{\delta_m} (x_i \gamma_i P_i^o - y_i P_p) \quad (2.9)$$

เมื่อ x_i คือ เศษส่วนโมลของสาร i ในสารปื้อน

γ_i คือ สัมประสิทธิ์แอคติวิตี้

P_p คือ ความดันรวมด้านเพอร์มิเอต

y_i คือ เศษส่วนโมลของสาร i ด้านเพอร์มิเอต

ถ้าเป็นระบบอุดมคติ (ideal system) สามารถเปลี่ยนสมการ 2.6 และ 2.7 ให้อยู่ในรูปการแพร่ของฟิกส์ ดังนี้

$$J_i = -L_i RT \frac{d \ln a_i}{dx} \quad (2.10)$$

หรือ $J_i = -L_i RT \frac{d \ln a_i}{dC_i^m} \frac{dC_i^m}{dx}$

กำหนดให้ $D_i(C_i^m) = -L_i RT \frac{d \ln a_i}{dC_i^m}$ (2.11)

ดังนั้น $J_i = -D_i(C_i^m) \frac{dC_i^m}{dx}$ (2.12)

โดยที่ D_i คือ สัมประสิทธิ์การแพร่ซึ่งขึ้นอยู่กับความเข้มข้น เนื่องจากสารอินทรีย์ของเหลวหรือน้ำ นั้นสามารถเกิด plasticization กับเยื่อแผ่นได้ ทำให้เยื่อแผ่นเกิดการพองตัวขึ้น การพองตัวเกิดขึ้นไม่สม่ำเสมอ คือจะเกิดการพองตัวมากด้านสารปื้อน และลดลงเทียบกับความหนาของเยื่อแผ่นจนมีค่าใกล้ศูนย์ทางด้านเพอร์มิเอต

2.1.3.2.2 ค่าการเลือกผ่าน (selectivity) ในกระบวนการเพอร์แวร์เพอเรชัน ความสามารถในการเลือกผ่านนิยมแสดงในรูปของค่าการแยก (separation factor, α) หรืออาจพิจารณาค่า enrichment factor (β_i) ค่าการแยกคำนวนได้จากส่วนประกอบของสารละลายด้านสารป้อนและด้านเพอร์มิเอตและเป็นค่าที่ไม่ขึ้นกับหน่วยความเข้มข้น

$$\alpha_{ij} = \frac{(c_{ip}/c_{jp})}{(c_{if}/c_{jf})} \quad (2.13)$$

และ

$$\beta_i = \frac{c_{ip}}{c_{if}}$$

เมื่อ i คือ องค์ประกอบของสารป้อนที่ผ่านเยื่อแผ่น ได้ดีกว่า j คือ องค์ประกอบของสารป้อนที่ผ่านเยื่อแผ่น ได้น้อยกว่า β_i คือ อัตราส่วนความเข้มข้นของสาร i ทางด้านเพอร์มิเอตเทียบกับทางด้านสารป้อนในการแยกสาร โดยเยื่อแผ่น เยื่อแผ่นที่ให้ค่า สูงแสดงว่าเยื่อแผ่นที่ใช้มีประสิทธิภาพในการแยกสาร ได้ดี เมื่อจากความเข้มข้นของสารที่ต้องการแยกทางด้านเพอร์มิเอตมีค่าสูงกว่าทางด้านสารป้อน

2.1.3.2.3 Pervaporation separation index (PSI)

เนื่องจากฟลักซ์และการเลือกผ่านเป็นค่าที่เปลี่ยนในทิศทางตรงข้าม คือเมื่อค่าฟลักซ์สูง ค่าการเลือกผ่านจะต่ำ ทำให้ไม่สามารถประเมินสมรรถนะของเพอร์แวร์เพอเรชัน จากค่าฟลักซ์หรือค่าการแยกตัวใดตัวหนึ่งได้ ในปี 1990 Huang และ Yeom จึงได้เสนอตัวแปรที่รวมทั้งฟลักซ์และการเลือกผ่านไว้ด้วยกันซึ่งเรียกว่า pervaporation separation index หรือ PSI

$$\text{โดยที่ } PSI = J_i (\alpha_{ij} - 1) \quad (2.14)$$

หน่วยของ PSI นั้นจะขึ้นอยู่กับหน่วยของ J_i ซึ่งเมื่อ PSI = 0 แสดงว่า ฟลักซ์ = 0 หรือค่าการแยก = 1

2.1.3.3 ตัวแปรที่มีผลต่อการกระทำการทำของกระบวนการเพอร์แวร์เพอเรชัน (รัตนฯ, 2541)

2.1.3.3.1 สมบัติทางกายภาพและเคมี

การคุณค่าของตัวทำละลายจะเกิดขึ้นที่ผิวสัมผัสเยื่อแผ่น-สารป้อน ปริมาณการคุณค่าของตัวทำละลายแต่ละชนิดถูกกำหนดโดยสมบัติทางเคมีของพอลิเมอร์และ

ตัวทำละลาย องค์ประกอบที่มีแรงกระทำต่อสายโซ่พอลิเมอร์สูงจะมีผลทำให้พอลิเมอร์พองตัวได้มาก แต่ถ้าแรงกระทำนี้สูงกว่าแรงดึงดูดระหว่างสายโซ่พอลิเมอร์ พอลิเมอร์ก็จะถูกละลายในตัวทำละลายนั้น การพองตัวมากหรือน้อยของพอลิเมอร์ขึ้นกับปัจจัยหลัก 2 อย่างคือ องค์ประกอบเป็นตัวทำละลายที่ดีของพอลิเมอร์หรือไม่ และความยืดหยุ่นของสายโซ่พอลิเมอร์มีแรงด้านการพองตัวมากหรือน้อย

สัมประสิทธิ์การแพร่ของสารในระบบที่มีตัวทำละลาย 2 ชนิด เกี่ยนได้ในรูป

$$D_i = D_i^0 \exp(k_{ii} C_i^m + k_{ij} C_j^m) \quad (2.15)$$

$$D_j = D_j^0 \exp(k_{jj} C_j^m + k_{ji} C_i^m) \quad (2.16)$$

D_i^0, D_j^0 คือ สัมประสิทธิ์การแพร่ของสาร i และ j เมื่อไม่มีตัวทำละลายในพอลิเมอร์ เป็นฟังก์ชันของโครงสร้างพอลิเมอร์ ขนาดและรูปร่างโมเลกุลที่แพร่ผ่าน
 k_{ii}, k_{jj} คือ สัมประสิทธิ์ plasticization ขององค์ประกอบ i และ j ตามลำดับ
 k_{ij}, k_{ji} คือ สัมประสิทธิ์ coupling ระหว่าง i และ j และระหว่าง j และ i ตามลำดับ

การซึมผ่านเยื่อแผ่นด้วยอัตราที่ต่างกันของแต่ละองค์ประกอบทำให้เกิดความสามารถในการเลือก ซึ่งอาจเป็นผลจากความแตกต่างของการดูดซึมหรือการแพร่หรืออาจเกิดจากทั้งสอง ปรากฏการณ์ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับสมบัติทางกายภาพและทางเคมีของระบบ ระบบที่มีตัวทำละลายมีขนาดและรูปร่างใกล้เคียงกับการดูดซึมที่ต่างกันจะทำให้เกิดค่าการเลือก ในขณะที่การแพร่ทำให้เกิดค่าการเลือกเมื่อขนาดและรูปร่างโมเลกุลต่างกันมากๆ

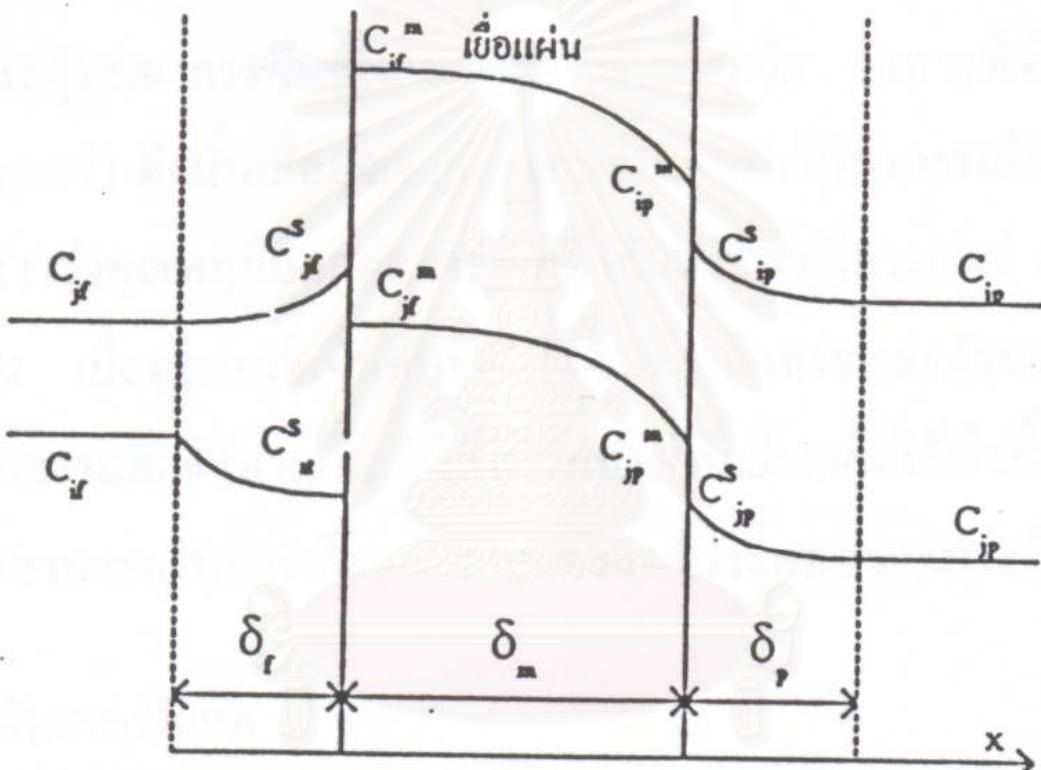
2.1.3.3.2 ความหนาของเยื่อแผ่น

ฟลักซ์ของสารเป็นสัดส่วนพกพันกับความหนาของเยื่อแผ่น ดังนั้นเยื่อแผ่นที่บางจึงให้ค่าฟลักซ์สูง อย่างไรก็ได้เยื่อแผ่นที่บางมากๆ จะทำให้ความด้านทานการแพร่ของเยื่อลดลง ตัวทำละลายจะแพร่ออกมากได้มาก เพราะฉะนั้นในระบบสารผสมการเพิ่มขึ้นของฟลักซ์ของทุกองค์ประกอบจึงมีผลทำให้ค่าการเลือกของเยื่อลดลง

2.1.3.3.3 ความเข้มข้นของสารป้อน

ความเข้มข้นของสารป้อน หมายถึง ความเข้มข้นของสารที่ซึมผ่านได้มากกว่าซึ่งมีผลโดยตรงต่อการดูดซึมที่ผิวสัมผัสระหว่างเยื่อแผ่นและสารป้อน เมื่อปริมาณขององค์ประกอบที่ถูกดูดซึมได้ง่ายในเยื่อแผ่นมีมากขึ้น เยื่อแผ่นก็จะพองมากขึ้นทำให้พอลิเมอร์มีขนาดใหญ่ ดังนั้นองค์ประกอบอื่นๆ ที่ถูกดูดซึมได้ยากกว่าก็จะซึมเข้ามาได้มากขึ้นมีผลทำให้ค่าการ

เลือกของเยื่อคลดลง แต่ถ้าหากความเข้มข้นของสารที่ถูกดูดซึมได้ง่ายตัว อัตราการแพร่ตัวและความเข้มข้นของสารที่ผ่านค่าเฉลี่ว์มิเอตของเยื่อตัว ผิวเยื่อแผ่นจะแห้ง เพราะฉะนั้นโครงการสร้างพอลิเมอร์ที่แน่นจึงยอมให้องค์ประกอบที่มีความชอบตัวซึมผ่านได้ยาก มีผลให้ค่าการเลือกของเยื่อสูงขึ้น การเกิดชั้นขอบเขตที่ผิวเยื่อแผ่น ความเข้มข้นของสารในชั้นขอบเขตจะมีค่าต่างจากความเข้มข้นในของเหลวปรากฏการณ์นี้ริบิกว่า ตอนไหนเตอร์เซนโพลาไรเซชัน (concentration polarization) ความเข้มข้นขององค์ประกอบที่ถูกดูดซึมได้ง่ายที่คลดลงในชั้นขอบเขตจะจำกัดการดูดซึมของเยื่อแผ่น แสดงในรูปที่ 2.4

รูปที่ 2.4 การเกิด concentration polarization ทางค้านสารป้อนและเพอร์มิเอต (รัตนฯ, 2543)

x_{if}, c_{if}

คือ ความเข้มข้นในส่วน bulk ของสารป้อน

$x_{if}^s, c_{if}^s, x_{ip}^s, c_{ip}^s$

คือ ความเข้มข้นที่ผิวเยื่อแผ่นค้านสารป้อนและค้านเพอร์มิเอตตามลำดับ

x_{ip}, c_{ip}

คือ ความเข้มข้นในส่วน bulk ของเพอร์มิเอต

δ_f, δ_p

คือ ความหนาของชั้นขอบเขต

2.1.3.3.4 อุณหภูมิ

อุณหภูมิมีผลต่อทุกขั้นตอนการถ่ายเทมวลในกระบวนการเพอร์แวนพอเรชัน ผลของอุณหภูมิต่อค่าฟลักซ์ของการซึมผ่าน สัมประสิทธิ์การแพร่และสัมประสิทธิ์การกระจาย สามารถเขียนได้ในรูปแบบอาร์เรนเนียส (Arrhenius-type)

$$J_i = A_i \exp(-E_p/RT) \quad (2.17)$$

เมื่อ A_i คือ ค่าคงที่

E_p คือ พลังงานกระดับประจุของการซึมผ่าน

การเพิ่มขึ้นของอุณหภูมิจะทำให้ฟลักซ์เพิ่มขึ้นและมักทำให้ค่าการเลือกกลดลง อุณหภูมิมีผลต่อกระบวนการเพอร์แวนพอเรชันเป็นอย่างมาก เพราะมีการกลایเป็นไออกเพอร์มิเอต ฟลักซ์รวมและฟลักซ์ของแต่ละองค์ประกอบจะเพิ่มขึ้นเมื่ออุณหภูมิสูงขึ้น ผลของอุณหภูมิที่มีต่อค่าการเลือกของเยื่อน้ำขึ้นกับพลังงานกระดับของการซึมผ่านของสารที่ซึมผ่าน เช่น ถ้าสารที่ซึมผ่านได้เร็วมีพลังงานกระดับของการซึมผ่านสูงกว่า ดังนั้นเมื่ออุณหภูมิสูงขึ้นจึงมีผลทำให้ค่าการเลือกของเยื่อกลดลง (รัตนฯ, 2543) กล่าวว่าอุณหภูมิมีผลต่อการเพิ่มค่าสัมประสิทธิ์การแพร่ และทำให้ plasticizing effect มีอิทธิพลเพิ่มขึ้น เมื่ออุณหภูมิเพิ่มขึ้นทำให้เยื่อแผ่นเกิดการพองตัวมากขึ้นเนื่องจากเยื่อแผ่นสามารถดูดซับสารที่ต้องการแยกได้มากขึ้นทำให้สารแพร่ผ่านเยื่อแผ่นได้เร็วขึ้น แต่อย่างไรก็ต้องเพิ่มของอุณหภูมิทำให้ความสามารถในการเลือกกลาวยขององค์ประกอบจากสารป้อนมีค่าลดลง

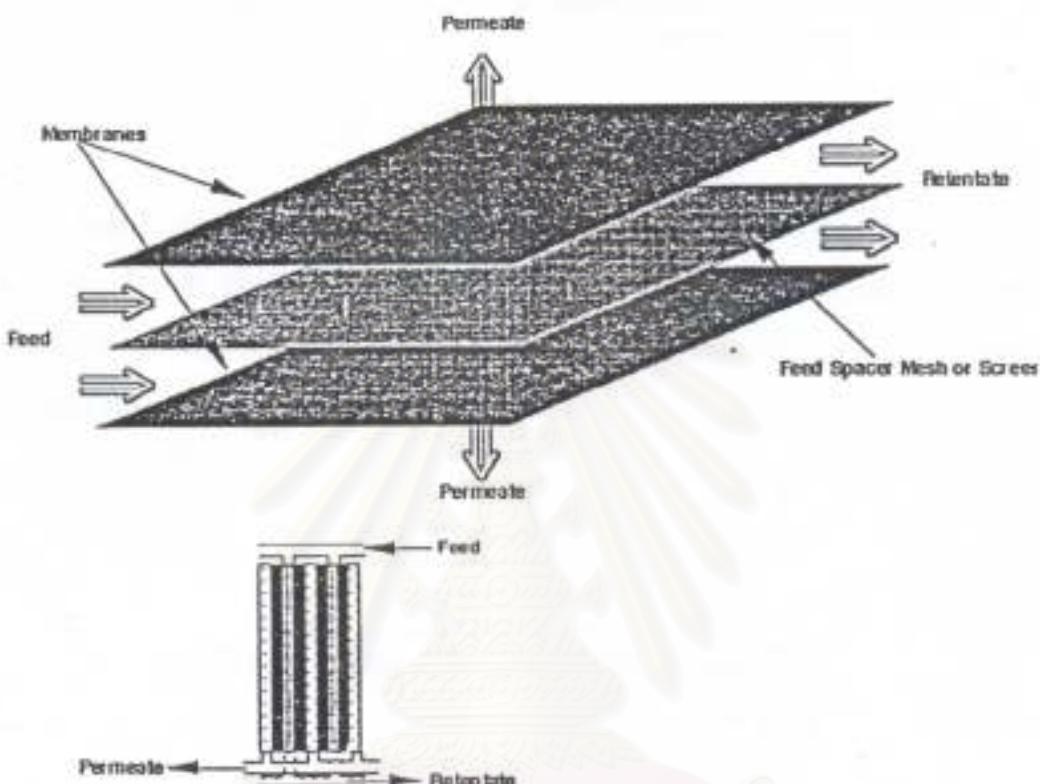
2.1.3.3.5 ความดันเพอร์มิเอต

ความดันเพอร์มิเอต คือความดันรวมของไออกที่สัมผัสเยื่อแผ่น เป็นผลลัพธ์จากไออกของสารที่ซึมผ่านและไออกที่ถูกดึงไปยังปืนสูญญากาศ การเพิ่มความดันด้านเพอร์มิเอตจะไปลดแรงขับของการถ่ายเทมวล ดังนั้นฟลักซ์ของสารจึงลดลง การใช้ปืนสูญญากาศที่มีกำลังมากจะทำให้ความดันเพอร์มิเอตมีค่าต่ำ ดังนั้นเยื่อแผ่นด้านเพอร์มิเอตจึงไม่มีการพองตัว จึงมีผลให้ค่าการเลือกของเยื่อสูงขึ้น

2.1.3.4 โมดูลของเยื่อแผ่น (membrane module)

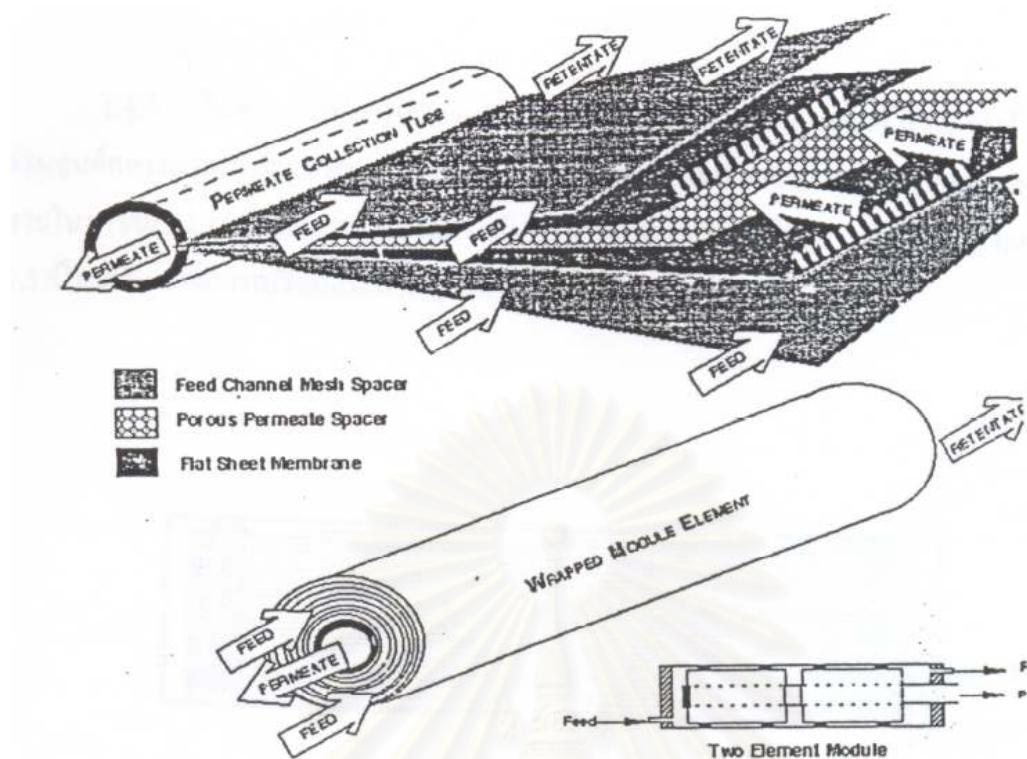
อุปกรณ์ที่ใช้ในการบรรจุเยื่อแผ่นในกระบวนการเพอร์แวนพอเรชัน คือ โมดูล (Module) มี 4 แบบคือ

2.1.3.4.1 โมดูลแบบแผ่นเรียบและกรอบ (plate and frame membranes module) เยื่อแผ่นที่ใช้กับโมดูลนี้เป็นแผ่นเรียบ การเปลี่ยนเยื่อแผ่นและการทำความสะอาดนั้นทำได้ง่าย การถ่ายเทความร้อนจากสารปื้นไปยังเยื่อแผ่นดี แต่โมดูลประเภทนี้ให้พื้นที่ถ่ายเทมวลต่อปริมาตรค่อนข้างต่ำ และค่าใช้จ่ายในการติดตั้งและคูณรากยาสูง (รูปที่ 2.5)

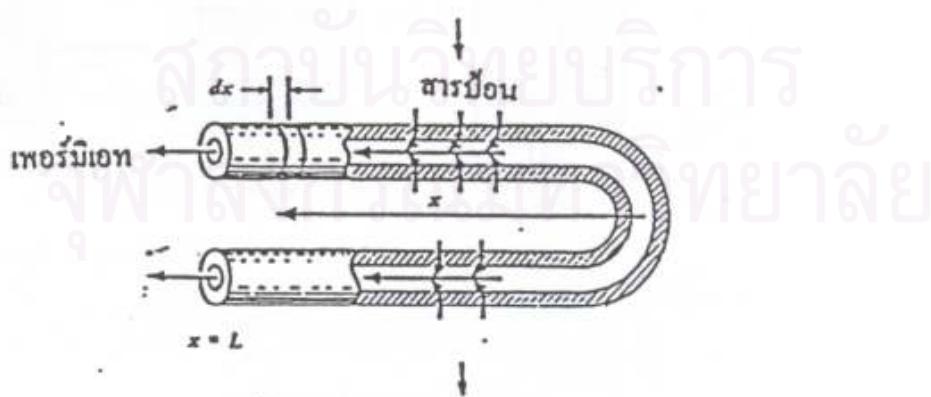
รูปที่ 2.5 โมดูลแบบแผ่นเรียบและกรอบ (Abhay, 2000)

2.1.3.4.2 โมดูลแบบม้วน (spiral wound membranes module)
รูปของโมดูลแสดงในรูปที่ 2.6 เยื่อแผ่นและชั้นรองรับที่วางซ้อนกันอยู่ม้วนรอบท่อกลางบรรจุภายในภาชนะทรงกระบอก โมดูลประเภทนี้ให้พื้นที่ถ่ายเทมวลต่อปริมาตรค่อนข้างสูงและค่าใช้จ่ายไม่สูงมาก

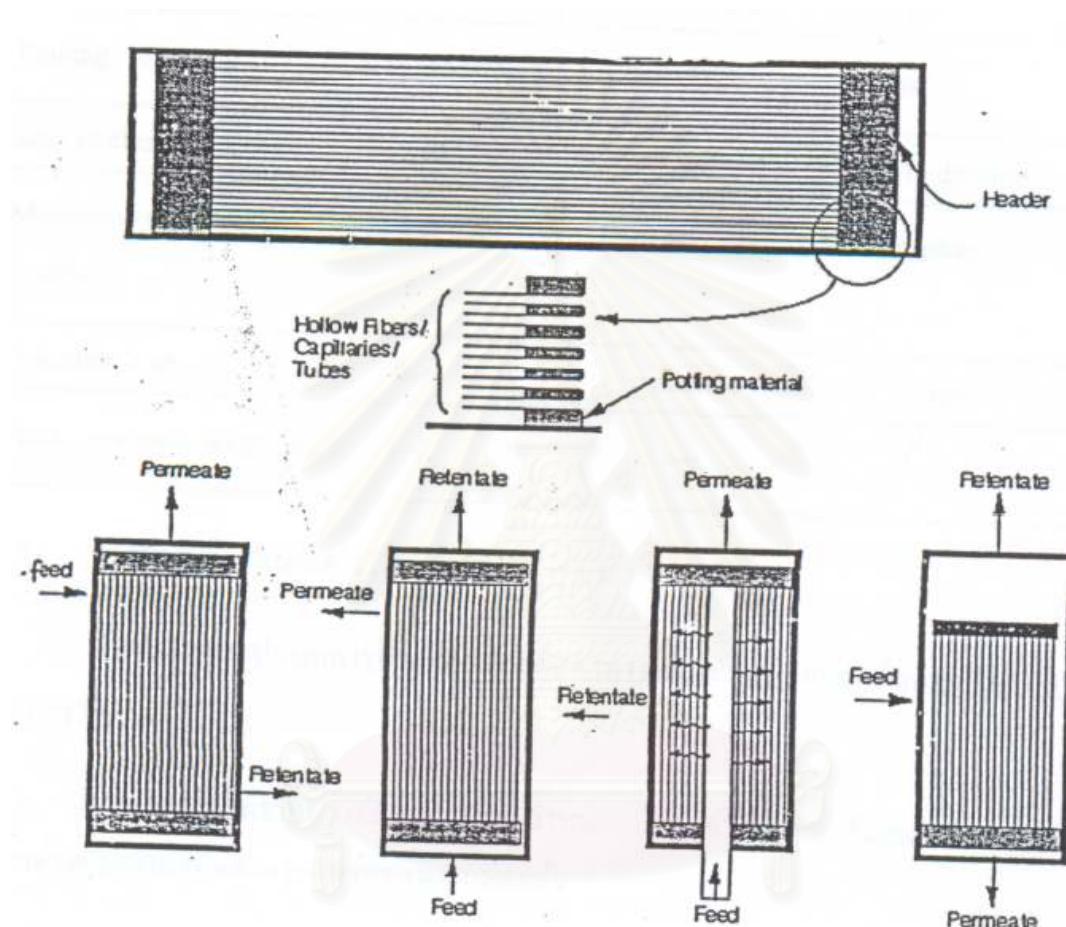
รูปที่ 2.6 โนมูลแบบม้วน (Abhay, 2000)

2.1.3.4.3 โนมูลแบบเส้นไขกลวง (hollow fiber/capillary membranes module) เส้นไขขนาดเล็กมากประมาณ 100 นาโนเมตร และแข็งแรงมากจึงไม่ต้องใช้รองรับ ขั้นเยื่อแผ่นที่ไม่มีรูพรุนซึ่งอยู่ภายนอกเส้นไขจะถูกมัดรวมกันและองเป็นรูปเกือกม้าบรรจุอยู่ภายในท่อทรงกระบอก พื้นที่ถ่ายเทมวลต่อปริมาตรของโนมูลประเภทนี้สูงมาก รูปของโนมูลแสดงดังรูปที่ 2.7

รูปที่ 2.7 โนมูลแบบเส้นไขกลวง (Abhay, 2000)

2.1.3.4.4 โมดูลแบบท่อ (tubular module) ประกอบด้วยท่อที่มีเส้นผ่าศูนย์กลางภายในประมาณ 1-2 มิลลิเมตร มีชั้นรองรับที่แข็งแรงอาจมีเพียงท่อเดียวหรือหลายท่อภายในภาชนะ โมดูลประเภทนี้เหมาะสมสำหรับของเหลวที่มีความหนืดสูง (รูปที่ 2.8) และในตารางที่ 2.3 เป็นการแสดงการเปลี่ยนเทียบโมดูลของเยื่อในแต่ละแบบ

รูปที่ 2.8 โมดูลแบบท่อ (Abhay, 2000)

ตารางที่ 2.3 ข้อเปรียบเทียบสำหรับโภคุลของเยื่อแผ่นในแต่ละแบบ (Winston และ Sirkar, 1992)

Characteristics	Plate and Frame	Spiral Wound	Tubular	Hollow Fiber
Representative packing density (m^2/m^3)	500	800	70	6000
Capital cost	high	high	high	low
Fouling tendency	low to moderate	med-high	low	high
Ease of cleaning	good	poor to good	good to excellent	poor
Membrane replacement (yes/no)	yes	no	sometimes	no
Operation cost	high	moderate	high	low
Feed stream prefiltration	yes	yes	no	yes

2.1.4 การผลิตเยื่อแผ่นเพื่อใช้ในการแยกสาร (Huang, 1991 และ Cabasso, 1983)

เมื่อพิจารณาฐานแบบการแยกโดยผ่านเยื่อสามารถแบ่งการแยกสารตามสมบัติเยื่อออกเป็น 2 รูปแบบอย่างใหญ่ๆ คือ

2.1.4.1 การแยกซึ่งเกิดจากความแตกต่างของน้ำหนักหรือรูปร่างของเพอร์มิเอต มีผลทำให้เกิดความแตกต่างของค่าคงที่ของการแพร์ของสารแต่ละตัว

2.1.4.2 การแยกซึ่งเกิดจากความแตกต่างของธรรมชาติทางเคมีของสารแต่ละชนิด ดังนั้นการแยกในลักษณะนี้จึงขึ้นอยู่กับความแตกต่างของการเกิดแรงกระทำระหว่างสารแต่ละชนิดกับเยื่อแผ่น (Feng และ Huang, 1997)

เยื่อแผ่นพอลิเมอร์ที่ใช้ในกระบวนการเพอร์แวร์เป็นชั้นแบ่งได้เป็น 3 ประเภท ดังนี้ (Masuda และคณะ, 1990) ประเภทแรกคือ พอลิเมอร์คล้ายแก้ว (glassy polymer membrane) ซึ่งมีอุณหภูมิเปลี่ยนสถานะคล้ายแก้ว (glass transition temperature, T_g) สูงกว่าอุณหภูมิใช้งานเป็นเยื่อแผ่นที่มักยอมให้น้ำผ่านได้มากกว่าสารอินทรีย์ ประเภทที่สองคือพอลิเมอร์พวกยาง (rubbery polymer membrane) ซึ่งมีอุณหภูมิเปลี่ยนสถานะคล้ายแก้วต่ำกว่าอุณหภูมิใช้งาน สายโซ่พอลิเมอร์มีกลุ่มข้างเคียงขนาดเล็ก (side group) และไม่มีข้าวเป็นผลให้มีโครงสร้างที่ยืดหยุ่น พอลิเมอร์ประเภท

นี่ขอบที่จะแยกสารประกอบอินทรีย์ออกจากน้ำ อย่างไรก็ตามอนุพันธ์ของ polyacetylene บางจำพวกซึ่งเป็นพอลิเมอร์คล้ายแก้ว กลับขอบที่จะให้สารประกอบอินทรีย์ผ่านมากกว่าน้ำ หรือ poly(1-trimethylsilyl-1-propene) (PTMSP) กลับขอบให้例外อยู่ส่วนมากกว่า poly(dimethylsiloxane) (PDMS) ซึ่งเป็นเยื่อแผ่นที่ขอบสารประกอบอินทรีย์ดังนั้นการแยกสารผสมอินทรีย์จึงไม่มีความชัดเจนว่าพอลิเมอร์คล้ายแก้วหรือพลาสติกมีความหมายเหมือนมากกว่ากัน และพอลิเมอร์ประเภทสุดท้ายคือ พอลิเมอร์ที่มีประจุ (ionic polymer membrane) เยื่อแผ่นประเภทนี้แบ่งออกได้เป็น 2 กลุ่มคือ เยื่อแผ่นที่มีประจุบวก (cationic membrane) และเยื่อแผ่นที่มีประจุลบ (anionic membrane) โดยทั่วไปเยื่อแผ่นประเภทนี้มักจะชอบน้ำ และพบว่า ionic polysaccharide เป็นวัสดุที่มีศักยภาพสูงในการนำมาทำเป็นเยื่อแผ่นที่ใช้ในการทำให้ตัวทำละลายบริสุทธิ์โดยการแยกน้ำออก (dehydration membrane) ในตารางที่ 2.4 จะแสดงตัวอย่างของพอลิเมอร์ที่ใช้ในกระบวนการเพอร์แปรป้อเรชัน

ตารางที่ 2.4 ตัวอย่างพอลิเมอร์ที่ใช้ในกระบวนการเพอร์แปรป้อเรชัน (Baker, 2000)

Dehydration of organics

Water/ethanol	Microporous polyacrylonitrile coated with a 5-to 20- μm layer of crosslinked poly (vinyl alcohol) is the most commonly used commercial material.(Watanabe และคณะ, 1992) Chitosan (Wenzlaff และคณะ, 1985) and polyelectrolyte membranes such as Nafion (Cabasso และ Liu, 1985) have equivalent
Water/isopropanol	
Water/glycol etc.	

Volatile organic component (VOC)/water separation

Toluene/water	Membrane comprising silicone rubber coated onto polyimides, polyacrylonitrile, or other microporous support membranes are widely used. Other rubbers such as ethylene-propylene methylene chloride/water terpolymers have been reported to have good properties also.
Trichloroethylene/water	Polyamide-polyether block copolymers have also been used for pervaporation of some polar VOCs.

Organic separation

Organic/organic separation	The membrane used depends on the nature of the organics. Poly(vinyl alcohol) and cellulose acetate have been used to separate alcohols from ethers. Polyurethane-polyimide block copolymers have been used for aromatic/aliphatic separations.
----------------------------	--

2.1.5 เเยื่อแผ่นสมมาตร/ไม่สมมาตร (symmetric/asymmetric membrane)

ในการพัฒนาเยื่อแผ่นเพื่อให้ได้ค่าฟลักซ์สูงๆ มักจะทำให้เยื่อแผ่นมีโครงสร้างไม่สมมาตรเพื่อที่จะลด effective thickness ของเยื่อ การทำเยื่อแผ่นให้มีโครงสร้างสมมาตรหรือไม่สมมาตรนั้นขึ้นอยู่กับวิธีการผลิต เเยื่อแผ่นสมมาตรจะมีโครงสร้างสมมาตรเสมอหรือเหมือนกันตลอดชั้นความหนา ในทางตรงกันข้ามเยื่อแผ่นไม่สมมาตรจะประกอบด้วยชั้นผิวที่มีโครงสร้างแน่นกว่าชั้นล่าง โดยที่ชั้นผิวทำหน้าที่กักสาร ส่วนชั้นล่างทำหน้าที่เสริมความแข็งแรง สำหรับเยื่อแผ่นไม่สมมาตรอาจแบ่งออกเป็น 2 ลักษณะคือ

2.1.5.1 เเยื่อแผ่นมีชั้นผิว (skinned membrane) เป็นเยื่อแผ่นที่มีชั้นผิวกับชั้นล่างเป็นวัสดุชนิดเดียวกัน

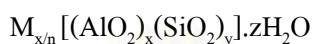
2.1.5.2 เเยื่อแผ่นเชิงประกอบ (composite membrane) ชั้นผิวกับชั้นล่างของเยื่อแผ่นลักษณะนี้จะเป็นวัสดุคนละชนิดกัน โดยชั้นล่างเป็นชั้นรองรับ และมีการสร้างชั้นผิวนนชั้นรองรับ ในปัจจุบันการเคลือบสารละลายโพลิเมอร์โดยตรงลงบนชั้นรองรับเป็นวิธีที่ใช้กันอย่างกว้างขวางในการผลิตเยื่อแผ่นเชิงประกอบ

2.2 ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับเซโลไอล์ต์

เซโลไอล์ต์ (zeolite) เป็นผลึกของสารประกอบอะลูมิโนซิลิเกต (aluminosilicate) ของโลหะอัลคาไลน์หรืออัลคาไลน์เอิร์ต เช่น โซเดียม (sodium) โซเดียม (potassium) แคลเซียม (calcium) เป็นต้น โครงสร้างมีลักษณะเป็นรูพรุนสม่ำเสมอจำนวนมาก สามารถนำมาใช้งานได้หลากหลายเช่นกับคุณสมบัติของเซโลไอล์ต์แต่ละประเภท เช่น ใช้เป็นตัวแลกเปลี่ยนประจุ (ion exchange resin) เป็นตัวเร่งปฏิกิริยา (catalyst) และเป็นตัวดูดซับสาร (adsorbent)

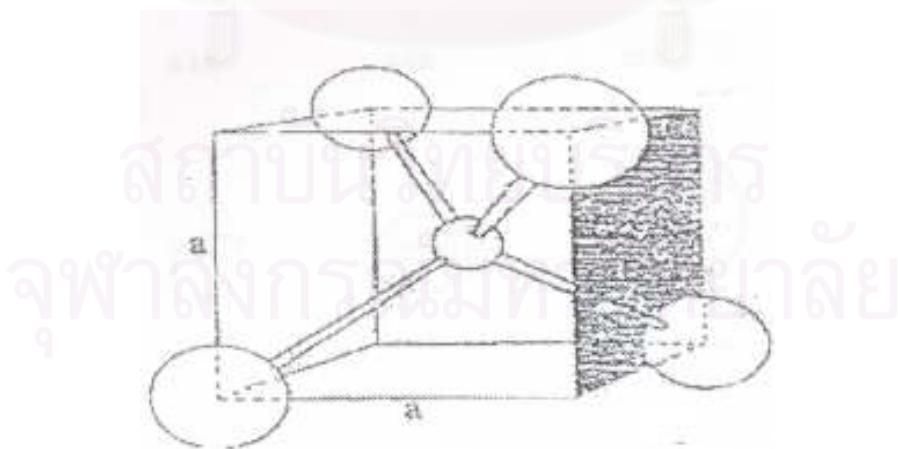
2.2.1 โครงสร้างและองค์ประกอบทางเคมีของซีโอໄไลต์

โครงสร้างของซีโอໄไลต์จะมีลักษณะเป็นโครงร่าง 3 มิติของรูปทรงสี่เหลี่ยมของอะลูมิเนียม-ออกซิเจน (AlO_4 tetrahedral) และรูปทรงสี่เหลี่ยมของซิลิกอน-ออกซิเจน (SiO_4 tetrahedral) ซึ่งประกอบกันเป็นอะลูมิโนซิลิกेट โดยการเชื่อมต่อของออกซิเจนอะตอมแบบไม่มีที่สิ้นสุด ซีโอໄไลต์มีสูตรโมเลกุลดังนี้

โดยที่ x, y เป็นเลขจำนวนเต็ม (ค่า x/y มากกว่าหรือเท่ากับ 1 ซึ่งมักใช้เป็นดัชนีด้ำหนึงสำหรับแบ่งชนิดของซีโอໄไลต์)
 z เป็นจำนวนโมเลกุลของน้ำที่มีอยู่ในผลึกของซีโอໄไลต์
 M เป็นโลหะหนึ่ง หรือ สอง ซึ่งมีประจุบวกเท่ากับ n เพื่อคุ้มประจุลบ ณ ตำแหน่งของอะตอมอะลูมิเนียม

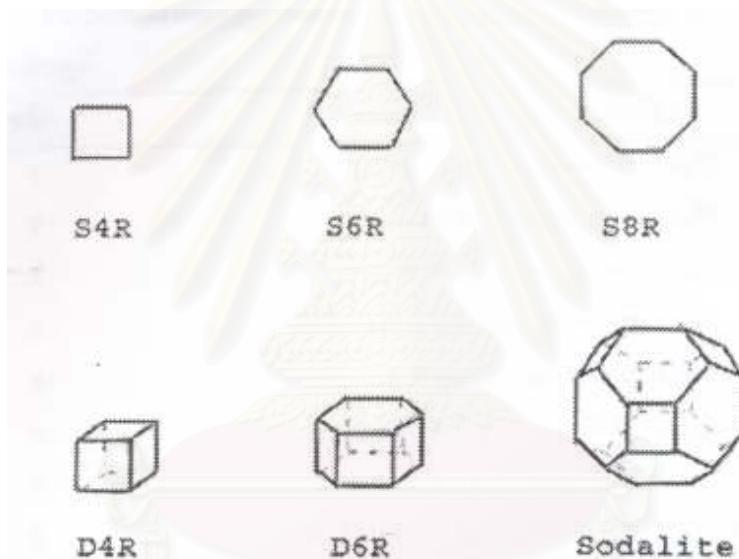
หน่วยโครงสร้างของผลึกซีโอໄไลต์ประกอบด้วยรูปทรงสี่เหลี่ยม (tetrahedral) ของ AlO_4 และ SiO_4 ดังรูปที่ 2.9 ซึ่งแต่ละหน่วยขัดเรียงต่อกัน โดยใช้ออกซิเจนร่วมกันดังรูปที่ 2.10 เกิดเป็นโครงสร้างที่มีลักษณะเป็นวงอะตอมออกซิเจน และต่อกันเป็นโครงสร้างที่มีลักษณะเป็นรูปทรงหลายเหลี่ยมดังรูปที่ 2.11 โดยตำแหน่งมุมในรูปแทนอะตอมซิลิกอนหรืออะตอมอะลูมิเนียม ในขณะที่เส้นตรงแทนอะตอมออกซิเจนซึ่งมีขนาดใหญ่กว่าอะตอมซิลิกอนหรืออะตอมอะลูมิเนียม และโครงสร้างที่เป็นรูปหลายเหลี่ยมดังกล่าวจะประกอบเข้าด้วยกันในลักษณะ 3 มิติเป็นโครงร่างผลึกของซีโอໄไลต์ชนิดต่างๆ

รูปที่ 2.9 รูปทรงสี่เหลี่ยมของออกซิเจน โโคอร์ดิเนตกับซิลิกอนหรืออะลูมิเนียมในหน่วยเล็กๆ ของซีโอໄไลต์ (หน่วยโครงสร้างปฐมภูมิ) (เดลิศ, 2545)

รูปที่ 2.10 โครงสร้าง 2 มิติของอะลูมิโนซิลิเกต (เดิศ, 2545)

รูปที่ 2.11 หน่วยโครงสร้างของผลึกซีโอลิต (เดิศ, 2545)

2.2.1.1 หน่วยโครงสร้างของซีโอลิต สามารถแบ่งออกได้เป็น

2.2.1.1.1 หน่วยโครงสร้างปฐมภูมิ (primary units) ซึ่งเป็นหน่วยเล็กๆ รูปทรงสี่เหลี่ยมของออกไซเจน โคออร์ดิเนตกับซิลิกอนหรืออะลูมิเนียม ดังรูปที่ 2.9

2.2.1.1.2 หน่วยโครงสร้างทุติยภูมิ (secondary building units :

SBU) เกิดจากโครงสร้างปฐมภูมิต่อกันเป็นรูปเหลี่ยมต่างๆ เป็นวงเดียว เช่น S₄R, S₆R และ S₈R หรือต่อเป็นวงคู่ เช่น D₄R, D₆R ดังรูปที่ 2.11 หรือ 2.12

ในปี 1974 Breck ได้ทำการแบ่งชนิดของซีโอลิเต้ตามโครงสร้างทุติยภูมิได้ 8 ชนิด ตามตารางที่ 2.5

ตารางที่ 2.5 ชนิดของซีโอลิเต้ตามลักษณะโครงสร้างทุติยภูมิ (Breck, 1974)

ชนิด	ลักษณะหน่วยโครงสร้างทุติยภูมิ
1	วงเดียว 4 มุม (single 4-ring : S_4R)
2	วงเดียว 6 มุม (single 6-ring : S_6R)
3	วงเดียว 8 มุม (single 8-ring : S_8R)
4	วงคู่ 4 มุม (double 4-ring : D_4R)
5	วงคู่ 6 มุม (double 6-ring : D_6R)
6	วงเชิงซ้อน 4-1 (complex 4-1 : $T_5O_{10} 4-1$)
7	วงเชิงซ้อน 5-1 (complex 5-1 : $T_8O_{16} 5-1$)
8	วงเชิงซ้อน 4-1-1 (complex 4-1-1 : $T_{10}O_{10} 4-1-1$)

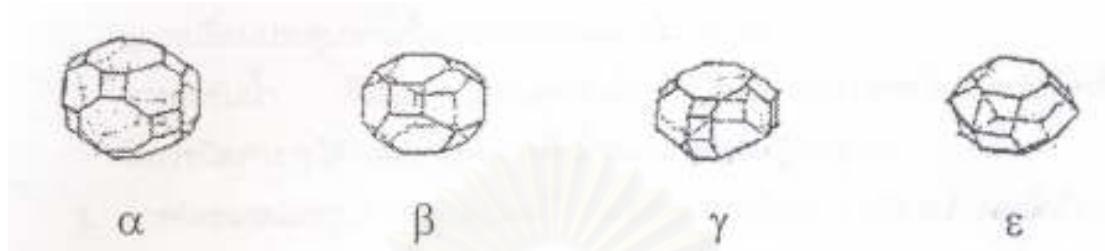

รูปที่ 2.12 หน่วยโครงสร้างทุติยภูมิ (เดิศ, 2545)

2.2.1.1.3 หน่วยโครงสร้างรูปทรงหลายหน้า (polyhedral units)

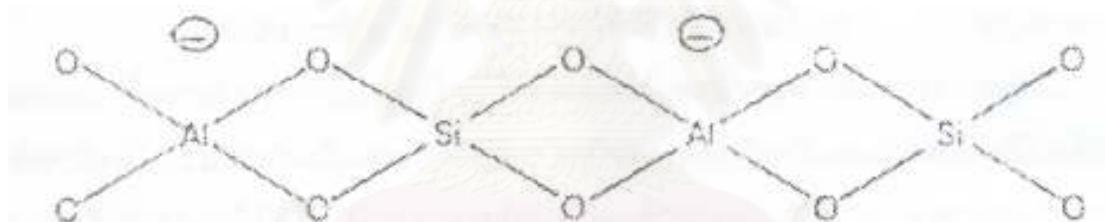
เป็นรูปทรงสมมาตรขนาดใหญ่ ซึ่งเกิดขึ้นจากโครงสร้างปฐมภูมิหลายโครงสร้างต่อกันเป็นรูปทรงที่สลับซับซ้อนมากยิ่งขึ้น ดังตัวอย่างในรูปที่ 2.13

1. รูปทรงเหลี่ยมแบ็ปดหน้ามนต์ดัด หรือ β (truncated octahedral type)
2. รูปทรงลีบหกหน้า หรือ α (truncate cubooctahedron)
3. รูปทรงลีบแบ็ปดหน้า หรือ γ (18-hedron)
4. รูปทรงลีบเอ็คหน้า หรือ ϵ (11-hedron)

รูปที่ 2.13 ลักษณะหน่วยโครงสร้างรูปทรงหลายหน้าขนาดใหญ่ (เดิศ, 2545)

เมื่อพิจารณาหน่วยโครงสร้างปฐมภูมิ พบว่าถ้าทุกหน่วยเป็น $(\text{SiO}_4)^{4-}$ สูตรเอมพิริกัด ของสารนี้คือ SiO_2 นั่นเอง ซึ่งมีสภาพประจุเป็นกลาง แต่ถ้าแทนที่ $(\text{SiO}_4)^{4-}$ ด้วย $(\text{AlO}_4)^{5-}$ จะได้สูตรเอมพิริกัดคือ $(\text{AlO}_2)^-$ ดังนั้นจึงมีประจุลบสำหรับทุกหน่วยของ $(\text{AlO}_2)^-$ หรือ $(\text{AlO}_4)^{5-}$ ดังแสดงในรูปที่ 2.14 (Breck, 1974)

รูปที่ 2.14 ประจุลบในโครงสร้างตาข่ายที่เกิดประจุ (เดิศ, 2545)

ตำแหน่งประจุลบที่เกิดขึ้นจะอยู่บริเวณรอบ $(\text{AlO}_2)^-$ หรือ $(\text{AlO}_4)^{5-}$ ซึ่งเป็นที่อยู่ของประจุบวก (cation) โดยมีค่าเหนี่ยวที่กวักันด้วยแรงคูลوم (coulombic force) เพื่อให้เกิดสมดุลทางประจุ ดังนั้นจำนวนประจุบวกที่พบในซีโอลไลต์จะขึ้นกับจำนวนของหน่วย $(\text{AlO}_2)^-$ หรือ $(\text{AlO}_4)^{5-}$ และเลขออกซิเดชันของประจุบวก ดังนั้นซีโอลไลต์จึงมีสมบัติในการแยกเปลี่ยนประจุบวกได้ ประจุบวกและไมเลกูลของน้ำ เป็นส่วนที่อยู่นอกโครงสร้างตาข่ายของซีโอลไลต์ ดังนั้นการแยกเปลี่ยนประจุบวก หรือการกำจัดไมเลกูลน้ำออกจากโครงสร้างซีโอลไลต์จึงไม่ทำให้โครงสร้างของซีโอลไลต์เปลี่ยนแปลง

2.2.1.2 สมบัติที่สำคัญของซีโอลไลต์มีดังนี้

1. การแยกเปลี่ยนไออกอน ซีโอลไลต์สามารถเกิดการแยกเปลี่ยนประจุบวกได้ โดยกระบวนการแยกเปลี่ยนประจุบวกนี้เป็นกระบวนการแบบผันกลับได้

2. การดูดซับน้ำ ซีโอลิเต้สามารถดูดซับน้ำให้เข้าไปอยู่ในช่องว่างบริเวณผนังด้านในของโพรงชนิดต่างๆ ได้ และสามารถกำจัดน้ำออกได้ที่อุณหภูมิที่สูงพอ

3. การคัดขนาดและรับประทานของโมเลกุลที่ผ่านเข้าออกจากการโพรงของซีโอลิเต้ ภายในโครงสร้างของซีโอลิเต้ประกอบด้วยโพรงขนาดต่างๆ กัน มีทางให้โมเลกุลของสารอื่นผ่านเข้าออกได้เรียกว่า “ปากโพรง” (aperture) โดยที่โมเลกุลที่มีรูปร่างและขนาดพอดีจะสามารถผ่านเข้าออกจากโพรงของซีโอลิเต้ได้ ทำให้ซีโอลิเต้มีสมบัติในการกรองแยกโมเลกุลได้ (molecular sieve)

นอกจากนี้สมบัติที่สำคัญอื่นๆ ก็คือ ปริมาณของส่วนที่แสดงความเป็นกรด (acid site density), ความรุนแรงของกรด (acid strength) และขนาดของช่องว่าง (pore size) ภายในผลึก ซึ่งรวมถึงลักษณะรูปทรง และขนาดของทางเข้าออกของช่องว่าง (pore entrance) ตารางที่ 2.6 แสดงถึงลักษณะของช่องว่างทั้งขนาดและระบบ สำหรับซีโอลิเต้ซึ่งมีระบบของช่องว่างที่ทำให้ขนาดช่องว่างแตกต่างกัน การแบ่งประเภทของมันตามขนาดของช่องว่างให้คำนึงถึงขนาดของช่องว่างที่ใหญ่ที่สุด เช่น มอร์ดีไนต์ เป็นต้น

ตารางที่ 2.6 ตัวเร่งปฏิกิริยาแบบซีโอลิเต้แบ่งตามขนาดของช่องว่าง (คงศักดิ์, 2543)

ซีโอลิเต้	ระบบช่องว่าง * (channel System)	โพรง ** (cavity)
รูขсадใหญ่ฟอร์เจาไซต์ (Faujasite) มอร์ดีไนต์ (Mordenite)	(2) 7.4, 3 มิติ (dimension) (8) 2.9×5.7 , 1 มิติ (12) 6.7×7.0 , 1 มิติ (12) 7.1, 1 มิติ	$\beta = 6.6^\circ A$, $\alpha = 11.4^\circ A$ มีระบบเชื่อมต่อกันระหว่างช่องว่าง (inter connected channels) ระบบเดียว (unidimension)
รูขсадปานกลางเพนทาซิล (ZSM-5) เฟอร์ริไตร์ตจากการสังเคราะห์ (Synthetic Ferricrite)	(10) 5.4×5.6 , 1 มิติ (10) 5.1×5.6 , 1 มิติ (8) 3.4×4.8 , 1 มิติ (10) 4.3×5.5 , 2 มิติ	มีระบบเชื่อมต่อกันระหว่างช่องว่าง มีระบบเชื่อมต่อกันระหว่างช่องว่าง
รูขсадเล็กเออร์โอลิโนต์	(8) 3.6×5.2 , 2 มิติ	6.3×13

* ตัวเลขในวงเล็บ คือ จำนวนของอะตอมออกซิเจนต่อ 1 วงแหวน, ขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางของรู (pore) ของวงแหวน 1 วง หน่วยเป็นอังสตروم, และทิศทางของช่องว่าง (channels)

** ขนาดของโพรงหน่วยเป็นอังสตروم

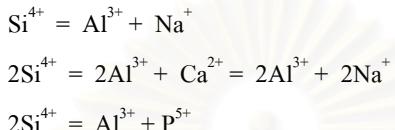
สำหรับปริมาณของส่วนที่แสดงความเป็นกรดและความรุนแรงของกรดนั้น ขึ้นอยู่กับปัจจัยของความหนาแน่นของหน่วยรูปทรงสี่หน้าซึ่งมีโลหะที่มีตัวเลขออกซิเดชันเท่ากับ 3 (เช่น Al^{3+}) ในโครงสร้างผลึก และตำแหน่งของหน่วยรูปทรงสี่หน้าในผลึก รวมทั้งชนิดของโลหะประจุบวกซึ่งมีหน้าที่ให้เกิดความสมดุลทางประจุไฟฟ้าด้วย เพราะฉะนั้นบางครั้งซีโอลอตจะถูกแบ่งตามสัดส่วนของชิลิกาต่ออะลูมิเนียม ถ้ามีชิลิกาสูงแล้วจะมีเศษเยรพาดีขึ้น เมื่ออุณหภูมิสูงขึ้น อย่างไรก็ตามสมบัติต่างๆ ของซีโอลอต ที่เป็นผลลัพธ์เนื่องจากการเพิ่มสัดส่วนของชิลิกาต่ออะลูมิเนียม ยังสรุปเป็นทฤษฎีที่แน่นอนไม่ได้ ตามตารางที่ 2.7 แบ่งซีโอลอตตามสัดส่วนของชิลิกาต่ออะลูมิเนียม

ตารางที่ 2.7 ตัวเร่งปฏิกิริยาแบบซีโอลอตแบ่งตามสัดส่วนของชิลิกากับอะลูมิเนียม (คงศักดิ์, 2543)

ระดับ	สัดส่วนของชิลิกาต่ออะลูมิเนียม (Si/Al ratio)	ชนิดของซีโอลอต (types)
ต่ำ	1.0-1.5	A, X
ปานกลาง	2.0-2.5	ก) จากธรรมชาติ เช่น เออริโอลайнต์ (Erionite), ชาบาไซต์ (Chabazite) และมอร์ดีไนต์ (Mordenite) ข) จากการสังเคราะห์ เช่น ฟอร์เจาไซต์แบบ Y (Faujasite type Y) และมอร์ดีไนต์แบบบรรณาดใหญ่ (large pore mordenite)
สูง	10-100	ก) ปรับปรุงโดยอาศัยความร้อน เช่น ฟอร์เจาไซต์, มอร์ดีไนต์ และเออริโอลайнต์ ข) จากการสังเคราะห์ เช่น เพนตาซิล (ZSM-5)

ถ้าเราคิดจะปรับปรุงสมบัติบางอย่างของซีโอลอต โดยการเปลี่ยนจากการที่หน่วยรูปทรงสี่หน้ามีชาตุชิลิกอนเป็นศูนย์กลางของออกซิเจนทั้งสี่อะตอมก็ย่อมได้ แต่ขนาดของโลหะชนิดนี้ (แสดงประจุบวก) จะต้องไม่มีขนาดใหญ่เกินไปจนอะตอมของออกซิเจนไม่สามารถจะอยู่ได้เพื่อรักษาสภาพของหน่วยรูปทรงสี่หน้า (คือจะมีความเครียดเหลวสถาบัปนัง) ในการแทนที่ชาตุชิลิกอนด้วยอะลูมิเนียม ปัญหาที่ตามมาก็คือความไม่มีความสมดุลทางประจุไฟฟ้า โดยการหาไอออนบวกซึ่งมีความอิสระ คือไม่ได้สร้างพันธะถาวรกับชาตุอื่นได้เลย ตัวอย่างเช่น ไอออนของชาตุโซเดียมมารรุจุในตำแหน่งไกลส์เกิงกับอะลูมิเนียมในช่องว่างของผลึกซีโอลอต เพราะว่า ไอออนบวกที่นำมา เพื่อให้เกิดความสมดุลทางประจุไฟฟ้า ไม่ได้รวมตัวกับชาตุอื่น เช่น ถูกถือมรอนด์ด้วยออกซิเจนสี่อะตอมเป็นต้น ดังนั้นจึงมีความอิสระที่จะเคลื่อนที่ไปในตำแหน่งใดๆ ได้

เมื่อโคนกระตุ้น เนื่องด้วยสมบัติข้อนี้ทำให้ความสามารถที่จะเปลี่ยนไอออนจากชนิดหนึ่งไปเป็นอีกชนิดหนึ่งได้ ซึ่งสมบัติข้อนี้มีประโยชน์มากในการปรับปรุงลักษณะเฉพาะของซีโรไลต์ เพื่อความเหมาะสมในปฏิกิริยาเคมีต่างๆ และเมื่อไร์กิตามอะตอมของซิลิคอนถูกแทนที่ด้วยโลหะที่มีค่าตัวเลขไอออนลบต่ำกว่า เช่น อะลูมิเนียม ไอออน (Al^{3+}) หรือแกลเดียม ไอออน (Ga^{3+}) มากขึ้นเท่าไร ความสามารถในการแลกเปลี่ยนไอออนจะมากขึ้นเท่านั้น กระบวนการแลกเปลี่ยนไอออนที่สามารถจะเลือกไอออนลบตัวไหนก็ได้ที่มีประจุรวมกันแล้วเท่าเดิมนี้เรียกว่า กระบวนการแทนที่ไอโซ莫อร์ฟัส (isomorphous substitution) ตัวอย่างเช่น

2.2.2 การสังเคราะห์ซีโรไลต์

การสังเคราะห์ซีโรไลต์โดยทั่วไปจะใช้วิธีไฮโดรเทอร์มอล (hydrothermal) ซึ่งการสังเคราะห์ซีโรไลต์โดยวิธีไฮโดรเทอร์มอลนี้จะทำให้เหล่งของอะลูมินา ซิลิเกต และอัลคาไลน์รวมตัวกันเป็นเจลที่มีลักษณะไม่เป็นสารนื้อเดียวกันและก่อตัวขึ้นเป็นผลึกอย่างช้าๆ ภายในช่วงเวลาที่เกิดปฏิกิริยา อุณหภูมิการเกิดผลึกจะอยู่ในช่วง 150 องศาเซลเซียสหรือสูงกว่านั้นที่ความดันเท่ากับความดันของไอน้ำอีมตัวในขณะนั้น บางครั้งอาจเกิดเป็นผลึกซีโรไลต์ได้มากกว่านั่งชนิด

ในการสังเคราะห์ซีโรไลต์โดยวิธีไฮโดรเทอร์มอล องค์ประกอบของอะลูมินา ซิลิเกต ประจุบวก สารอินทรีย์ และน้ำ จะรวมตัวกันเป็นเจลชั่งอยู่ในสภาพสารละลายค่าคงอิมตัวบวกซึ่ง (an alkaline super saturated solution) แปลงสภาพเป็นโครงสร้างรูพรุนของผลึกอะลูมิโนซิลิเกต (microporous crystalline aluminosilicate) ซึ่งเรียกกระบวนการทางเคมีนี้ว่า กระบวนการซีโรไลติเซชัน (zeolitization) เป็นการกระตุ้นโดยความร้อนภายในช่วงเวลาที่เหมาะสม อุณหภูมิที่ใช้โดยปกติจะอยู่ในช่วงอุณหภูมิที่สูงเพื่อที่จะให้ได้ผลผลิตสูง ขั้นตอนสำคัญในการสังเคราะห์ซีโรไลต์ได้แก่

2.2.2.1 ระยะเวลาการปล่อยให้ตกผลึก (the ageing period)

ระยะเวลาการปล่อยให้ตกผลึก (the ageing period) หมายถึง ช่วงเวลาและปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นภายหลังการเตรียมเจล โดยที่อุณหภูมิของเจลมีค่าต่ำกว่าอุณหภูมิการเกิดผลึก (crystallization temperature) สิ่งหนึ่งที่สำคัญในระหว่างระยะเวลาการปล่อยให้ตกผลึก (the ageing period) คือ การละลายหรือดิพอลิเมอร์ไซซ์ชัน (depolymerization) ของซิลิเกตอย่างชั่ง การละลายดังกล่าวเป็นการเพิ่มความเข้มข้นของซิลิเกต ผลิตภัณฑ์เริ่มแรกอยู่ในรูปของโนโนเมอริก

ซิลิกेटแอนไออกอน (monomeric silicate anions) หลังจากนั้น โนโนเมอริกซิลิกेटแอนไออกอนจะถูกเปลี่ยนไปเป็นโอลิโกลเมอริก (oligomeric species) โดยปฏิกิริยาการเกิดพอลิเมอร์แบบควบแน่น (condensation-polymerization)

สารละลายดังกล่าวข้างต้น ประกอบไปด้วยอะลูมิเนียมไออกอนลบ ได้แก่ Al(OH)_4^- (tetrahedral Al(OH)_4^- species) ซึ่ง โอลิโกลเมอริกซิลิกेटจะทำปฏิกิริยากับ โนโนเมอริก Al(OH)_4^- เกิดเป็นโครงสร้างอะลูมิโนซิลิกेट

2.2.2.2 กลไกการเกิดผลึก (mechanism of crystallization) แบ่งออกเป็น 3

ขั้นตอน ได้แก่

2.2.2.2.1 การอิ่มตัวやすิ่ง (achievement of supersaturation)

เป็นขั้นตอนที่เกิดขึ้นระหว่างช่วงของการตกผลึก (aging) และชัดเจนมากขึ้นเมื่ออุณหภูมิสูงขึ้น ซึ่งเป็นขั้นตอนที่ความเข้มข้นขององค์ประกอบที่ถูกละลาย (dissolved component : aluminosilicate species) เพิ่มมากขึ้น การเพิ่มขึ้นของความเข้มข้นของสารละลาย จะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงสภาพของสารละลายจากสารละลายที่มีเสถียรภาพไปเป็นสารละลายที่มีความเสถียรภาพไม่แน่นอน (metastable solution) และสุดท้ายอยู่ในสภาพที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ (labile solution)

2.2.2.2.2 การเกิดนิวเคลียส (nucleation)

การเกิดนิวเคลียสขั้นปฐมภูมิ (primary nucleation) ของสารละลายอิ่มตัวやすิ่ง สามารถแบ่งออกเป็น การเกิดนิวเคลียสแบบเนื้อดีเดียว และแบบเนื้อผสม (homogeneous and heterogeneous nucleation) ซึ่งการเกิดนิวเคลียสแบบเนื้อผสมเกิดขึ้นจากการเหนี่ยวนำของลิ่งแปลงกลอมที่มีอยู่ในสารละลาย (impurities or foreign particles) ต่อมาการเกิดนิวเคลียสขั้นทุติภูมิ (secondary nucleation) เกิดขึ้นจากการเหนี่ยวนำของผลึกที่เกิดขึ้น

2.2.2.2.3 การเจริญผลึกซีไฮไลต์ (crystal growth)

การเจริญผลึกซีไฮไลต์เริ่มเกิดขึ้นหลังจากการเกิดนิวเคลียส โดยนิวเคลียสที่เกิดขึ้นจะเกิดการเติบโต โดยการเพิ่มหรือความแน่นขององค์ประกอบข้างต้นกลially เป็นผลึกซีไฮไลต์ที่สมบูรณ์ลักษณะของซีไฮไลต์ที่เกิดขึ้นจะขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายอย่าง ซึ่งประกอบไปด้วยอัตราส่วนของ $\text{SiO}_2/\text{Al}_2\text{O}_3$ ของสารตั้งต้น อุณหภูมิในการทำปฏิกิริยา ค่าความเป็นกรด-ด่างของสารละลาย ปริมาณน้ำที่เติมเข้าไป ช่วงระยะเวลาในการทำปฏิกิริยา อัตราเร็วในการกวน และ

ปริมาณของประจุบวกของห้องสารอินทรีย์และสารอนินทรีย์ที่ปะปนอยู่ โดยปกติการก่อตัวขึ้นของซีโอลิตมีความสลับซับซ้อนมาก

2.2.3 ทฤษฎีการดูดซับ

การดูดซับ (adsorption) เป็นการใช้ประโยชน์บนพื้นผิวของแข็งที่เรียกว่า ตัวดูดซับ (adsorbent) โดยโมเลกุลหรืออะตอมของสารที่ถูกดูดซับเรียกว่า ตัวถูกดูดซับ (adsorbate) จะเกิดติดบนพื้นผิว และปลดปล่อยพลังงานออกมานั่นเอง ซึ่งการเกิดติดบนพื้นผิวดังกล่าวสามารถจำแนกออกเป็นการเกิดด้วยแรงทางฟิสิกส์หรือด้วยพันธะเคมี ซึ่งขึ้นอยู่กับคุณสมบัติของตัวถูกดูดซับ และคุณสมบัติของพื้นผิwtัวดูดซับ

2.2.3.1 ประเภทของการดูดซับ

การดูดซับสามารถแบ่งออกเป็น 2 ชนิด ได้แก่ การดูดซับทางกายภาพและ การดูดซับทางเคมี

2.2.3.1.1 การดูดซับทางกายภาพ (physical/van der waals adsorption)

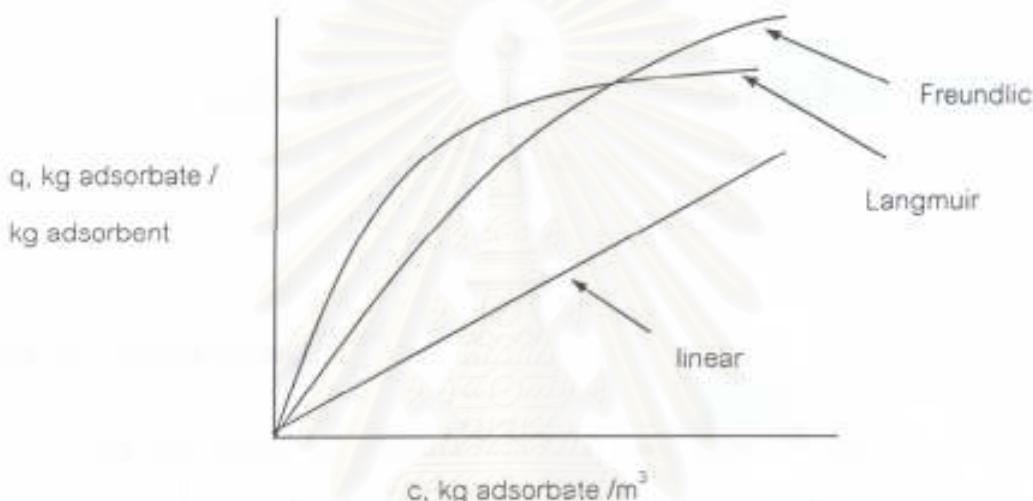
เป็นผลมาจากการแรงดึงดูดระหว่างโมเลกุลของตัวดูดซับกับตัวถูกดูดซับ ได้แก่ แรงดึงดูดระหว่างมวลหรือระหว่างโมเลกุล หรือแรงดึงดูดระหว่างข้าวสารรับกรณีที่โมเลกุลตัวถูกดูดซับและพื้นผิwtัวดูดซับมีความเป็นข้าว ตัวอย่างเช่น กรณีการดูดซับก๊าซ ซึ่งการดูดซับเกิดขึ้นเมื่อแรงดึงดูดระหว่างโมเลกุลของตัวดูดซับกับตัวถูกดูดซับมีค่ามากกว่าแรงดึงดูดที่เกิดขึ้นระหว่างโมเลกุลของตัวถูกดูดซับกันเอง มีผลทำให้ก๊าซเกิดการควบแน่นอยู่บนพื้นผิวของตัวดูดซับ และมีการปลดปล่อยความร้อนออกมานั่นเอง การดูดซับชนิดนี้สามารถเกิดการดูดซับได้หลายชั้น กล่าวคือโมเลกุลของตัวถูกดูดซับจะควบแน่นอยู่บนชั้นโมเลกุลของตัวถูกดูดซับที่ถูกดูดซับไว้ก่อนแล้ว

2.2.3.1.2 การดูดซับทางเคมี (chemisorption/activated adsorption)

เป็นผลมาจากการดูดซับเนื่องจากพันธะทางเคมีระหว่างตัวดูดซับกับตัวถูกดูดซับ ซึ่งเป็นการใช้อิเล็กตรอนร่วมกันหรือการแลกเปลี่ยนอิเล็กตรอน แรงดึงดูดที่เกิดขึ้นจะแรงกว่าการดูดซับทางกายภาพและพลังงานที่ปล่อยออกมานั่นก็มากกว่าเนื่องมาจากการเกิดปฏิกิริยาทางเคมี การดูดซับชนิดนี้สามารถดูดซับโมเลกุลได้เพียง 1 ชั้น เนื่องจากโมเลกุลของตัวถูกดูดซับต้องสัมผัสกับพื้นผิวของตัวดูดซับ

2.2.3.2 สมดุลการดูดซับ (Adsorption Equilibrium)

เมื่อปล่อยให้ตัวถูกดูดซับสัมผัสกับตัวดูดซับในช่วงระยะเวลาที่นานอย่างเพียงพอจะเกิดภาวะที่เรียกว่า สมดุลการดูดซับ ซึ่งสมดุลการดูดซับเป็นการแสดงความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณหรือความเข้มข้นของตัวดูดซับกับปริมาณหรือความเข้มข้นของตัวถูกดูดซับนั้น ในวัฏภาคของไอล สมดุลการดูดซับที่อุณหภูมิของระบบคงที่เรียกว่า ไอโซเทิร์ม (Isotherm) ดังรูปที่ 2.15 โดยที่ q คือ ปริมาณของตัวถูกดูดซับต่อปริมาณของตัวดูดซับ ($\text{kg adsorbate/kg adsorbent}$) และ c คือ ความเข้มข้นของตัวถูกดูดซับในวัฏภาคของไอลที่จุดสมดุล ($\text{kg adsorbate/m}^3 \text{ fluid}$)

รูปที่ 2.15 ลักษณะไอโซเทิร์มของการดูดซับ (เลิศ, 2545)

2.2.3.3 ลักษณะเฉพาะของตัวดูดซับ (characteristics of adsorbent)

2.2.3.3.1 ความจุของการดูดซับ (adsorptive capacity) เป็นความจุขององค์ประกอบสักดัด่อนหนึ่งที่นิยมใช้ในการดูดซับ เช่น ไม่มีความจุมากเท่าไร ประสิทธิภาพของการแยกก็จะยิ่งมากขึ้นซึ่งจะได้ผลิตภัณฑ์ที่มีความบริสุทธิ์และผลได้ (yield) ที่สูงขึ้นด้วย และปริมาณของตัวดูดซับและต้นทุนการผลิตก็จะลดน้อยลงด้วย

2.2.3.3.2 selectivity ความสามารถในการแยกองค์ประกอบต่างๆ ภายในสารผสมป้อนหรือเป็นการเลือกดูดซับองค์ประกอบหนึ่ง เมื่อเปรียบเทียบกับองค์ประกอบอื่นๆ ภายในสารป้อน selectivity ไม่เพียงแต่แสดงอยู่ในรูปองค์ประกอบหนึ่งเปรียบเทียบกับองค์ประกอบอื่นในสารผสมป้อนเท่านั้น แต่ยังสามารถแสดงเปรียบเทียบได้กับทุกๆ องค์ประกอบภายในสารป้อนรวมทั้ง desorbent ด้วย ในรูปของสัดส่วนของความเข้มข้นของสององค์ประกอบเดียวกันในวัฏภาคที่ไม่ได้ถูกดูดซับที่ภาวะสมดุล

2.2.3.3.3 อัตราการดูดซึบ (rate of adsorption) อัตราการดูดซึบ และ desorption ขององค์ประกอบสักดัดต้องว่องไวเพียงพอที่ทำให้ความเร็วในแต่ละรอบของการแยกมีมากขึ้น ยังผลให้ประสิทธิภาพในการแยกดีขึ้น

โดยทั่วไปคุณสมบัติของซีโอໄโลต์ขึ้นอยู่กับสัดส่วนของอะตอนซิลิกอน ต่ออะตอนอะลูมิเนียมที่เป็นองค์ประกอบของผลึกหรือเรียกว่าสัดส่วน Si/Al ซึ่งมีค่าตั้งแต่ 1 ขึ้นไป โดยความมีข้าวจะลดลงเมื่อสัดส่วน Si/Al เพิ่มขึ้น เนื่องจากจำนวนประจุของอะลูมิเนียมลดลง ดังนั้น สัดส่วน Si/Al จึงเป็นดัชนีหนึ่งที่กำหนดคุณสมบัติในการดูดซึบของซีโอໄโลต์แต่ละชนิด ซึ่งการดูดซึบพื้นผิวซีโอໄโลต์ที่มีสัดส่วน Si/Al น้อยกว่า 8-10 มักได้รับอิทธิพลของแรงดึงดูดทางไฟฟ้าสถิต เนื่องจากประจุลบของอะตอนอะลูมิเนียม และสมบัติการถูกเหนี่ยวนำให้เกิดความเป็นข้าว (polarization property) ของโมเลกุลสารประกอบแต่ละชนิด นอกจานี้ลักษณะการจัดเรียงตัวของ ผลึก SiO_4 ผลึก AlO_4 และชนิดของโลหะประจุบวกที่ดูดประจุลบ ณ ตำแหน่งของอะลูมิเนียม อะตอนก็มีผลต่อคุณสมบัติการดูดซึบของซีโอໄโลต์แต่ละชนิดด้วยเหมือนกัน

2.2.4 ประโยชน์ของซีโอໄโลต์

จะเห็นได้ว่า นอกจากลักษณะที่สำคัญดังกล่าวแล้ว ซีโอໄโลต์ยังมีสมบัติที่น่าสนใจ และเป็นประโยชน์ต่ออุตสาหกรรมอีกด้วยประการ

1. มีรูปแบบโครงสร้างของผลึกที่แน่นอนและสม่ำเสมอ
2. มีพื้นที่ผิวจำเพาะ (specific surface area) สูงมาก (400-800 ตารางเมตร/กรัม)
3. มีเสถียรภาพต่ออุณหภูมิสูง
4. พื้นผิวมีสมบัติที่เป็นกรด
5. สามารถทำการแลกเปลี่ยนไอออนได้
6. ไม่มีผลกระทบต่อนิเวศวิทยา

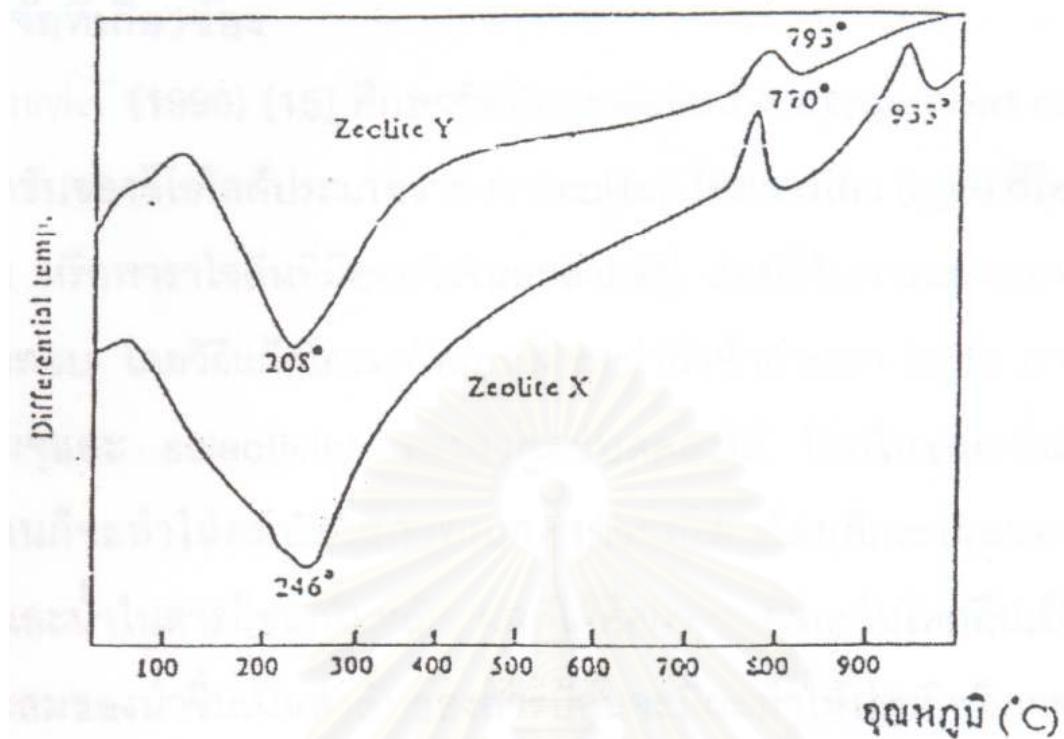
ด้วยสมบัติดังกล่าว จึงได้มีการนำซีโอໄโลต์ไปใช้ในวงการอุตสาหกรรมต่างๆ ทั้ง ในรูปของตัวเร่งปฏิกิริยา (catalyst), สารดูดซึบ (adsorbent), สารเติมผสม (binder) และอื่นๆ ดัง ตัวอย่างต่อไปนี้

1. Fluid Catalytic Cracking
 2. Hydrocracking
 3. Catalytic Reforming
 4. Isomerization
 5. Shape Selectivity Catalysis
 6. Dewaxing
 7. Methanol to Gasoline
 8. LPG to Aromatics
 9. Toluene Disproportionation
 10. Ethylbenzene Synthesis
 11. Liquid Fuel Synthesis
 12. Detergent
 13. Nutrition
- และอื่นๆ

2.2.5 การกำจัดโมเลกุln้ำในโครงสร้างซีโอໄไลต์

2.2.5.1 เสถียรภาพต่อความร้อน

โดยปกติแล้วซีโอໄไลต์ Y ทนความร้อนได้สูงกว่าซีโอໄไลต์ X และ A
เนื่องจากมีสัดส่วนโมลของ Si/Al สูงกว่าจึงมีอีดอม Al ซึ่งเป็น active site ต่อปฏิกิริยาต่างๆ
จำนวนน้อยกว่า เช่น ไฮโดรไอลิซทำให้ Al ถูกแยกออกจากโครงสร้างซีโอໄไลต์ เมื่อพิจารณา
differential thermal analysis (DTA) curve ของซีโอໄไลต์ X และ Y ในรูปที่ 2.16 แสดงให้เห็นว่า ซี
โอໄไลต์ X มีการสูญเสียน้ำอย่างต่อเนื่องเป็นช่วงกว้าง ระหว่างอุณหภูมิที่สูงกว่าอุณหภูมิห้อง
เล็กน้อยจนถึงที่อุณหภูมิ 350°C จะมีพิก DTA สูงสุดที่อุณหภูมิ 243°C เมื่ออุณหภูมิสูงถึง 770°C
และ 993°C มีการเปลี่ยนเฟสของซีโอໄไลต์ X กล่าวคือมีการให้ความร้อนแก่ซีโอໄไลต์ X สูงถึง
อุณหภูมิ 760°C เป็นเวลา 36 ชั่วโมง ซีโอໄไลต์ X จะเปลี่ยนเฟสเป็น amorphous phase เมื่อทำการ
เพิ่มอุณหภูมิเป็น 800°C จะเกิดผลึกใหม้อิกครั้งเป็น Carnegeite-like Phase และที่อุณหภูมิ
 $1,000^{\circ}\text{C}$ จะกลายเป็น Nepheline-like Phase ส่วนซีโอໄไลต์ Y มีการสูญเสียน้ำอย่างต่อเนื่องเป็น
ช่วงกว้างตั้งแต่อุณหภูมิ 150°C จนถึงที่อุณหภูมิ 400°C จะมีพิก DTA สูงสุดที่อุณหภูมิ 208°C
และที่อุณหภูมิ 793°C มีการเปลี่ยนเฟสของซีโอໄไลต์ Y

รูปที่ 2.16 แสดง DTA curve ของซีโอໄไลต์ X และ Y (Breck, 1974)

2.2.5.2 เสถียรภาพต่อความดัน

ที่ความดันสูง ซีโอໄไลต์สามารถเกิดการเปลี่ยนแปลงเป็นสารประกอบของลูมิโนซิลิกะที่มีความหนาแน่นสูงได้ขึ้นอยู่กับภาวะที่ใช้ เช่น ซีโอໄไลต์ Y อาจเกิดการเปลี่ยนแปลงเป็นซีโอໄไลต์ P หรือเป็นโครงสร้างชนิด Analcime หรือเป็น Jadeite หรือเป็น Feldspar ที่มีโครงสร้างชนิด Albite ขึ้นอยู่กับความดัน

2.2.5.3 เสถียรภาพต่อสารละลายกรดแก่และเบสแก่

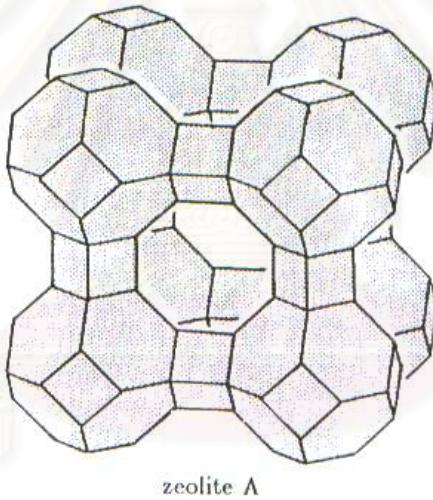
ในสารละลายกรดแก่ ซีโอໄไลต์ที่มีสัดส่วน Si/Al ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 1.5 จะเกิดการสลายตัวเป็นเจลหรือสารประกอบ hydrous silica แต่ถ้ามีสัดส่วนของ Si/Al สูงกว่า 1.5 ซีโอໄไลต์จะสลายตัวเกิดเป็นตะกอนของกรดซิลิซิกจะเห็นได้ว่าการสลายตัวของซีโอໄไลต์ในสารละลายกรดจะสัมพันธ์กับจำนวนอะลูมิเนียมในโครงสร้าง เนื่องมาจากการที่อะลูมิเนียมเป็นตำแหน่งที่ว่องไวต่อการเกิดไฮโดรไอลซิสในกรด แต่มีซีโอໄไลต์บางชนิดสามารถทนต่อภาวะที่เป็นกรด เช่น Mordenite, Zeolon และ Erionite แต่แคลต์ไฮอนของซีโอໄไลต์เหล่านี้จะต้องอยู่ในรูปไฮโดรเจน ดังนั้นจึงสังเคราะห์ซีโอໄไลต์ในสารละลายที่เป็นเบส อย่างไรก็ตามซีโอໄไลต์

จัดเป็นสารประเทท metastable ถ้าเกิดเป็นผลึกซีโอໄโลต์แล้วไม่แยกออกจากสารตั้งต้น แต่จะหิวไรนานๆ อาจเปลี่ยนรูปไปเป็นซีโอໄโลต์ชนิดอื่นหรือสารชนิดอื่นได้

2.2.6 ซีโอໄโลต์ເອ

ซีโอໄโลต์จะแบ่งชนิดออกเป็น 8 กลุ่มใหญ่ๆ ตามโครงสร้างในธรรมชาตินี้ซีโอໄโลต์อยู่ทั้งหมดกว่า 30 ชนิด นอกจากนั้นอีกกว่า 100 ชนิดจะได้จากการสังเคราะห์ขึ้นซึ่งจะมีความบริสุทธิ์สูงกว่าที่เกิดขึ้นเองธรรมชาติจึงเป็นที่นิยมในการนำไปใช้มากกว่า

ซีโอໄโลต์ເອ เป็นซีโอໄโลต์ที่สามารถสังเคราะห์ขึ้นได้ มีอัตราส่วนของซิลิกอนต่ออะลูมิเนียมเท่ากับ 0.7-1.5 ซึ่งเป็นซีโอໄโลต์ที่พบได้ในธรรมชาติ มีโครงสร้างที่ประกอบด้วยโพรงแบบโซดาໄලซ์ต่อเชื่อมด้วย D4R (double-4-ring) เป็น 3 มิติเกิดเป็นโพรงขนาดใหญ่ตรงกลางเรียกว่า โพรงแบบอัลฟ่า ซึ่งมีขนาดโพรงเท่ากับ 12 อังสตรอม และมีปากโพรงกว้าง 4.2 อังสตรอม จึงทำให้เหมาะสมที่จะนำซีโอໄโลต์ເອไปใช้ในประโยชน์ต่างๆ เช่น ใช้ในการแยกเปลี่ยนไอออน

รูปที่ 2.17 โครงสร้างของซีโอໄโลต์ A

2.3 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

Jafar และ Budd (1997) ทำการศึกษาระบวนการเพอร์แวร์แปรเรชันเพื่อนำมาทำการแยกน้ำออกจาก isopropanol โดยใช้ NaA zeolite membrane และทำการแลกเปลี่ยนไอออน เพื่อให้ได้ KA zeolite membrane ซึ่งพบว่า膜เบรนทั้งสองชนิดให้ค่า separation factor ประมาณ 10000 ที่อุณหภูมิในการทดลองคือ 70°C และปริมาณน้ำในสารละลายไม่เกิน 2%

Morigami และคณะ (2001) ทำการสังเคราะห์โซเดียมอะลูมิโนไซด์ membrane ที่อุณหภูมิ 100 องศาเซลเซียส เวลา 3 ชั่วโมง จำนวน 125 อันมาประกอบเข้ากับไมoclustี่มีลักษณะเป็นทรงกระบอกเพื่อทำการขยายระดับสเกล โดยนำมาใช้ในกระบวนการเพอร์แวร์แปรเรชันเพื่อทำการแยกน้ำออกจากสารละลายอุตสาหกรรมความเข้มข้น 90% ที่อุณหภูมิ 120°C ได้ปริมาตร 530 l/h และความสามารถในการแยกมีการเปลี่ยนแปลงเล็กน้อย

Xu และคณะ (2001) ศึกษาการเตรียม NaA zeolite membrane จากลักษณะของสารละลายที่มีลักษณะเป็น clear solution และทำการทดลองเพิ่มคุณภาพของ膜เบรน โดยใช้เป็น multi stage synthesis ผลการวิจัยพบว่าเมื่อนำ膜เบรนที่ทำการสังเคราะห์ที่เวลา 2 ชั่วโมง และเป็น two-stage synthesis จะให้ค่า permselectivities ในกระบวนการ gas permeation ของ $\text{H}_2/\text{n-C}_4\text{H}_{10}$ และ O_2/N_2 เท่ากับ 19.1 และ 1.8 ตามลำดับ

Lizon และคณะ (2002) ศึกษาการแยกน้ำของสารผสมระหว่าง water/t-butanol โดยทำการเปรียบเทียบ膜เบรน 3 ชนิด คือ polymeric (PERVAP 2202, PERVAP 2510, Sulzer Chemtech GmbH), microporous silica (PERVAP SMS, Sulzer Chemtech GmbH) และ zeolite pervaporation membranes (NaA type, SMART Chemical Company Ltd. (UK)) ด้วยกระบวนการ vapor permeation ซึ่งพบว่าเมื่ออุณหภูมิเพิ่มขึ้น ฟลักซ์ของน้ำที่ใช้ polymeric และ silica membrane ก็จะมีค่ามากขึ้น และเมื่อทำการทดสอบที่อุณหภูมิ 60 องศาเซลเซียส ปริมาณน้ำเริ่มต้น 10 เปอร์เซ็นต์ (โดยน้ำหนัก) พบว่าฟลักซ์ของ microporous silica membrane จะให้ค่าสูงสุดคือ 3.5 $\text{kg. m}^{-2} \text{ h}^{-1}$ ตามด้วยของ zeolite membrane 1.5 $\text{kg. m}^{-2} \text{ h}^{-1}$ และของ polymeric membrane เท่ากับ 0.5 $\text{kg. m}^{-2} \text{ h}^{-1}$ แต่ความสามารถในการแยกน้ำของ zeolite membrane จะให้ค่าสูงสุดคือ 16000 ตามด้วยของ polymeric membrane 3615 และ microporous silica 144 ตามลำดับ

Mansoor และคณะ (2004) ทำการเตรียม NaA zeolite membrane ด้วยวิธี hydrothermal method เพื่อนำมาทำการแยกน้ำออกจากการของผสมระหว่าง น้ำกับ 1-1-ไಡเมทิลไอกราเซ็น โดยกระบวนการเพอร์แวร์แปรเรชัน ซึ่งผลการทดลองพบว่าสามารถทำการแยกของผสมที่ความเข้มข้นของไಡเมทิลไอกราเซ็น 2 เปอร์เซ็นต์โดยน้ำหนักได้ค่า separation factor สูงถึง 10000 และได้ค่า flux อยู่ในช่วงระหว่าง $1.05-0.2 \text{ kg}/(\text{m}^2 \cdot \text{h})$

Afshin และ Toraj (2006) ศึกษาสภาพที่เหมาะสมในการเตรียม NaA zeolite membrane โดยใช้กระบวนการเพอร์แวก์พอเรชันในการประเมินสมรรถนะของเมมเบรนซึ่งพบว่า molar ratio ของ เมมเบรนที่ใช้ในการสังเคราะห์ควรจะอยู่ที่ $3\text{Na}_2\text{O}:\text{Al}_2\text{O}_3:2\text{SiO}_2:200\text{H}_2\text{O}$ และ สภาวะที่ใช้ในการ crystallization อยู่ที่อุณหภูมิ 100 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 3 ชั่วโมง

Zah และคณะ (2006) ศึกษาการเกิด polycrystalline ของ zeolite A membranes โดยทำการเตรียม NaA zeolite บนชั้นรองรับที่เป็น $\alpha\text{-Al}_2\text{O}_3$ จากสารละลายที่มีลักษณะเป็น clear solution แล้วสังเกตผลของการทดลอง ในช่วงเวลา 1-4 ชั่วโมง ซึ่งพบว่าลักษณะรูปร่างการเจริญของ ผลึกจะปรากฏเป็น 2 ช่วงเวลา โดยช่วงแรกระหว่างการสังเคราะห์ที่ 2.5 ชั่วโมง ผลึกจะมีลักษณะ เป็น semicrystalline และ hemisphere อย่างรวดเร็ว หลังจากนั้นผลึกจะมีการเจริญอย่างช้าๆ จนมี รูปร่างเป็น cubic อย่างสมบูรณ์

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

3.1 อุปกรณ์และสารเคมี

3.1.1 อุปกรณ์

เกจความดันสูญญากาศ (vacuum gauge) ช่วงความดันตั้งแต่ 0 ถึง -760 มิลลิเมตร

ปรอท

เกจความดัน (pressure gauge) ช่วงความดันตั้งแต่ 0 ถึง 2.0 กิโลกรัมต่อตาราง

เซนติเมตร

เครื่องกวนควบคุมอุณหภูมิ (hot plate stirrer) รุ่น HS-115 บริษัท ทริกุล กรุ๊ป จำกัด
ประเทศไทย

เครื่องกวนควบคุมอุณหภูมิ (hot plate stirrer) รุ่น PC-101 บริษัท CORNING

เครื่องก๊าซโคมาก็อกрафี (gas chromatography) รุ่น 163 พร้อมเครื่องตรวจวัด
แบบ flame ionization detector (FID) บริษัท Hitachi ประเทศไทยญี่ปุ่น

เครื่องควบแน่น (condenser) รุ่น PD-102 บริษัท Yamato ประเทศไทยญี่ปุ่น

เครื่องชั่งแบบขยาย (electronic balance) รุ่น FX-3000 บริษัท A&D ประเทศไทยญี่ปุ่น

เครื่องชั่งแบบละเอียด (electronic balance) รุ่น FX-180 บริษัท A&D ประเทศไทย
ญี่ปุ่น

เครื่องจุลทรรศน์อิเลคตรอนแบบส่องกล้อง (scanning electron microscope) รุ่น

JSM-5410LV

เครื่อง X-Ray Diffraction รุ่น JDX-8030

เครื่อง X-Ray Fluorescence Model ED2000 บริษัท Oxford

เครื่อง Laser particle size distribution analyzer รุ่น Mastersizer-S

ตู้อบ (oven) รุ่น UL-80 ของบริษัท Memmert ประเทศไทยเยรมนี

เทอร์โมมิเตอร์ (thermometer) ในช่วงอุณหภูมิ 0-100 องศาเซลเซียส

แท่งเซรามิก (ceramic tube) ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางภายใน 3.5 เซนติเมตร

เส้นผ่าศูนย์กลางภายนอก 5 เซนติเมตรยาว 23.5 เซนติเมตร และ ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางภายใน 1
เซนติเมตร เส้นผ่าศูนย์กลางภายนอก 1.8 เซนติเมตรยาว 15 เซนติเมตร

บีกเกอร์พลาสติก (plastic beaker)

ปั๊มสูญญากาศ (vacuum aspirator) รุ่น RE-52 บริษัท Yamato ประเทศญี่ปุ่น
 ปั๊มป้อนสารแบบรีด (peristaltic pump) รุ่น pump P-1 บริษัท Pharmacia LKB และ[†]
 รุ่น 2312-002 บริษัท LKB Bromma ประเทศสวีเดน
 โมดูลของเยื่อ (membrane module) ทำจากสแตนเลส ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง 5.5
 เซนติเมตร ยาว 27.5 เซนติเมตร
 อ่างน้ำควบคุมอุณหภูมิ (water bath) ช่วงอุณหภูมิ 0-120 องศาเซลเซียส รุ่น G-86
 ของบริษัท New Brunswick Scientific Co., Inc. ประเทศสหรัฐอเมริกา
 ออโตแครฟ (autoclave) ทำจากสแตนเลส ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง 6.5 เซนติเมตร
 ยาว 31.5 เซนติเมตร

3.1.2 สารเคมี

สารเคมี	บริษัทผู้ผลิต
เอทานอล 95% (95% ethanol)	กรมสรรพาสามิต
เอทานอลสัมบูรณ์ (absolute ethanol)	CARLO ERBA
โพโรพานอล (aropanol)	CARLO ERBA
ถั่นพง (agar)	พัฒนาสินอินเดอร์ไซร์
สารละลายน้ำโซเดียมซิลิเกต (sodium silicate solution)	Grand Chemical Far East Ltd.
อะลูมิնัมฟอยล์ (aluminum Foil)	Diamond
เซโลไอล็อกซ์ (zeolite A)	บริษัท พีคิว เคมิคอลส์ จำกัด
โซเดียมไฮดรอกไซด์ (sodium hydroxide)	Mallinckrodt

3.2 วิธีการทดลอง

3.2.1 การทดลองหาสภาวะที่เหมาะสมในการสังเคราะห์เซโลไอล็อกซ์

3.2.1.1 การเตรียมสารละลายน้ำโซเดียมไฮดรอกไซด์

ละลายน้ำโซเดียมไฮดรอกไซด์ 68.20 กรัม ในน้ำ DI 318.00 กรัม ผสม
 สารละลายน้ำโซเดียมซิลิเกต 41.20 กรัม ลงในสารละลายน้ำโซเดียมไฮดรอกไซด์
 ให้คือสารละลายน้ำโซเดียมซิลิเกต

3.2.1.2 การเตรียมสารละลายอะลูมิเนต

ละลายโซเดียมไฮดรอกไซด์ 80.00 กรัม ในน้ำ DI 318.00 กรัม ใส่อะลูมินัมฟอยด์ 2.00 กรัมลงไปทำการกวนจนได้สารละลายใส สารละลายที่ได้คือสารละลายอะลูมิเนต

3.2.1.3 การเตรียมซีโอลิตో (Xu และคณะ, 2001)

ทำการให้ความร้อนกับสารละลายอะลูมิเนตจนมีอุณหภูมิประมาณ 50 องศาเซลเซียส เติมสารละลายอะลูมิเนตที่ให้ความร้อนแล้วลงในสารละลายซิลิเกต ทำการกวนสารละลายอย่างแรง สารละลายที่ได้คือ Solution Mixture

นำ Solution Mixture ที่เตรียมได้เทใส่ลงในขวดพลาสติก ทำการปิดฝาให้สนิท แล้วนำไปเข้าตู้อบ ทำการแปรความร้อนที่อุณหภูมิ 80, 90 และ 100 องศาเซลเซียส และเวลา 1.5, 2, 2.5, 3, 4 และ 6 ชั่วโมง ทำการแยกผลึกที่เกิดขึ้น นำผลึกมาทำการล้างด้วยน้ำ DI

3.2.2 การทดสอบความสามารถของผลึกซีโอลิตోในการแยกน้ำออกจากอุตสาหกรรม

ทำการซั่งน้ำหนักของผลึกซีโอลิตోที่เตรียมได้ในขั้นตอนที่ 3.2.1.3 มา 2.0 กรัม และ ผลึก NaA zeolite (จากบริษัท พิคิว เคมิคอลส์ (ประเทศไทย) จำกัด) และ molecular sieve จำนวน 2.0 กรัม เช่นกัน ใส่ลงในขวดปรับปริมาตร 10 มิลลิลิตร ทำการเติมเอทานอล 95 เปอร์เซ็นต์ (โดยปริมาตร) ลงไปจนถึงขีดของขวดปรับปริมาตร เบเย่แล้วนำไปทำการให้ความร้อนในอ่างความคุณอุณหภูมิเป็นเวลา 30 นาที ซึ่งอุณหภูมิในการทดลองจะแปรอยู่ในช่วง 70-100 องศาเซลเซียส ทำการเก็บตัวอย่างมาทำการวิเคราะห์หาความเข้มข้นของเอทานอลด้วยวิธีก๊าซ โคลามาโทกราฟี

3.2.3 การเตรียมโซเดียมอะลูมินาซีโอลิต์เมเนบเรน

3.2.3.1 การเตรียมชั้นรองรับ

ชั้นรองรับที่ใช้ในการทดลองประกอบด้วย 2 ลักษณะ คือ อันแรกเป็นชั้นรองรับที่มีลักษณะเป็นทรงกระบอกเส้นผ่าศูนย์กลางภายใน 5 เซนติเมตร เส้นผ่าศูนย์กลางภายใน 3.5 เซนติเมตร ยาว 23.5 เซนติเมตร อันที่สองเป็นชั้นรองรับที่มีลักษณะเป็นทรงกระบอกเช่นกัน แต่มีเส้นผ่าศูนย์กลางภายใน 1.8 เซนติเมตร เส้นผ่าศูนย์กลางภายใน 1 เซนติเมตร ยาว 15 เซนติเมตร ทำการล้างชั้นรองรับทั้งสองอันด้วยน้ำกลั่น แล้วทำการอบให้แห้ง จากนั้นนำชั้นรองรับมาทำการ

อบที่อุณหภูมิ 85 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 8 ชั่วโมง ในสารละลายน้ำเดียวไฮดรอกไซด์ที่ความเข้มข้น 20 เปอร์เซ็นต์ (โดยน้ำหนักต่อปริมาตร) หลังจากนั้นจึงนำขันรองรับมาทำการถังด้วยน้ำและอบให้แห้ง

3.2.3.2 การเตรียมโซเดียมอะลูมินาซีโอไอลิตเมมเบรน

การเตรียมสารละลายซิลิกา, อะลูมิเนต และซีโอไอลิตฯ

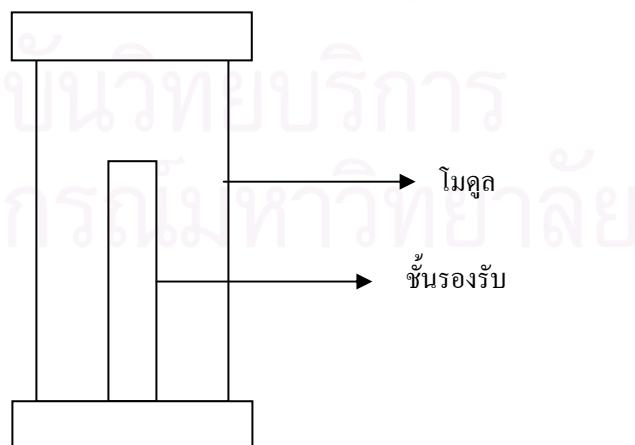
เช่นเดียวกับข้อ 3.2.1.1, 3.2.1.2 และ 3.2.1.3

3.2.3.2.1 การเตรียมสารล่อผลึก

ชั้ง NaA zeolite มา 8 กรัม ละลายในน้ำ 100 มิลลิลิตร ทำการซับชั้นรองรับในสารแวนดอย NaA zeolite 8 เปอร์เซ็นต์ (โดยน้ำหนัก) แล้วนำชั้นรองรับมาอบที่อุณหภูมิ 100 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 24 ชั่วโมง

3.2.3.2.2 การเตรียมเมมเบรน

วางชั้นรองรับที่ทำการล่อให้เกิดผลึกในแนวตั้งใน autoclave (รูปที่ 3.1) เทสารละลาย solution mixture ลงใน autoclave จนท่วมชั้นรองรับ แล้วนำไปอบที่อุณหภูมิ 80 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 2 หรือ 2.5 ชั่วโมง และที่อุณหภูมิ 90 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 2.5 หรือ 3 ชั่วโมง (อัตราการเพิ่มอุณหภูมิที่ 1 องศาเซลเซียส/นาที) หลังจากอบเสร็จนำเมมเบรนออกจาก autoclave แล้วทำการถังเมมเบรนด้วยน้ำ DI จากนั้นจึงทำการอบเมมเบรนให้แห้งที่อุณหภูมิ 100 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 2 ชั่วโมง (อัตราการเพิ่มอุณหภูมิที่ 1 องศาเซลเซียส/นาที)

รูปที่ 3.1 แสดงวิธีการเตรียมเมมเบรน

3.2.4 การวิเคราะห์คุณลักษณะของซีไอໄලต์และโซเดียมอะลูมินาซีไอໄලต์เมมเบรน

3.2.4.1 X-Ray diffraction (XRD)

นำตัวอย่างผลึกของซีไอໄලต์ເອົ້າເຕີມໄດ້ຈາກບັນດອນທີ 3.2.1 ແລະເນັມເບຣນທີ່ທຳການເຕີມໃນບັນດອນທີ 3.2.3 ມາວິຄຣະຫຼືໂດຍໃຊ້ເຄື່ອງ X-Ray diffraction (ຮູ່ JDX-8030, ສູນຍົກເວົ້າອົງມື້ອວິຈີຍວິທາສາສຕຣີແລະເທກໂນໄໂລຢີ ຈຸພາລົງກຣົມໝາວິທາລັຍ) ທຳການວິຄຣະຫຼືຕັວອິ່ນເປົ້າມີເປົ້າມີກັບການຝາກມາຕຽບສູານຂອງຊື່ໄລຕີເອົາເຕີມເຄື່ອງ X-Ray diffraction

3.2.4.2 Scanning electron microscope (SEM)

นำຕັວອິ່ນເປົ້າມີກັບການຝາກມາຕຽບສູານຂອງຊື່ໄລຕີເອົາເຕີມເຄື່ອງ scanning electron microscope (ຮູ່ JSM-5410LV, ສູນຍົກເວົ້າອົງມື້ອວິຈີຍວິທາສາສຕຣີແລະເທກໂນໄໂລຢີ ຈຸພາລົງກຣົມໝາວິທາລັຍ) ທຳການວິຄຣະຫຼືລັກນະພັກຂອງຊື່ໄລຕີທີ່ເກີດຂຶ້ນ, ລັກນະພັກຂອງພື້ນພົ້ນທີ່ມີກັບບັນດອນຮັບຂອງເນັມເບຣນແລະພັກຂອງຊື່ໄລຕີທີ່ເກີດຂຶ້ນອູ້ມີກັບບັນດອນຂັ້ນຮັບ

3.2.4.3 การວິຄຣະຫຼືຫານາດຂອງພັກຊື່ໄລຕີ

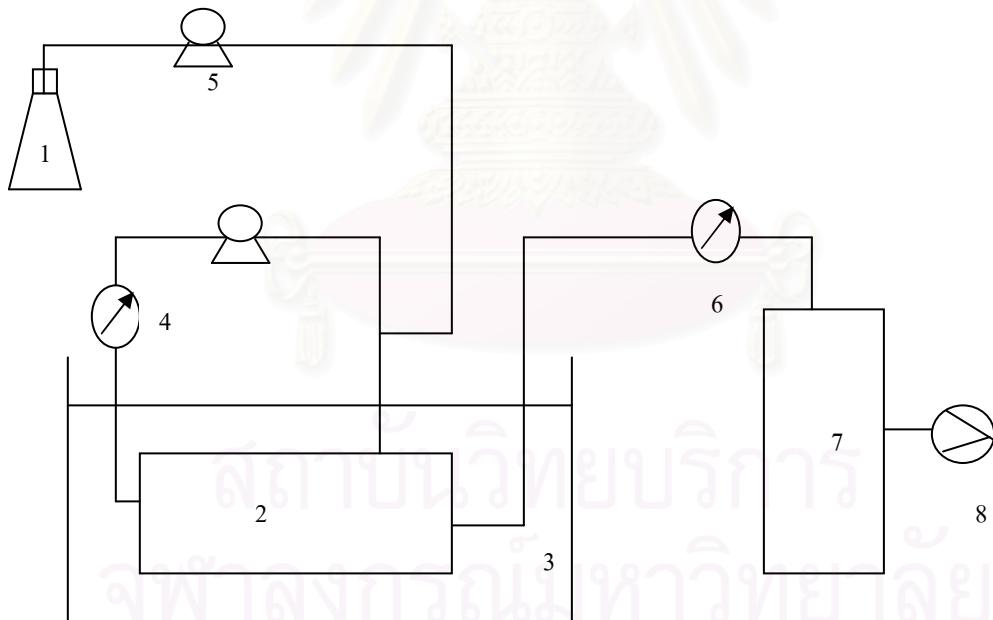
นำຕັວອິ່ນເປົ້າມີກັບການຝາກມາຕຽບສູານຂອງຊື່ໄລຕີເອົາເຕີມເຄື່ອງ Laser particle size distribution analyzer (ຮູ່ Mastersizer-S, ສູນຍົກເວົ້າອົງມື້ອວິຈີຍວິທາສາສຕຣີແລະເທກໂນໄໂລຢີ ຈຸພາລົງກຣົມໝາວິທາລັຍ) ທຳການວິຄຣະຫຼືຫານາດຂອງພັກ

3.2.4.4 การວິຄຣະຫຼືຫາອັດຮ່າງສ່ວນຂອງຊື່ລິກອນຕ່ອະລູມືນີຍມ (Si/Al ratio)

นำຕັວອິ່ນເປົ້າມີກັບການຝາກມາຕຽບສູານຂອງຊື່ໄລຕີເອົາເຕີມເຄື່ອງ X-Ray fluorescence spectrometer (Model ED2000 ບໍລິສັດ Oxford, ສູນຍົກເວົ້າອົງມື້ອວິຈີຍວິທາສາສຕຣີແລະເທກໂນໄໂລຢີ ຈຸພາລົງກຣົມໝາວິທາລັຍ) ທຳການວິຄຣະຫຼືຫາປົມາຜົນຂອງຊື່ລິກອນຕ່ອະລູມືນີຍມ

3.2.5 การทดสอบกระบวนการเพอร์แวร์เพอเรชัน

สารป้อนในฟลาสก์ที่เป็นเอทานอล 95% จะถูกปั๊มผ่านมาผังไม้คูลซึ่งความคุณอุณหภูมิอยู่ในอ่างน้ำจืดได้อุณหภูมิคงที่ ซึ่งอุณหภูมิในการทดลองจะแปรอยู่ในช่วง 70-100 องศาเซลเซียส ความดันด้านสารป้อนจะถูกวัดโดยใช้เกจวัดความดันก่อนที่สารป้อนจะเข้าไม้คูล สารป้อนจะผ่านเมมเบรนออกจากไม้คูลแล้ว梧กลับไปยังไม้คูลอีกอ่างต่อเนื่อง สำหรับด้านบนของไม้คูลจะถูกทำให้เป็นสุญญากาศโดยการใช้ปั๊มสุญญากาศ โดยที่ความดันด้านเพอร์มิเอต (permeate) ที่ใช้ในการทดลอง คือ -300, -350, -400, -450 และ -500 มิลลิเมตรปรอท และทำการวัดความดันด้านเพอร์มิเอต โดยใช้เกจความดันสุญญากาศ สำหรับไออกทางด้านเพอร์มิเอตจะถูกดึงออกและเก็บไว้ในเครื่องความแน่น อุณหภูมิของเครื่องความแน่นจะตั้งไว้ที่ประมาณ -98 องศาเซลเซียส เพอร์มิเอตที่ได้จะนำไปชั่งน้ำหนักและวิเคราะห์หาความเข้มข้นของเอทานอลด้วยวิธีก๊าซโคลามาโทกราฟ และการเก็บรีเทนเทรต (retentate) ทำโดยนำฟลาสก์ไปแช่ในน้ำแข็งก่อน เพื่อให้อุณหภูมิของสารป้อนลดลง แล้วจึงทำการเก็บรีเทนเทรตให้เร็วที่สุด หลังจากนั้นจึงนำมาทำการวิเคราะห์หาความเข้มข้นของเอทานอลด้วยวิธีก๊าซโคลามาโทกราฟเช่นกัน ดังรูปที่ 3.2

รูปที่ 3.2 แสดงกระบวนการเพอร์แวร์เพอเรชัน

(หมายเลขอารบิกที่ 1 คือสารป้อน (เอทานอล 95%), 2 คือไม้คูล, 3 คืออ่างน้ำความคุณอุณหภูมิ, 4 คือ เกจวัดความดันสารป้อน, 5 คือ ปั๊มป้อนสารแบบรีด, 6 คือเกจวัดความดันสุญญากาศ, 7 คือเครื่องความแน่น และ 8 คือปั๊มสุญญากาศ)

3.2.6 การวิเคราะห์ปริมาณเอทานอลโดยใช้เครื่องก๊าซโกรามาโทกราฟี

ปีเปตตัวอย่างของเพอร์มิเอตและรีเทนเกรตที่ผ่านกระบวนการเพอร์แวนพอเรชัน แล้ว 1.0 มิลลิลิตร ใส่ในหลอดเกลียว เติมสารละลายโพร์พานอล (*n*-propanol) เข้มข้น 30 มิลลิกรัม ต่อมิลลิลิตร ปริมาตร 1.0 มิลลิลิตร เป็นสารละลายน้ำตราชูนเปรียบเทียบภายใน (internal standard) ผสมให้เข้ากันและนិតตัวอย่างเข้าเครื่องก๊าซโกรามาโทกราฟ 1.0 ไม้ໂຄຣິຕຣ คำนวณปริมาณเอทานอลจากกราฟมารฐานของสารละลายเอทานอลสัมบูรณ์ช่วงความเข้มข้น 0-100 กรัมต่อลิตร ผลการวิเคราะห์จะบอกปริมาณเอทานอล โดยนำหนักหน่วยเป็นมิลลิกรัมต่อมิลลิลิตร

ภาวะที่ใช้ในการวิเคราะห์ด้วยเครื่องโกรามาโทกราฟี

ชนิดของตัวคุดชับ	:	Porapaktype Q ขนาด 80-100 mesh
ขนาดของคอลัมน์แก้ว	:	เส้นผ่าศูนย์กลางภายใน 2 มิลลิเมตร ยาว 2 เมตร
อุณหภูมิของคอลัมน์ (column)	:	190 องศาเซลเซียส
อุณหภูมิของอินเจกเตอร์ (injector)	:	220 องศาเซลเซียส
ดีเทกเตอร์ (detector)	:	FID (flame-ionize detector)
ก๊าซพา (carrier gas)	:	ไนโตรเจน
ความดัน气 (pressure gauge)	:	1.2 กิโลกรัมต่ำตารางเซนติเมตร

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 4

ผลการทดลองและวิจารณ์ผลการทดลอง

4.1 โนมูลของเมมเบรน

โนมูลที่ใช้ในการทดลองนี้ ทำจากสแตนเล斯มีลักษณะเป็นทรงกระบอก ประกอบด้วย 2 ชิ้น ดังแสดงในรูปที่ 4.1 ในชิ้นแรกจะเป็นส่วนบนสุดของโนมูล ทำขึ้นจากสแตนเลสซึ่งทำเป็นลักษณะฝาปิด โนมูล โดยตรงกลางจะเจาะรูเพื่อให้มีท่อส่งเพอร์มิโอตต่อไปยังเครื่องความแน่นซึ่งตั้งอยู่ภายนอกของเครื่อง ไว้ที่ -98 องศาเซลเซียสและบริเวณด้านบนของฝาปิดจะต่อท่อ เพื่อติดเกจความดันสุญญากาศใช้ในการวัดความดันด้านเพอร์มิโอตของระบบ ส่วนชิ้นที่สองจะเป็นส่วนกลางของโนมูลซึ่งมีลักษณะเป็นทรงกระบอกประกอบด้วยช่องอยู่สองส่วน ส่วนแรกอยู่ด้านบนจะมีข้อต่อ 2 ทิศทางติดอยู่ โดยที่ข้อต่อแรกจะมีไว้ต่อเข้ากับสารป้อนที่เป็น 95% เอทานอล และในข้อต่ออีกส่วนจะมีไว้เพื่อวนสารป้อนกลับเข้าไปยังส่วนโนมูลด้านล่างที่เป็นช่องส่วนที่สอง ซึ่งบริเวณที่วนสารป้อนเข้าไปยัง โนมูลจะติดเกจความดันเพื่อวัดความดันด้านสารป้อนไว้ และมีข้อต่ออีกหนึ่งตัวเพื่อใช้สำหรับเก็บตัวอย่าง

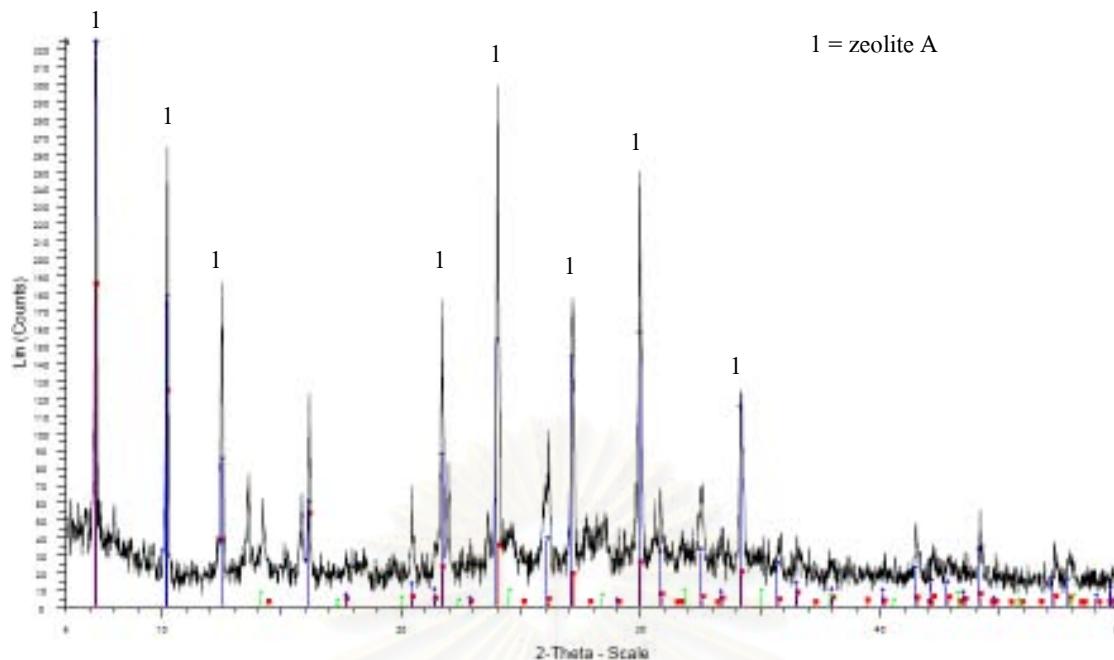
รูปที่ 4.1 โนมูลของเมมเบรน

4.2 ภาวะที่เหมาะสมในการเตรียมซีโอลิต์โอ

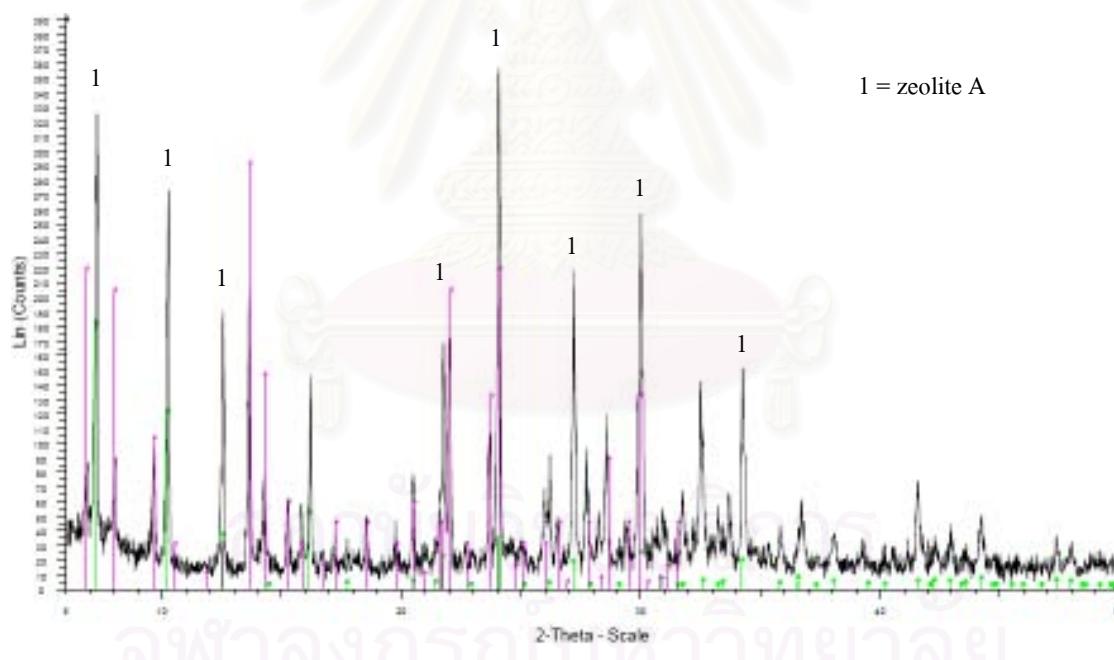
ซีโอลิต์โอจะถูกเตรียมขึ้นด้วยวิธีการไฮโดรเทอร์มอลในสารละลายน้ำที่มีลักษณะเป็นสารละลายใส โดยศึกษาผลของอุณหภูมิในช่วง 80-100 องศาเซลเซียส และเวลา 1.5-6 ชั่วโมงในการสังเคราะห์เป็นซีโอลิต์โอ ซึ่งผลการทดลองจะแสดงดังกราฟ XRD รูปที่ 4.2-4.17

การสังเคราะห์ซีโอลิต์โดยทั่วไปเกิดภายใต้ภาวะที่เป็น non equilibrium โดยปัจจัยที่มีผลต่อการสังเคราะห์ คือ ชนิดของสาร, การเกิด nucleation, อุณหภูมิและเวลา (Breck, 1974) ซึ่งสอดคล้องกับผลการทดลองดังรูปที่ 4.2-4.17 โดยพบว่าเมื่ออุณหภูมิสูงขึ้นและเวลาที่ใช้ในการสังเคราะห์มากขึ้น ความสามารถในการเกิดผลึกของซีโอลิต์ก็จะมีมากขึ้นตามไปด้วย โดยสังเกตได้จากการ XRD เมื่ออุณหภูมิสูงขึ้นในแต่ละเวลาที่ทำการสังเคราะห์ จะปรากฏตัวแน่นของพีคจากเครื่อง XRD มากขึ้น ในขณะที่เมื่อสังเกตจากอุณหภูมิเดียวกันจะพบว่าเมื่อเวลาในการสังเคราะห์มากขึ้น พีคที่ได้จากเครื่อง XRD ก็จะมีมากขึ้นเรื่อยๆ เช่นกัน แต่เมื่อทำการปรិยบเทียบกับตำแหน่งพีคมาตรฐานของซีโอลิต์โอ (ตำแหน่งพีคของ 2θ ที่ 7.2, 10.2, 12.5, 16.0, 24.0, 30.0 และ 34.0) จะพบว่าที่อุณหภูมิ 80 องศาเซลเซียส เวลา 2.5 และ 3 ชั่วโมง และที่อุณหภูมิ 90 องศาเซลเซียส เวลา 2.5 และ 3 ชั่วโมง (รูปที่ 4.2-4.3 และ 4.8-4.9) จะเป็นภาวะที่เหมาะสมในการสังเคราะห์ซีโอลิต์โอ และยังพบอีกว่าเมื่อเวลาในการสังเคราะห์มากขึ้นที่อุณหภูมิในการสังเคราะห์ 80 และ 90 องศาเซลเซียส ตำแหน่งของพีคจากการ XRD จะปรากฏเป็นซีโอลิต์ชนิดอื่นเกิดขึ้นซึ่งสอดคล้องกับผลการทดลองของ Xu และคณะในปี 2001

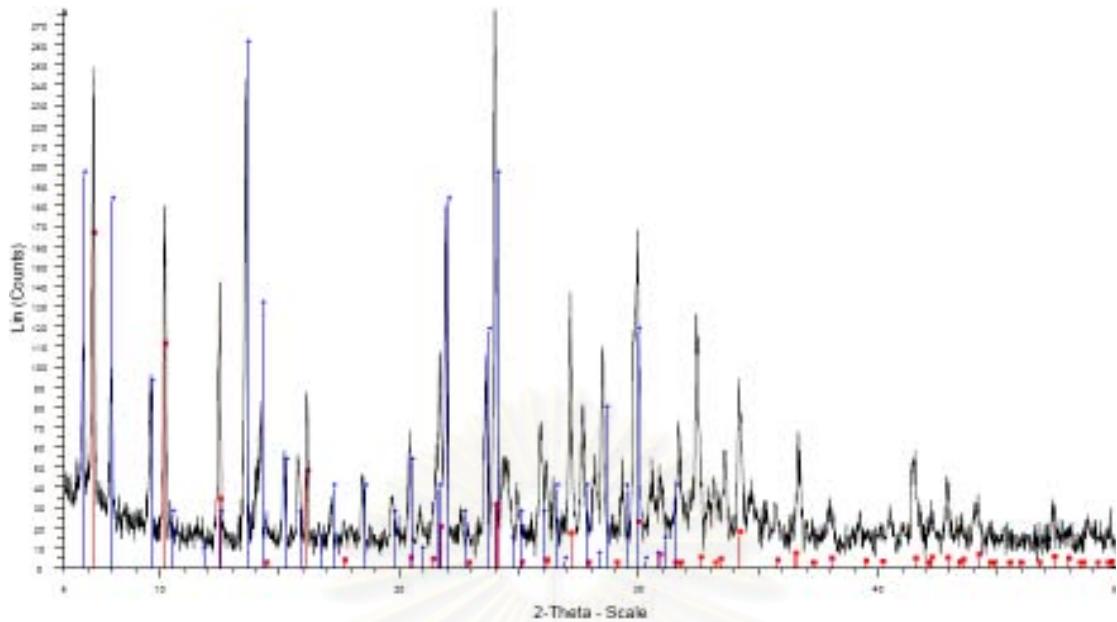
ผลของลักษณะผลึกซีโอลิต์โอที่ทำการสังเคราะห์ที่อุณหภูมิ 80 องศาเซลเซียส เวลา 2.5 และ 3 ชั่วโมง และที่อุณหภูมิ 90 องศาเซลเซียส เวลา 2.5 และ 3 ชั่วโมง เมื่อทำการศึกษาด้วยเครื่อง SEM ผลแสดงดังรูปที่ 4.19-4.20 พบว่าผลึกที่ทำการสังเคราะห์ที่อุณหภูมิ 80 องศาเซลเซียส เวลา 2.5 ชั่วโมง จะมีลักษณะของผลึกที่เป็นทั้งแบบทรงกลม, cubic และรูปร่างที่ไม่แน่นอนเกิดขึ้น ในขณะที่เมื่อทำการสังเคราะห์ที่อุณหภูมิ 90 องศาเซลเซียส เวลา 3 ชั่วโมง พบว่า ผลึกจะมีลักษณะเป็น cubic ที่ชัดเจน รวมทั้งแบบทรงกลมเกิดขึ้นด้วยในปริมาณเล็กน้อย นอกจากนี้ยังนำ NaA zeolite จากบริษัท พิคิว เคมิคอลส์ (ประเทศไทย) จำกัด มาทำการวิเคราะห์ด้วยเครื่อง SEM ซึ่งผลแสดงดังรูปที่ 4.21

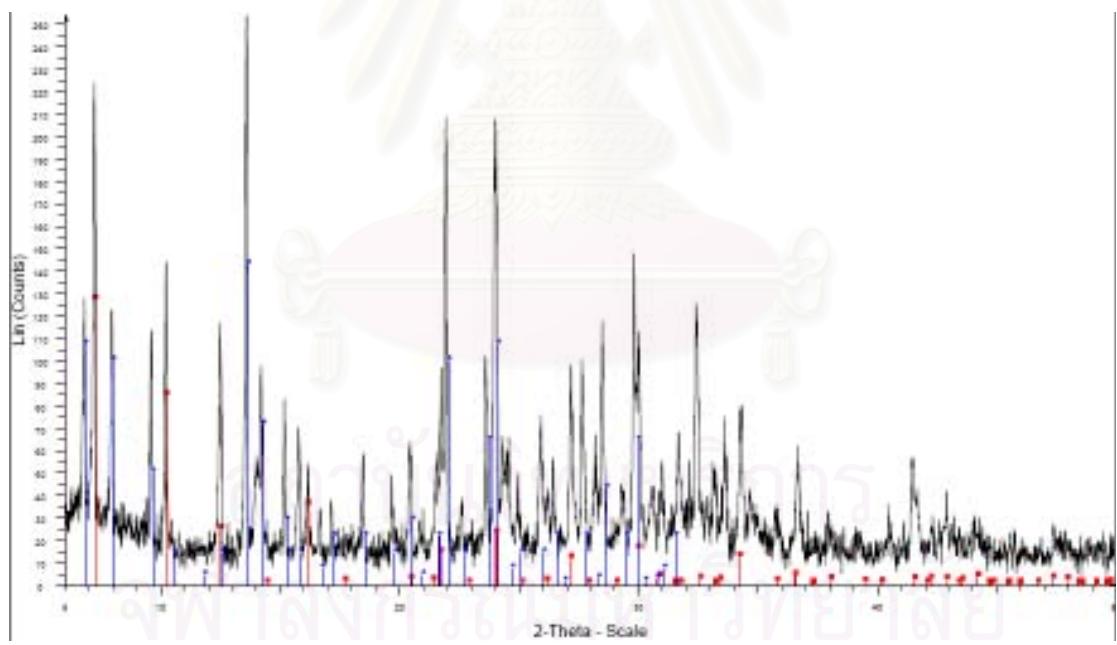
รูปที่ 4.2 กราฟ XRD ของซีโอลิตที่ทำการสังเคราะห์ที่อุณหภูมิ 80 องศาเซลเซียส เวลา 2.5 ชั่วโมง

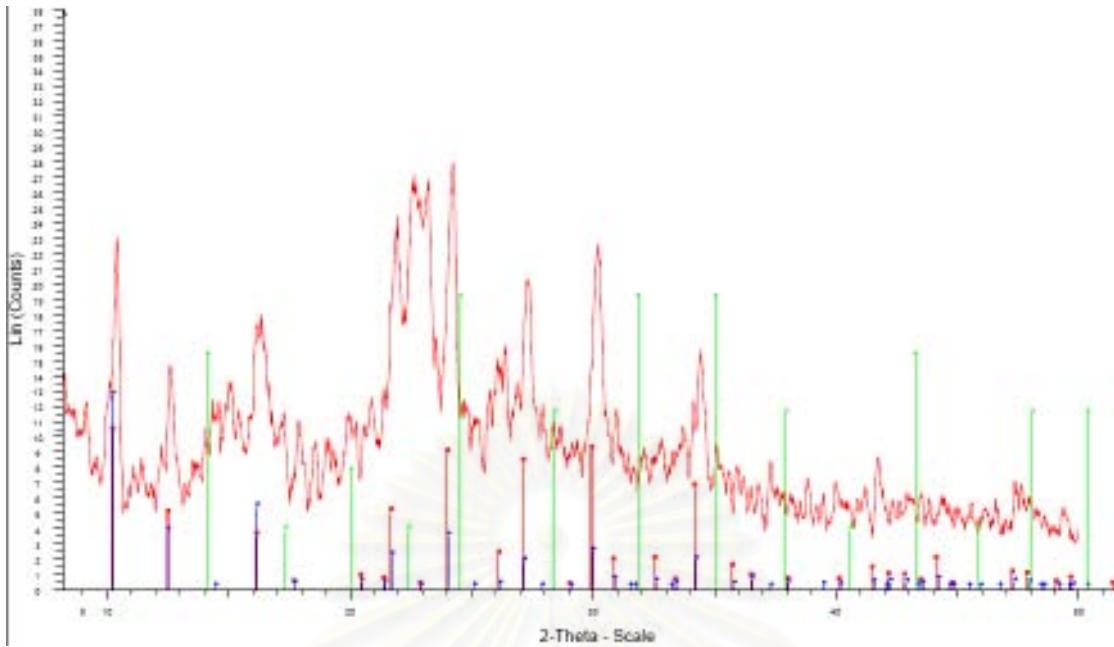
รูปที่ 4.3 กราฟ XRD ของซีโอลิตที่ทำการสังเคราะห์ที่อุณหภูมิ 80 องศาเซลเซียส เวลา 3 ชั่วโมง

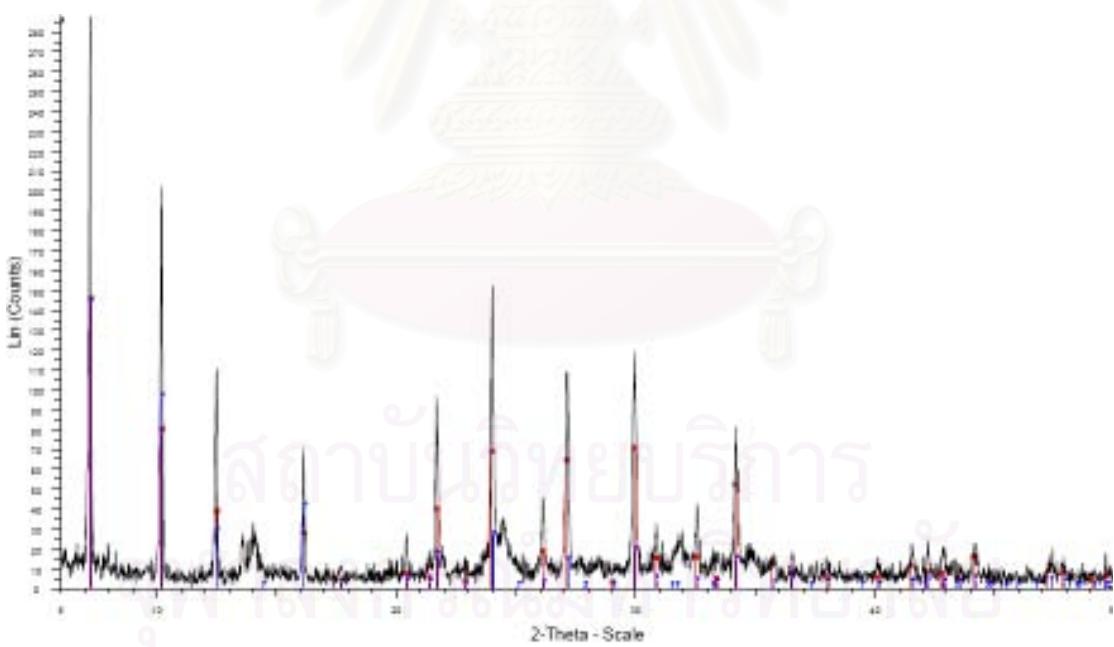
รูปที่ 4.4 กราฟ XRD ของซีโอลิตที่ทำการสังเคราะห์ที่อุณหภูมิ 80 องศาเซลเซียส เวลา 4 ชั่วโมง

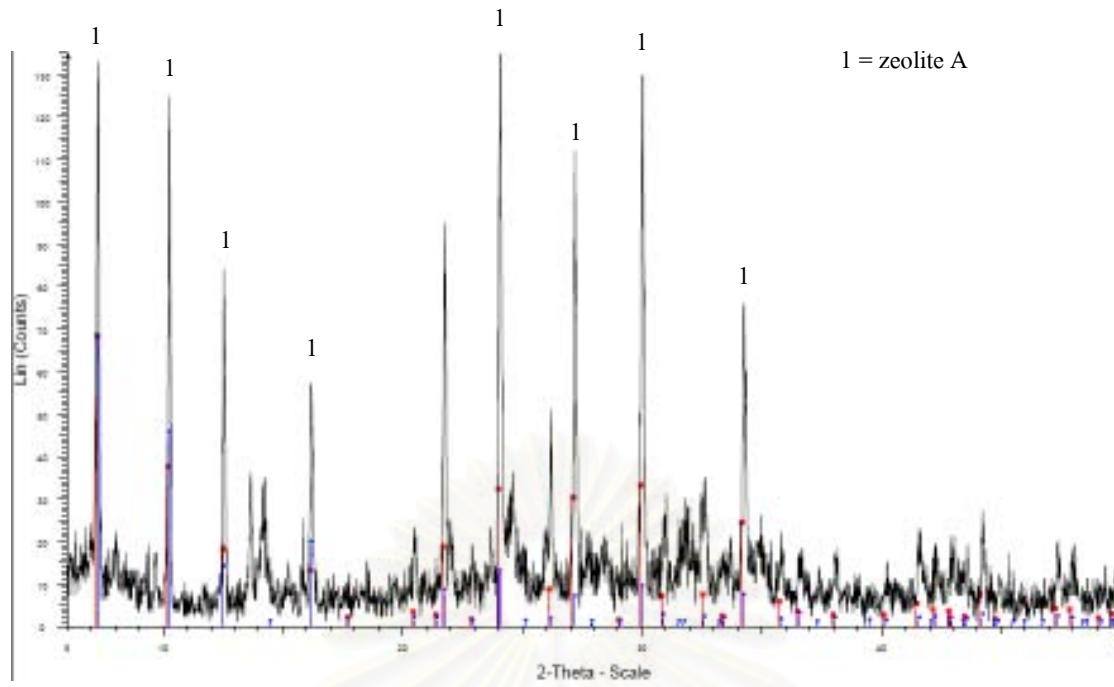
รูปที่ 4.5 กราฟ XRD ของซีโอลิตที่ทำการสังเคราะห์ที่อุณหภูมิ 80 องศาเซลเซียส เวลา 6 ชั่วโมง

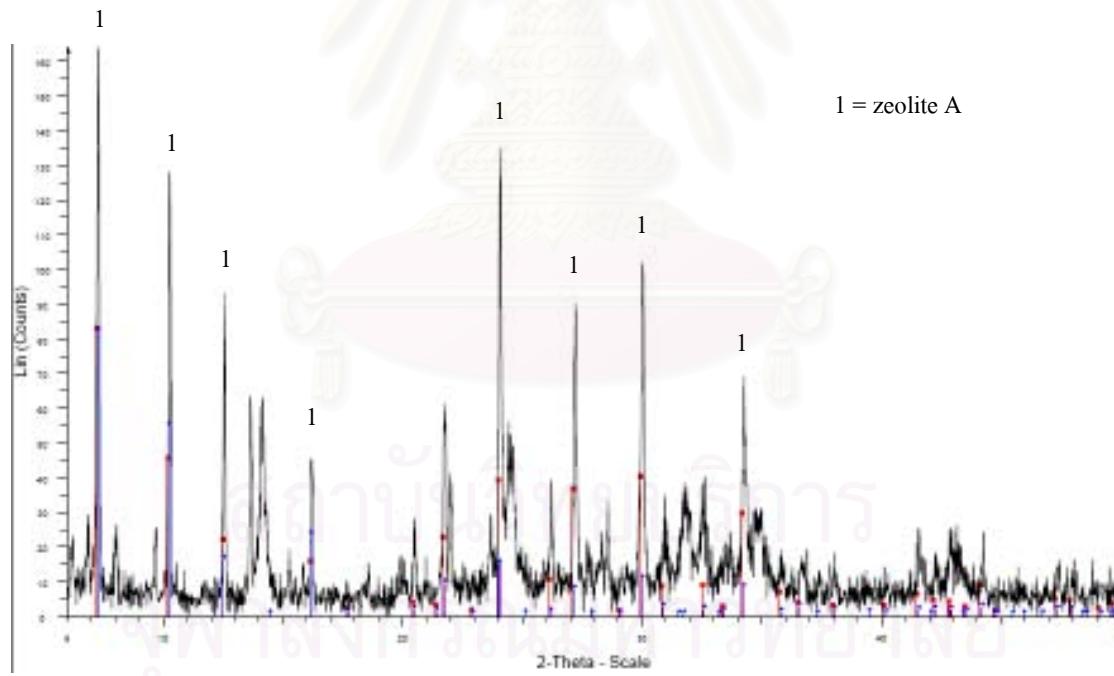
รูปที่ 4.6 กราฟ XRD ของซีโอลิตที่ทำการสังเคราะห์ที่อุณหภูมิ 90 องศาเซลเซียส เวลา 1.5 ชั่วโมง

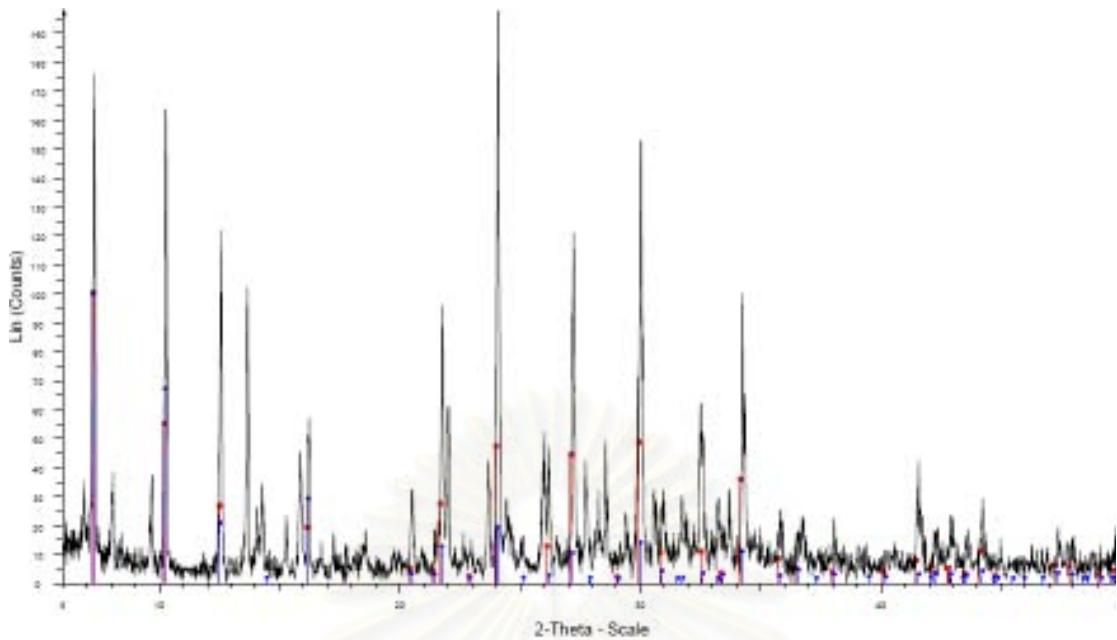
รูปที่ 4.7 กราฟ XRD ของซีโอลิตที่ทำการสังเคราะห์ที่อุณหภูมิ 90 องศาเซลเซียส เวลา 2 ชั่วโมง

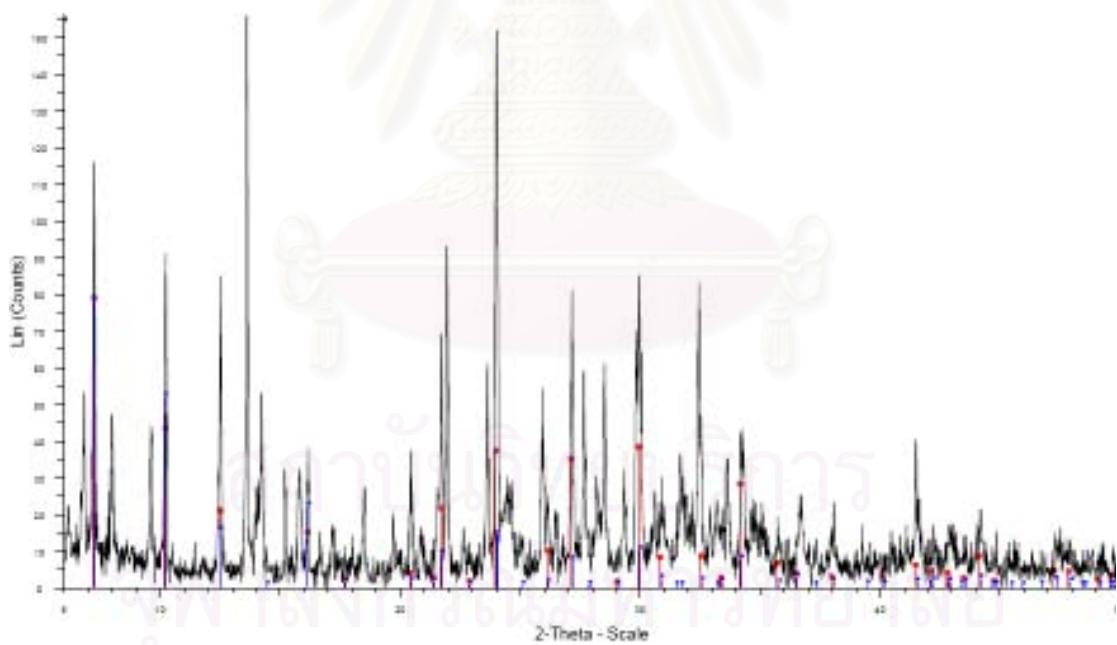
รูปที่ 4.8 กราฟ XRD ของซีโอลิตที่ทำการสังเคราะห์ที่อุณหภูมิ 90 องศาเซลเซียส เวลา 2.5 ชั่วโมง

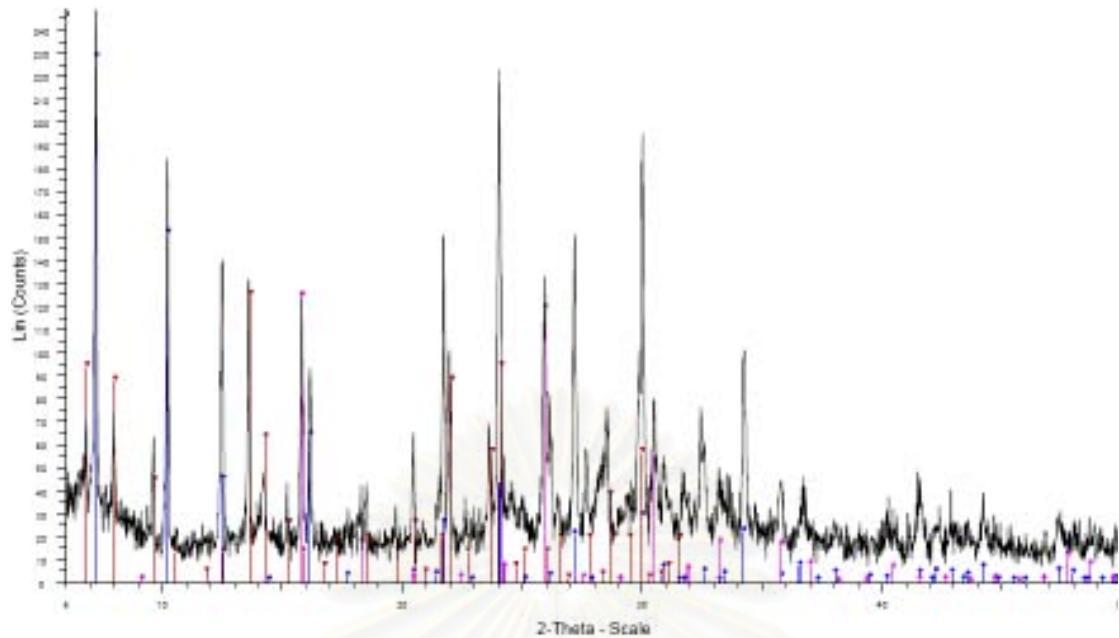
รูปที่ 4.9 กราฟ XRD ของซีโอลิตที่ทำการสังเคราะห์ที่อุณหภูมิ 90 องศาเซลเซียส เวลา 3 ชั่วโมง

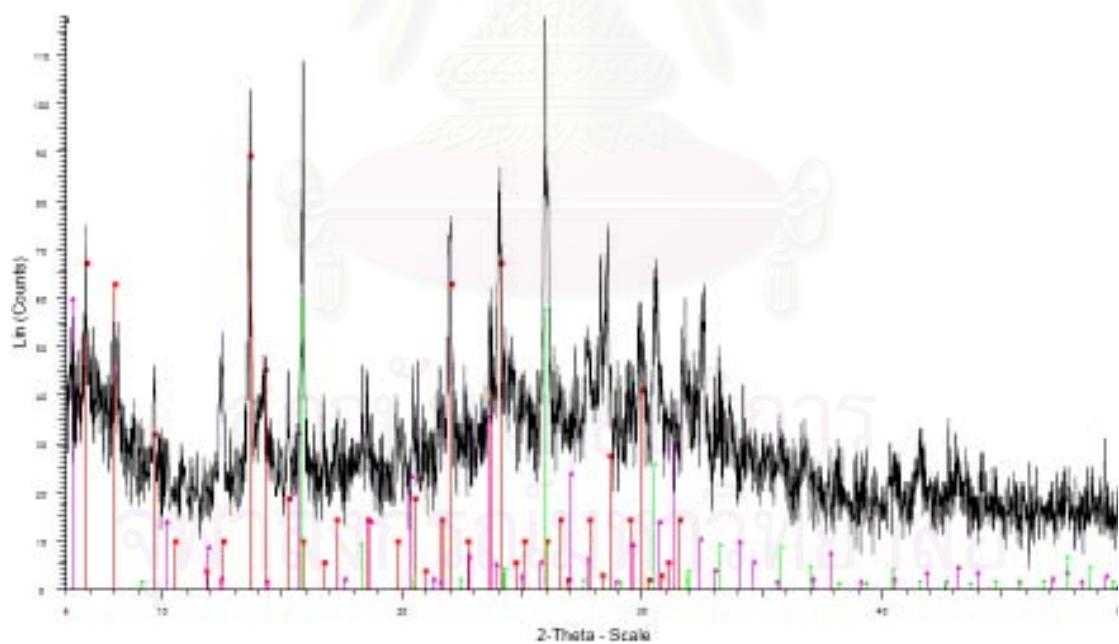
รูปที่ 4.10 กราฟ XRD ของซีโอลิດที่ทำการสังเคราะห์ที่อุณหภูมิ 90 องศาเซลเซียส เวลา 4 ชั่วโมง

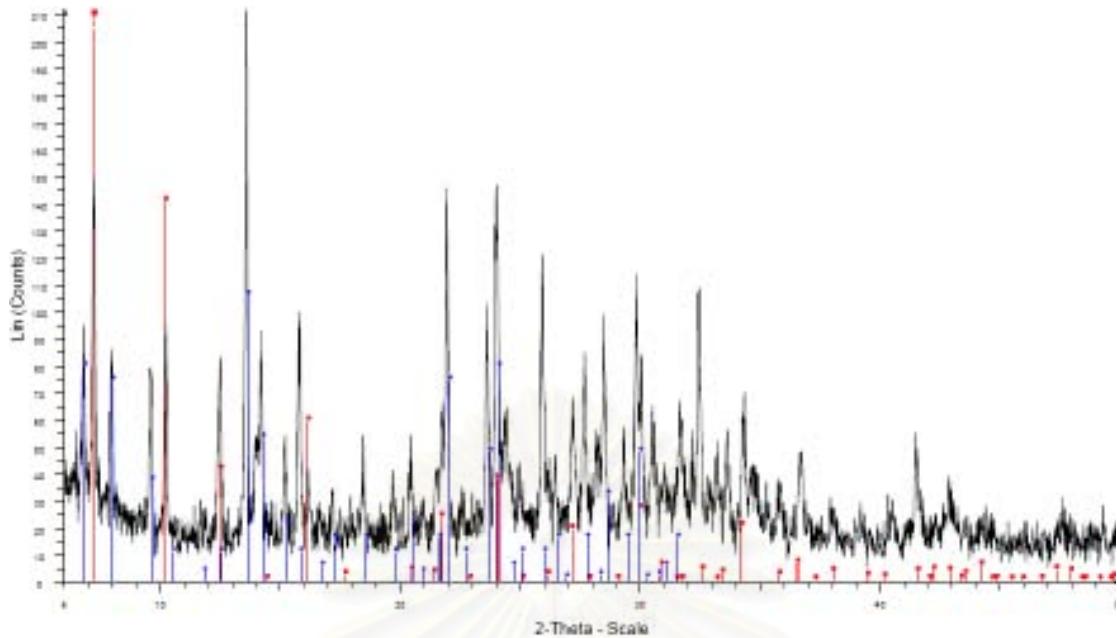
รูปที่ 4.11 กราฟ XRD ของซีโอลิดที่ทำการสังเคราะห์ที่อุณหภูมิ 90 องศาเซลเซียส เวลา 6 ชั่วโมง

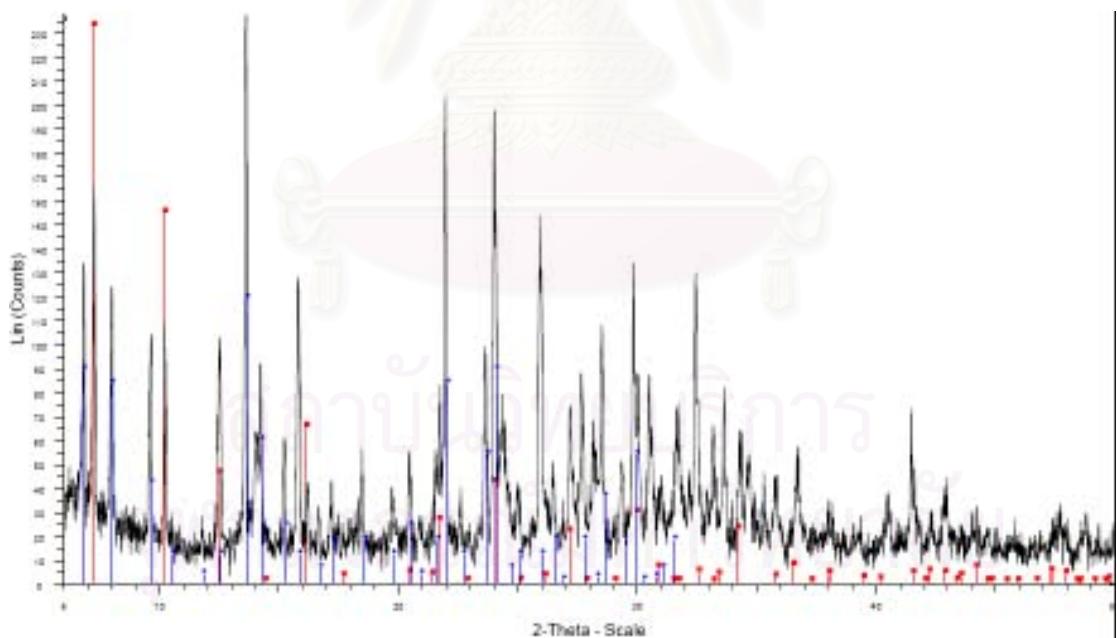
รูปที่ 4.12 กราฟ XRD ของซีโนไอลต์ที่ทำการสังเคราะห์ที่อุณหภูมิ 100 องศาเซลเซียส เวลา 1.5 ชั่วโมง

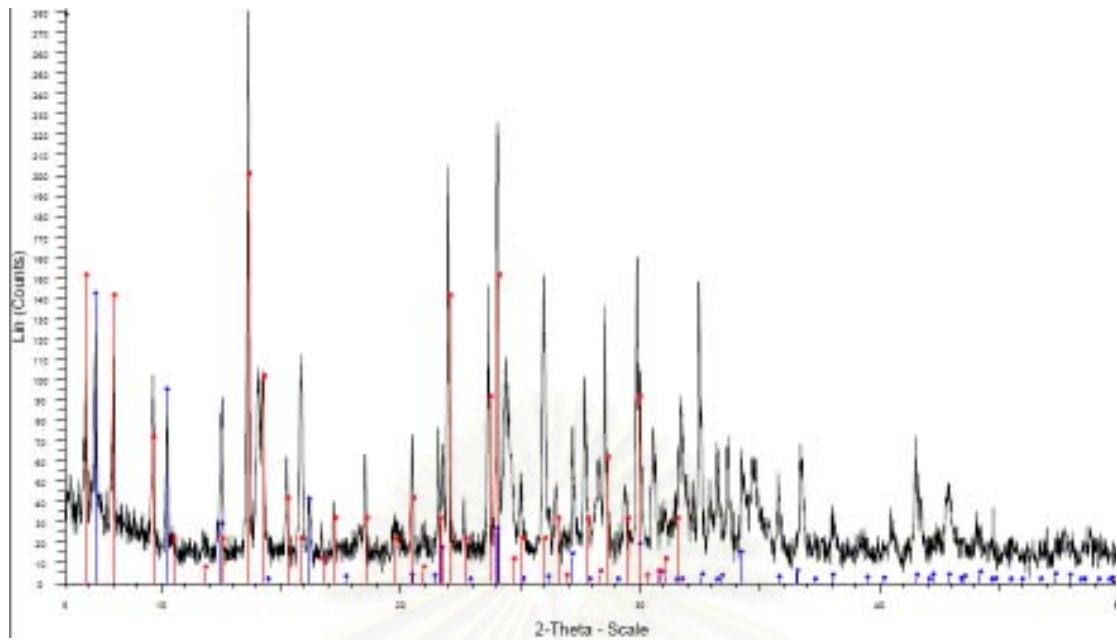
รูปที่ 4.13 กราฟ XRD ของซีโนไอลต์ที่ทำการสังเคราะห์ที่อุณหภูมิ 100 องศาเซลเซียส เวลา 2 ชั่วโมง

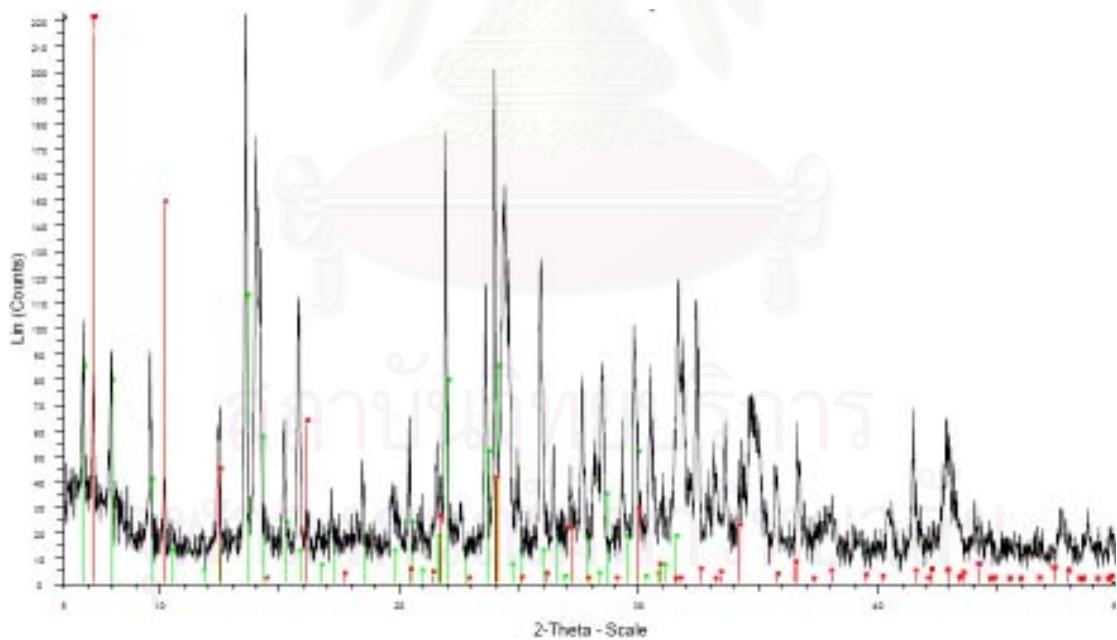
รูปที่ 4.14 กราฟ XRD ของซีโนไอลต์ที่ทำการสังเคราะห์ที่อุณหภูมิ 100 องศาเซลเซียส เวลา 2.5 ชั่วโมง

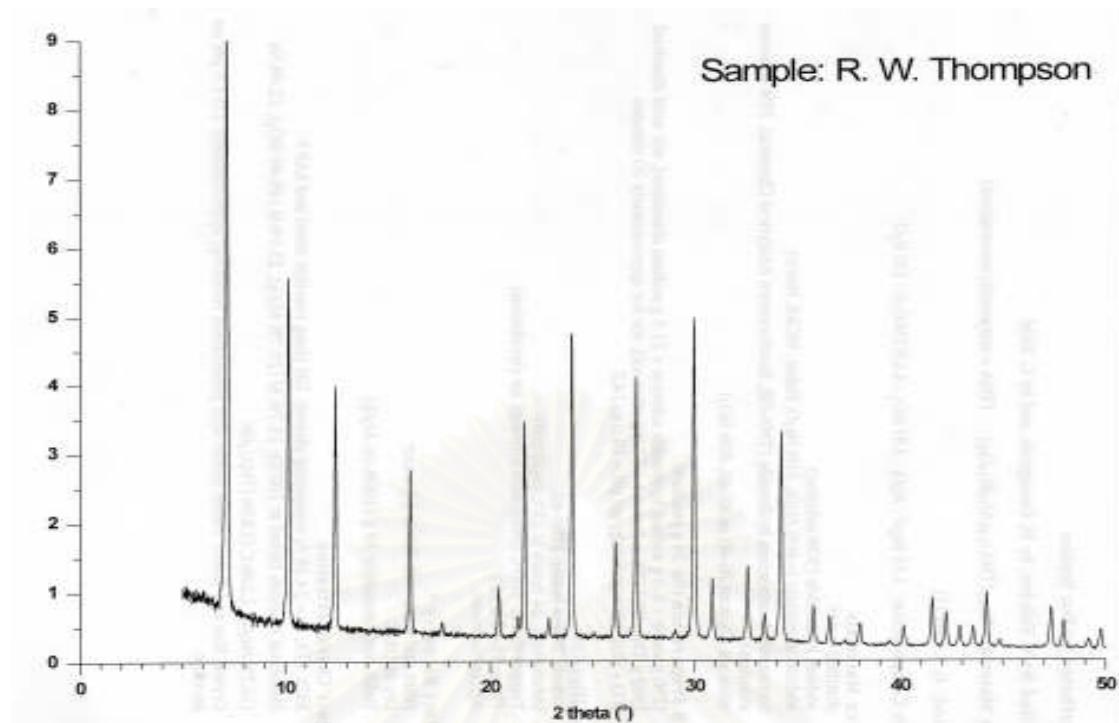
รูปที่ 4.15 กราฟ XRD ของซีโนไอลต์ที่ทำการสังเคราะห์ที่อุณหภูมิ 100 องศาเซลเซียส เวลา 3 ชั่วโมง

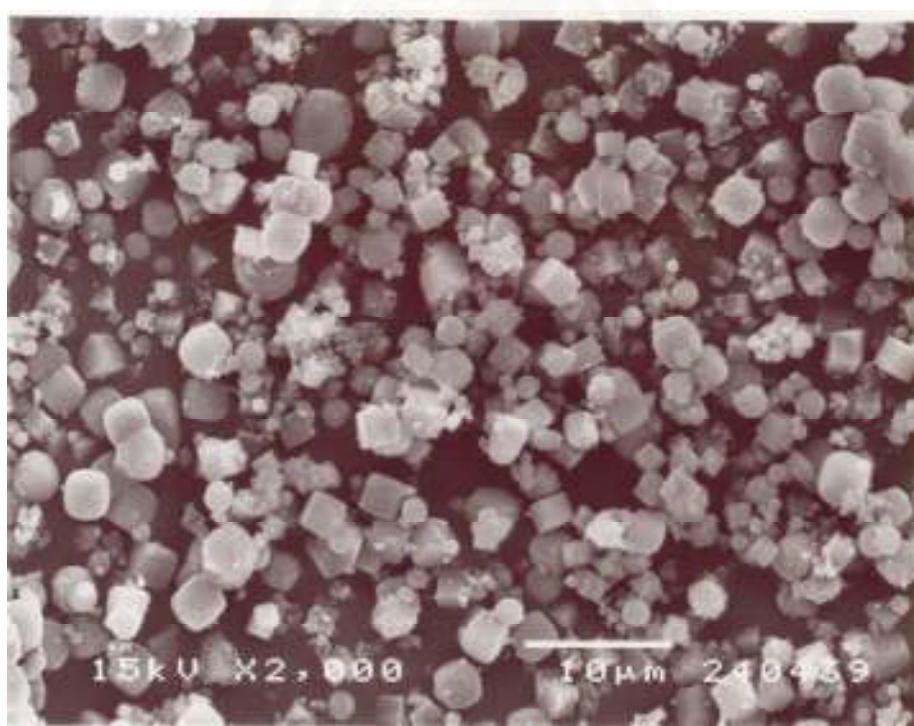
รูปที่ 4.16 กราฟ XRD ของซีโอໄใจต์ที่ทำการสังเคราะห์ที่อุณหภูมิ 100 องศาเซลเซียส เวลา 4 ชั่วโมง

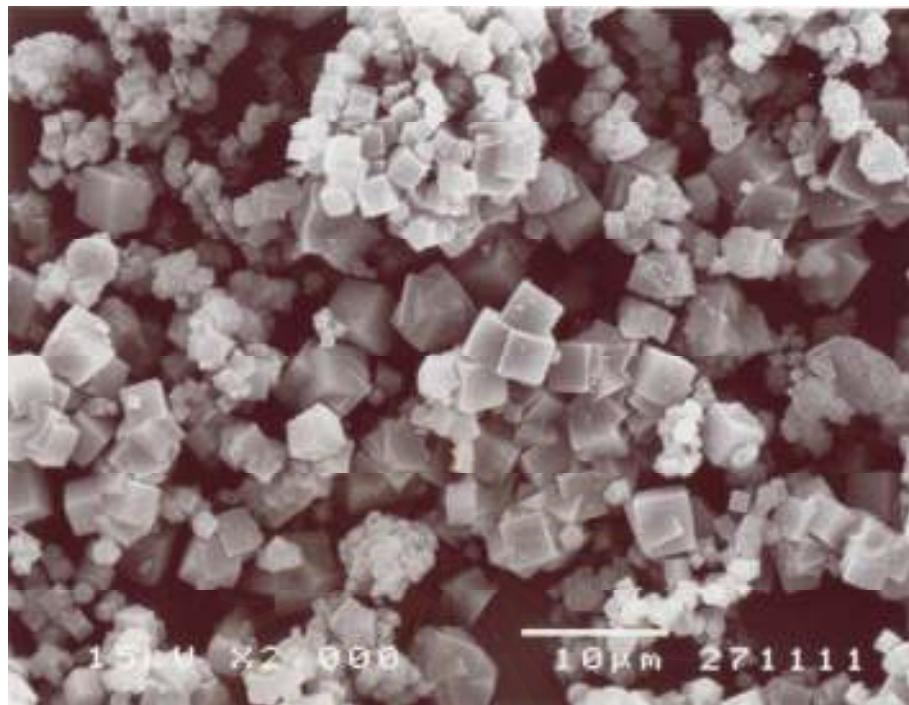
รูปที่ 4.17 กราฟ XRD ของซีโอໄใจต์ที่ทำการสังเคราะห์ที่อุณหภูมิ 100 องศาเซลเซียส เวลา 6 ชั่วโมง

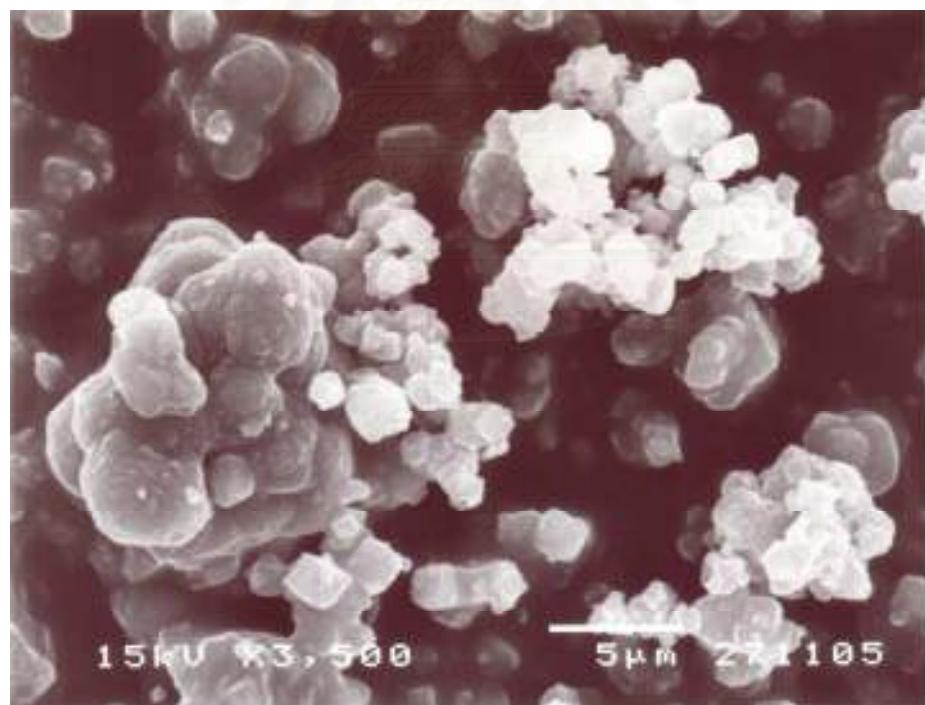
รูปที่ 4.18 กราฟ XRD ของซีไอ/o/Ialet's eo

รูปที่ 4.19 ภาพ SEM ของผลึกที่ทำการสั่งเคราะห์ที่อุณหภูมิ 80 องศาเซลเซียส เวลา 2.5 ชั่วโมง

รูปที่ 4.20 ภาพ SEM ของพลีกที่ทำการสังเคราะห์ที่อุณหภูมิ 90 องศาเซลเซียส เวลา 3 ชั่วโมง

รูปที่ 4.21 ภาพ SEM ของ NaA zeolite (บริษัท พีคิวเคมิคอลส์ (ประเทศไทย) จำกัด)

4.2.1 ขนาดผลึกซีโอไอล็อกต์อ

ขนาดของผลึกซีโอไอล็อกต์อที่ผ่านการสั่งเคราะห์ที่อุณหภูมิ 80 องศาเซลเซียส เวลา 2.5 และ 3 ชั่วโมง และที่อุณหภูมิ 90 องศาเซลเซียส เวลา 2.5 และ 3 ชั่วโมง ผลแสดงดังตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 แสดงขนาดของผลึกและพื้นที่ผิวจำเพาะของซีโอไอล็อกต์อที่เตรียมได้เปรียบเทียบกับ NaA zeolite ของบริษัท พิคิว เคมิคอลส์ (ประเทศไทย) จำกัด

ภาวะในการสั่งเคราะห์ซีโอไอล็อกต์	ขนาดของผลึก (ไมโครเมตร)	พื้นที่ผิวจำเพาะ (ตารางเมตร/กรัม)
อุณหภูมิ 90 องศาเซลเซียส เวลา 2.5 ชั่วโมง	2.18±0.01	60.3721±0.5323
อุณหภูมิ 90 องศาเซลเซียส เวลา 3 ชั่วโมง	4.50±0.02	51.1537±0.1891
อุณหภูมิ 80 องศาเซลเซียส เวลา 2.5 ชั่วโมง	6.05±0.01	2.4041±0.0393
อุณหภูมิ 80 องศาเซลเซียส เวลา 3 ชั่วโมง	8.17±0.02	40.6473±0.1304
NaA zeolite	0.88±0.01	67.3486±0.5326

จากตารางที่ 4.1 จะพบว่าที่อุณหภูมิ 80 และ 90 องศาเซลเซียส เมื่อเวลาในการสั่งเคราะห์มากขึ้น ขนาดของผลึกจะมีขนาดใหญ่ขึ้น และยังพบอีกว่าที่อุณหภูมิในการสั่งเคราะห์ 90 องศาเซลเซียส เมื่อผลึกมีขนาดที่เล็ก จะส่งผลให้ซีโอไอล็อกต์มีพื้นที่ผิวจำเพาะที่มากขึ้น ซึ่งผลการทดลองที่ได้ให้ผลในลักษณะเดียวกันกับการทดลองของ Gora และ Thompson ในปี 1995 ที่พบว่า ขนาดของผลึกซีโอไอล็อกต์ขึ้นอยู่กับเวลาในการสั่งเคราะห์ โดยที่อุณหภูมิ 90 องศาเซลเซียส เวลา 3 ชั่วโมง ขนาดของผลึกจะอยู่ที่ 5.0 ไมโครเมตร

4.2.2 ปริมาณซิลิกอนต่ออะลูมิเนียม

ปริมาณของซิลิกอนต่ออะลูมิเนียมในซีโอไอล็อกต์อที่ทำการสั่งเคราะห์ที่อุณหภูมิ 80 องศาเซลเซียส เวลา 2.5 และ 3 ชั่วโมง และที่อุณหภูมิ 90 องศาเซลเซียส เวลา 2.5 และ 3 ชั่วโมง สามารถวิเคราะห์ได้จากการใช้เครื่อง X-Ray fluorescence ผลแสดงดังตารางที่ 4.2

ตารางที่ 4.2 แสดงปริมาณซิลิกอนต่ออะลูมิเนียมของผลึกซีโอไอล์ต์อ่อนที่เตรียมได้
เปรียบเทียบกับ NaA zeolite ของบริษัท พีคิว เคมิคอลส์ (ประเทศไทย) จำกัด

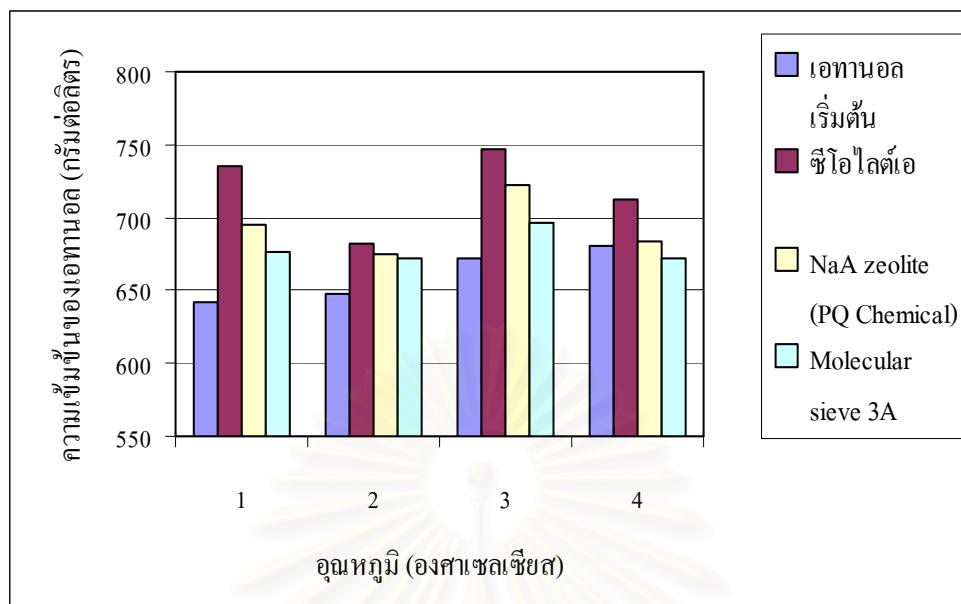
ภาวะในการสังเคราะห์ซีโอไอล์ต์	ปริมาณซิลิกอนต่ออะลูมิเนียม
อุณหภูมิ 90 องศาเซลเซียส เวลา 2.5 ชั่วโมง	1.29
อุณหภูมิ 90 องศาเซลเซียส เวลา 3 ชั่วโมง	1.31
อุณหภูมิ 80 องศาเซลเซียส เวลา 2.5 ชั่วโมง	1.36
อุณหภูมิ 80 องศาเซลเซียส เวลา 3 ชั่วโมง	1.48
NaA zeolite	1.43

จากตารางที่ 4.2 จะพบว่าที่อุณหภูมิ 80 และ 90 องศาเซลเซียส เมื่อเวลาในการ
สังเคราะห์มากขึ้น ปริมาณซิลิกอนต่ออะลูมิเนียมจะมีปริมาณที่เพิ่มขึ้นเช่นเดียวกัน

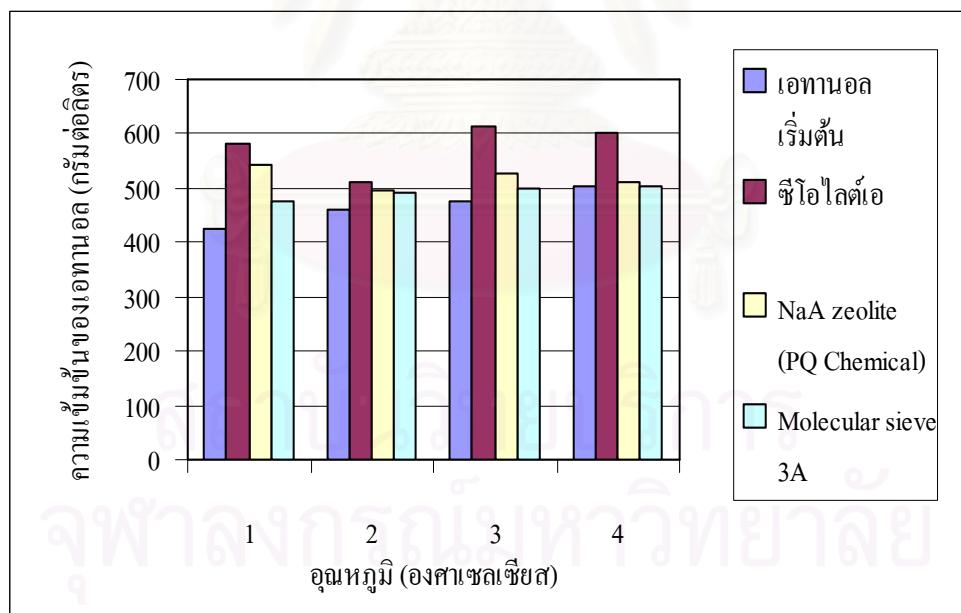
4.3 ผลึกซีโอไอล์ต์อ่อนในการแยกน้ำออกจาก.ethanol

นำซีโอไอล์ต์ที่ทำการสังเคราะห์มาทำการแยกน้ำออกจาก.ethanol ที่อุณหภูมิ 70,
80, 90 และ 100 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 30 นาที และ 60 นาที แล้วนำมาหาความเข้มข้นของ.ethanol
ผลการทดลองแสดงดังกราฟรูปที่ 4.22-4.23

จากการกราฟรูปที่ 4.22-4.23 แสดงผลของอุณหภูมิต่อซีโอไอล์ต์ในแบบต่างๆ พบว่า
เมื่อนำมาทำการทดสอบที่เวลา 30 นาที ซีโอไอล์ต์อ่อนที่เตรียมขึ้นในวิธีการทดลองที่ 3.2.1 จะให้ความ
เข้มข้นของ.ethanol เพิ่มขึ้นมากที่สุดในทุกอุณหภูมิที่ทำการทดสอบเมื่อเปรียบเทียบกับความ
เข้มข้นของ.ethanol เริ่มต้นและความเข้มข้นของ.ethanol ที่ผ่านการแยกน้ำจาก.ethanol ด้วย NaA
zeolite และ molecular sieve 3A โดยที่อุณหภูมิ 90 องศาเซลเซียสจะให้ความเข้มข้นของ.ethanol ลดลง
สูงสุดคือ 747.15 ± 2.36 กรัมต่อลิตร (เพิ่มขึ้น 11.23%) สำหรับเวลาที่ทำการทดสอบ 60 นาที ก็
พบว่าซีโอไอล์ต์อ่อนที่เตรียมขึ้นในวิธีการทดลองที่ 3.2.1 จะให้ความเข้มข้นของ.ethanol เพิ่มขึ้นมาก
ที่สุดในทุกอุณหภูมิที่ทำการทดสอบเมื่อเปรียบเทียบกับความเข้มข้นของ.ethanol เริ่มต้นและความ
เข้มข้นของ.ethanol ที่ผ่านการแยกน้ำจาก.ethanol ด้วย NaA zeolite และ molecular sieve 3A
เช่นกัน โดยที่อุณหภูมิ 90 องศาเซลเซียสจะให้ความเข้มข้นของ.ethanol สูงสุดเช่นกันคือ
 614.63 ± 2.35 กรัมต่อลิตร (เพิ่มขึ้น 29.48%) ดังแสดงในตารางที่ ค.1-2 (ภาคผนวก ค)

รูปที่ 4.22 ผลของอุณหภูมิต่อซีโอໄලட์ในการแยกน้ำจากเอทานอลที่เวลาในการทดลอง 30 นาที (โดยที่ 1, 2, 3 และ 4 คือ อุณหภูมิ 70, 80, 90 และ 100 องศาเซลเซียส)

รูปที่ 4.23 ผลของอุณหภูมิต่อซีโอໄලட์ในการแยกน้ำจากเอทานอลที่เวลาในการทดลอง 60 นาที (โดยที่ 1, 2, 3 และ 4 คือ อุณหภูมิ 70, 80, 90 และ 100 องศาเซลเซียส)

4.4 การเตรียมโซเดียมอะลูมินาซีโอลิคล์ดเมมเบรน

โซเดียมอะลูมินาซีโอลิคล์ดเมมเบรนที่ใช้ในการทดลองนี้มีโครงสร้างแบบเชิงประกอบ (composite membrane) แสดงดังรูปที่ 4.24-4.25 ซึ่งประกอบด้วยชั้นรองรับคือเซรามิกที่เป็น cristobalite มีขนาดความกว้าง 23.5 เซนติเมตร เส้นผ่าศูนย์กลางภายใน 3.5 เซนติเมตร เส้นผ่าศูนย์กลางภายนอก 5 เซนติเมตร และมีรูพรุน 0.3 ไมครอนหรือ corundum ที่มีขนาดความกว้าง 15 เซนติเมตร เส้นผ่าศูนย์กลางภายใน 1 เซนติเมตร เส้นผ่าศูนย์กลางภายนอก 1.8 เซนติเมตร และมีรูพรุน 0.3 ไมครอน ซึ่งเมื่อนำชั้นรองรับไปวิเคราะห์ด้วยเครื่อง X-Ray diffraction ได้ผลดังกราฟรูปที่ 4.26-4.27 และเมื่อนำมาไปทำการศึกษาถึงพื้นผิวของชั้นรองรับด้วยเครื่อง scanning electron microscope (SEM) จะได้ผลดังรูปที่ 4.28-4.29

สำหรับชั้นรองรับที่ผ่านกระบวนการสังเคราะห์ที่อุณหภูมิ 80 องศาเซลเซียส เวลา 2.5 และ 3 ชั่วโมง และที่อุณหภูมิ 90 องศาเซลเซียส เวลา 2.5 และ 3 ชั่วโมง แสดงดังกราฟ XRD รูปที่ 4.30-4.33 ซึ่งพบว่าเมมเบรนที่มีชั้นรองรับเป็น cristobalite ที่ทำการ synthesis ที่อุณหภูมิ 80 องศาเซลเซียส เวลา 2.5 ชั่วโมงจะปรากฏตำแหน่งของพีค XRD ตรงกับตำแหน่งของชั้นรองรับที่เป็น cristobalite และมีตำแหน่งของพีคซึ่งตรงกับซีโอลิคล์ดอิบิ๊นบ้าบเล็กน้อย (รูปที่ 4.30) ซึ่งสอดคล้องกับลักษณะที่สังเกตได้จากการใช้เครื่อง SEM ที่มีลักษณะของผลึกเกิดขึ้นเพียงเล็กน้อย (รูปที่ 4.34) แต่เมื่อเวลาในการสังเคราะห์มากขึ้นคือที่อุณหภูมิ 80 องศาเซลเซียส เวลา 3 ชั่วโมง ตำแหน่งของพีคที่ได้จากการ XRD จะปรากฏทั้งของชั้นรองรับและของซีโอลิคล์ดอิบิ๊นที่มี intensity สูงมากขึ้น แต่ก็ยังปรากฏตำแหน่งพีคอื่นๆ ปะปนกันมาด้วย (รูปที่ 4.31) รวมทั้งผลึกที่ได้จากการใช้เครื่อง SEM ก็มีลักษณะเป็น cubic ขึ้นปกคลุมชั้นรองรับมากขึ้น (รูปที่ 4.35) แต่อย่างไรก็ตาม เมมเบรนทั้งสองอันที่เตรียมขึ้นยังพบปัญหาการละลายและหลุดร่อนของพื้นผิวชั้นรองรับ รวมทั้งการแตก (cracking) ของผลึกที่เกิดขึ้นบนชั้นรองรับด้วย (รูปที่ 4.36 ตามตำแหน่งของลูกศร) ในกระบวนการจึงทำการเปลี่ยนชั้นรองรับที่เป็น corundum มาใช้แทน ซึ่งเมมเบรนที่มีชั้นรองรับเป็น corundum ที่ทำการสังเคราะห์ที่อุณหภูมิ 90 องศาเซลเซียส เวลา 2.5 ชั่วโมงจะปรากฏตำแหน่งของพีค XRD ตรงกับตำแหน่งของชั้นรองรับและมีตำแหน่งของพีค XRD ซึ่งตรงกับซีโอลิคล์ดอิบิ๊น แต่ก็ยังมีตำแหน่งของพีค XRD ที่ตำแหน่งอื่นๆ ปนกันมาด้วย (รูปที่ 4.32) ซึ่งสังเกตได้จากผลึกที่เกิดขึ้นจากการใช้เครื่อง SEM ที่มีลักษณะของผลึกทั้งที่เป็น cubic เกิดขึ้นและมีผลึกปร่างแบบอินปรากฏขึ้น เช่นกัน (รูปที่ 4.37) แต่เมื่อเวลาในการสังเคราะห์มากขึ้นคือที่อุณหภูมิ 90 องศาเซลเซียส เวลา 3 ชั่วโมงจะปรากฏตำแหน่งของพีค XRD ที่เป็นของชั้นรองรับที่เป็น corundum และพีค XRD ที่เป็นของซีโอลิคล์ดอิบิ๊น (รูปที่ 4.33) ซึ่งสอดคล้องกับผลที่ได้จากการใช้เครื่อง SEM ที่มีผลึกของซีโอลิคล์ดอิบิ๊นที่มีรูปร่างเป็น cubic ขึ้นปกคลุมทั่วทั้งชั้นรองรับ (รูปที่ 4.38) ซึ่งผลการทดลองที่ได้ให้ผลในลักษณะเดียวกันกับการทดลองของ Xu และคณะ ในปี 2001 ที่ทำการสังเคราะห์โซเดียมอะลูมินา

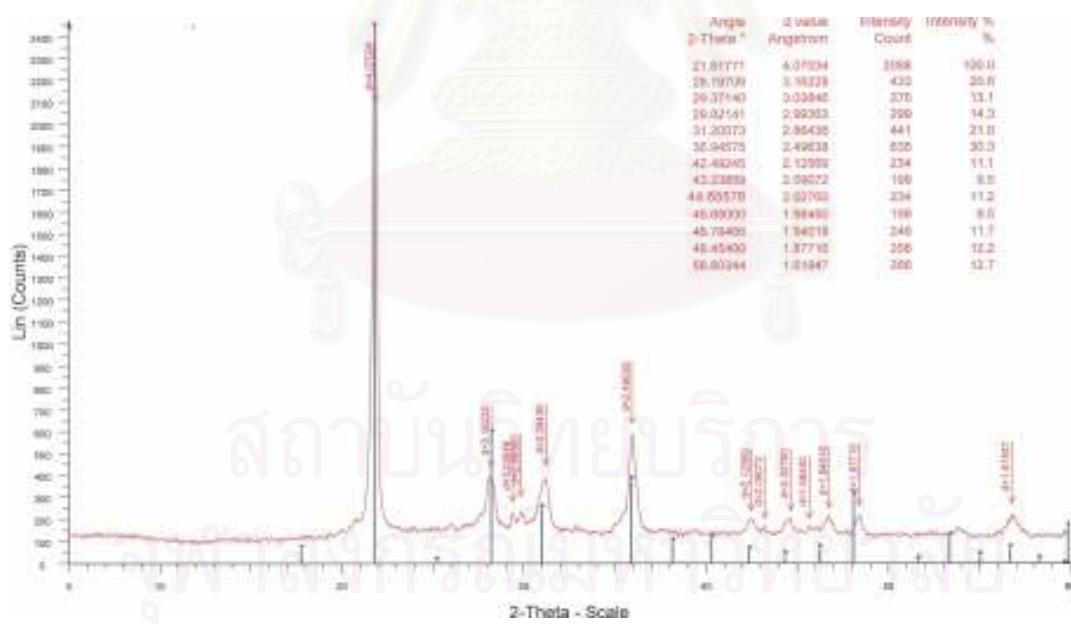
ซีโอไฮต์เมมเบรนที่อุณหภูมิ 90 องศาเซลเซียส เวลา 3 ชั่วโมง และได้เมมเบรนที่มีลักษณะของผลึกเป็น cubic ที่สมบูรณ์ แต่ยังไม่ถูกต้องในเรื่องของการแตกของผลึกที่ยังคงอยู่ รวมทั้งผลึกที่เกิดขึ้นก็ยังพบอีกว่าจะปรากฏลักษณะแบบอื่นๆ ขึ้นแตกต่างออกไปในแต่ละส่วนของชั้นรองรับ แต่ก็พบเพียงปริมาณเล็กน้อย ทั้งนี้อาจเกิดจากการความคุณอุณหภูมิของศูนย์ที่ไม่สม่ำเสมอ รวมทั้งชั้นรองรับที่อาจไม่มีความเหมาะสมต่อการเกิดของผลึกซีโอไฮต์ ซึ่งเมื่อทำการเปรียบเทียบกับผลการทดลองของ Kondo และคณะ ในปี 1997 หรือ Mansoor และคณะ ในปี 2004 ที่ทำการสังเคราะห์โซเดียมอะลูมินาซีโอไฮต์เมมเบรนที่มีชั้นรองรับเป็น mullite จะมีความสมบูรณ์ของเมมเบรนมากขึ้น และมีลักษณะของผลึกที่เป็น cubic ปรากฏมากขึ้นด้วย

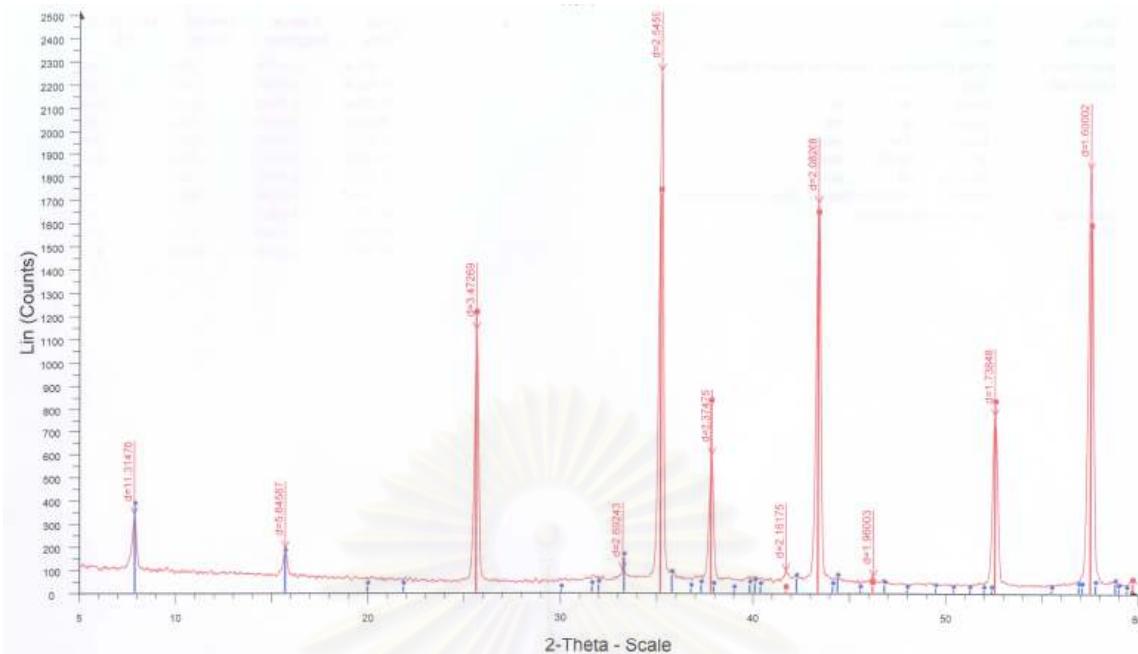
รูปที่ 4.24 โซเดียมอะลูมินาซีโอไฮต์เมมเบรนบนชั้นรองรับ cristobalite
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

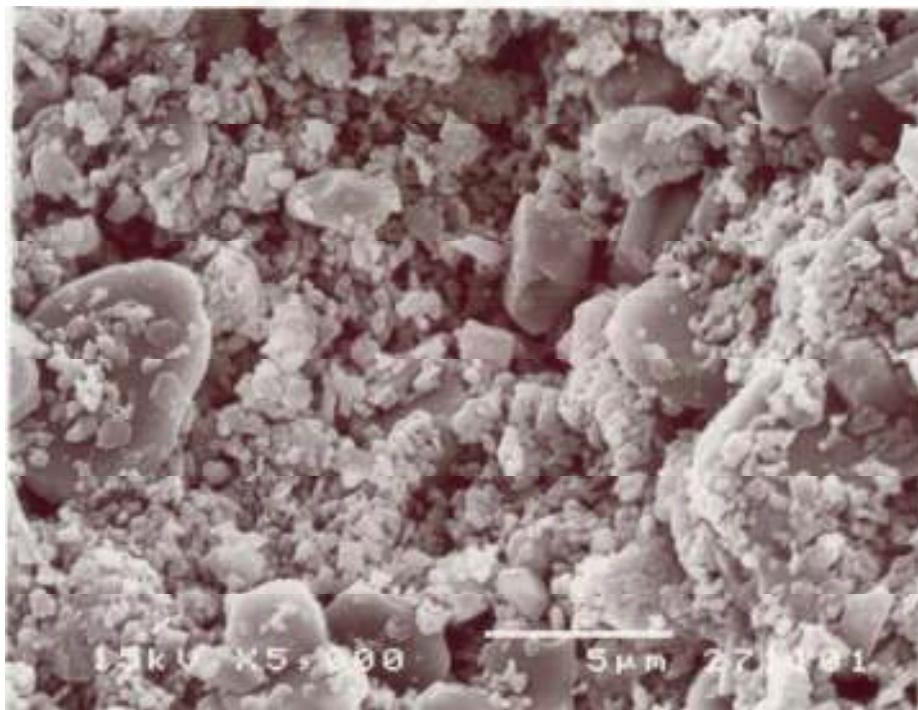
รูปที่ 4.25 โชเดียมอะลูมินาซีโลไคลต์เมมเบรนบนชั้นรองรับ corundum

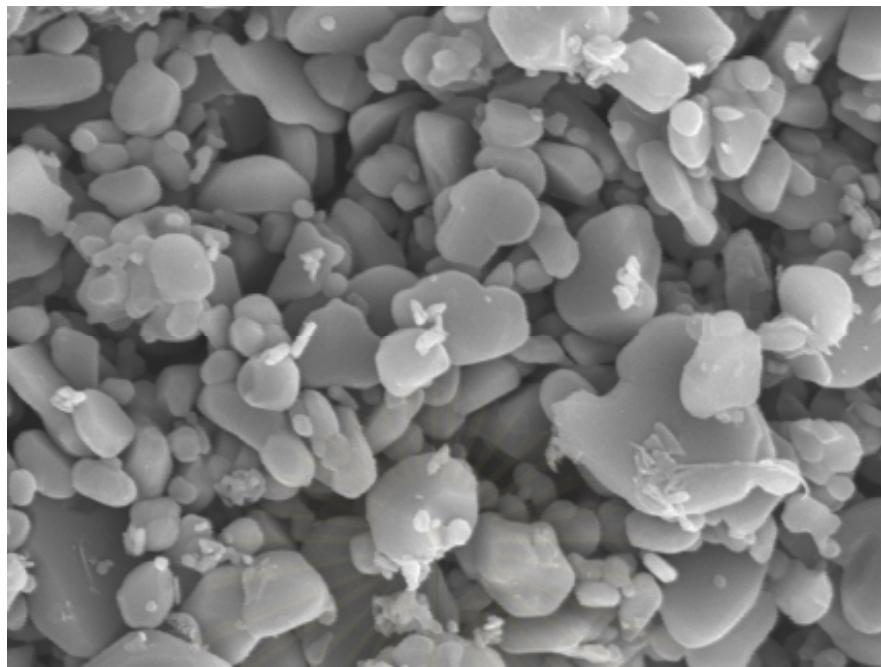
รูปที่ 4.26 กราฟ XRD ของชั้นรองรับ cristobalite

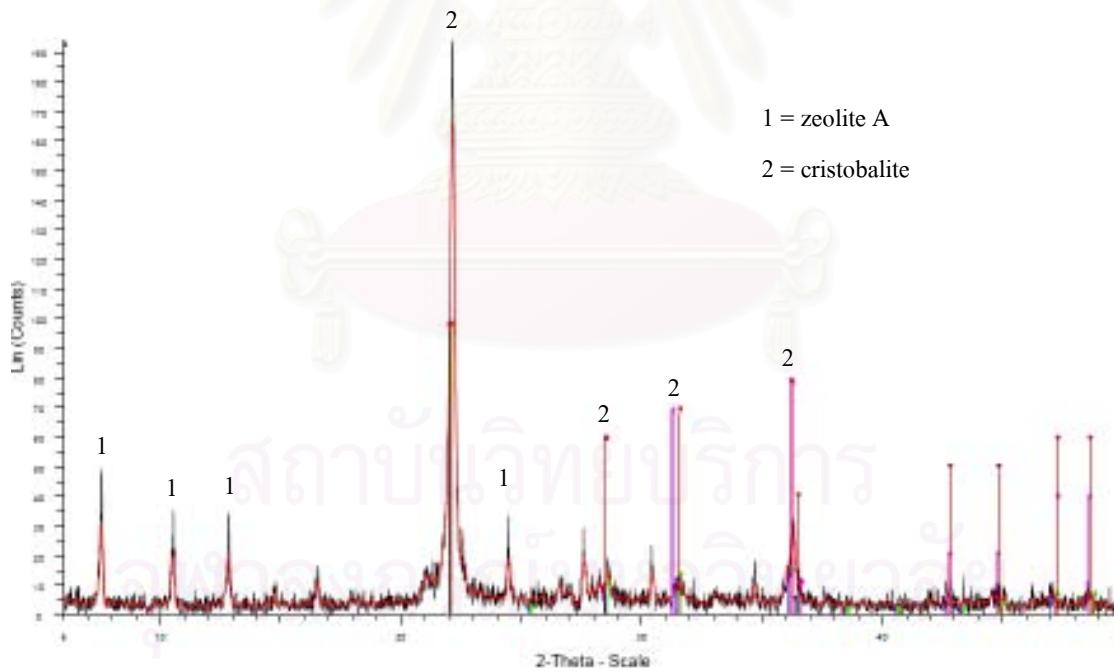
รูปที่ 4.27 กราฟ XRD ของชั้นรองรับ corundum

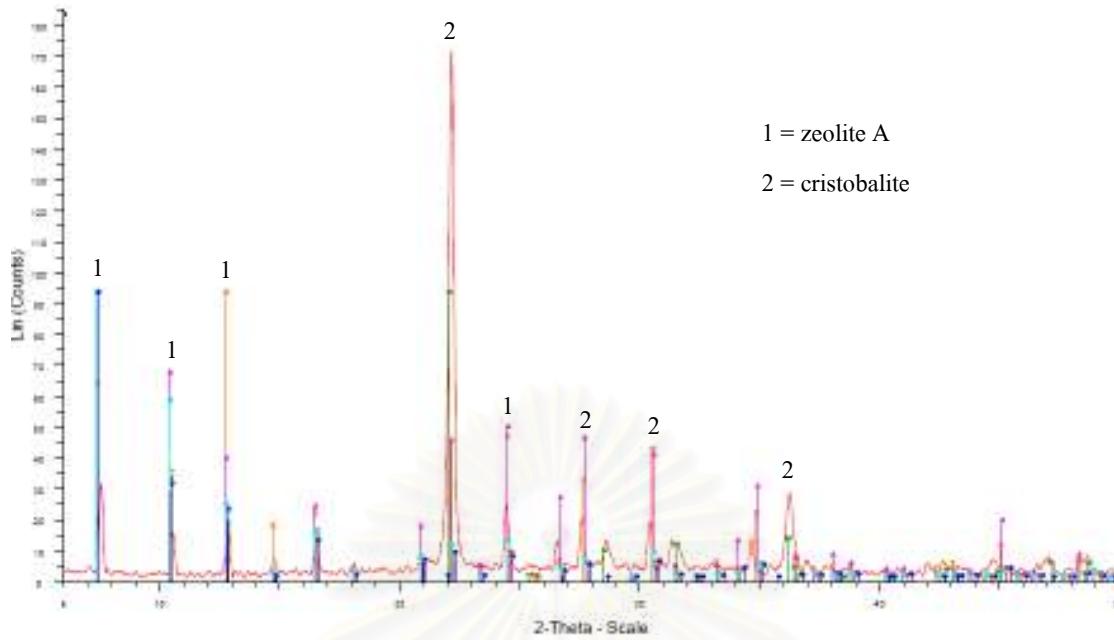
รูปที่ 4.28 ภาพ SEM ของชั้นรองรับ cristobalite

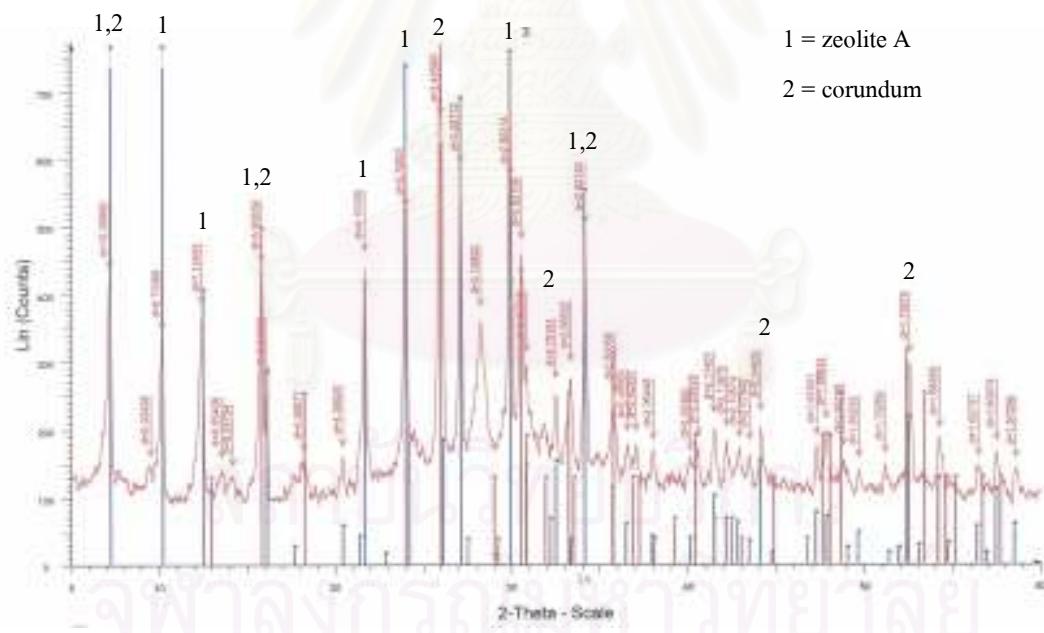
รูปที่ 4.29 ภาพ SEM ของชั้นรองรับ corundum

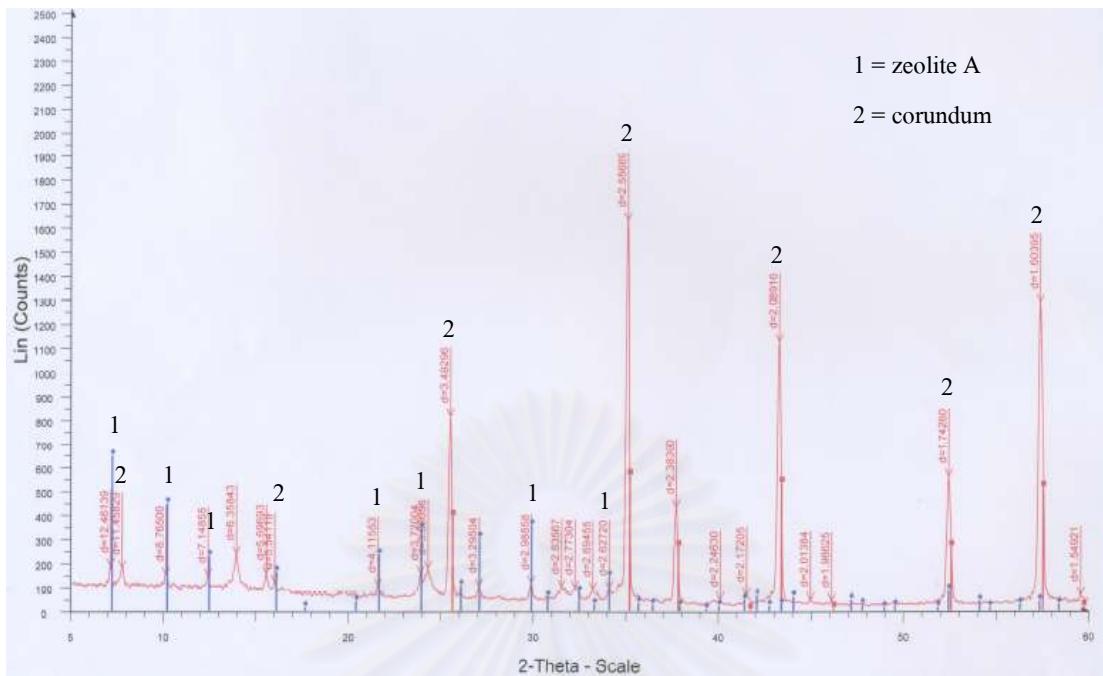
รูปที่ 4.30 กราฟ XRD ของโซเดียมอะลูมินาซีโอลไลต์เมมเบรนที่ทำการสังเคราะห์ที่อุณหภูมิ 80 องศาเซลเซียส เวลา 2.5 ชั่วโมง

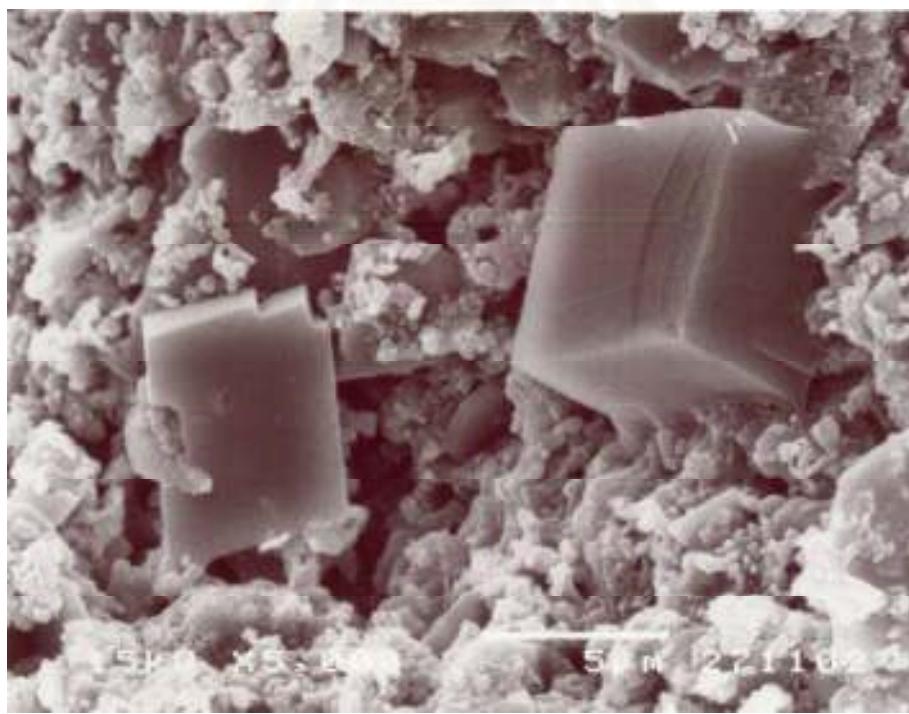
รูปที่ 4.31 กราฟ XRD ของโซเดียมอะลูมินาซีโอໄไลต์เมมเบรนที่ทำการสังเคราะห์ที่อุณหภูมิ 80 องศาเซลเซียส เวลา 3 ชั่วโมง

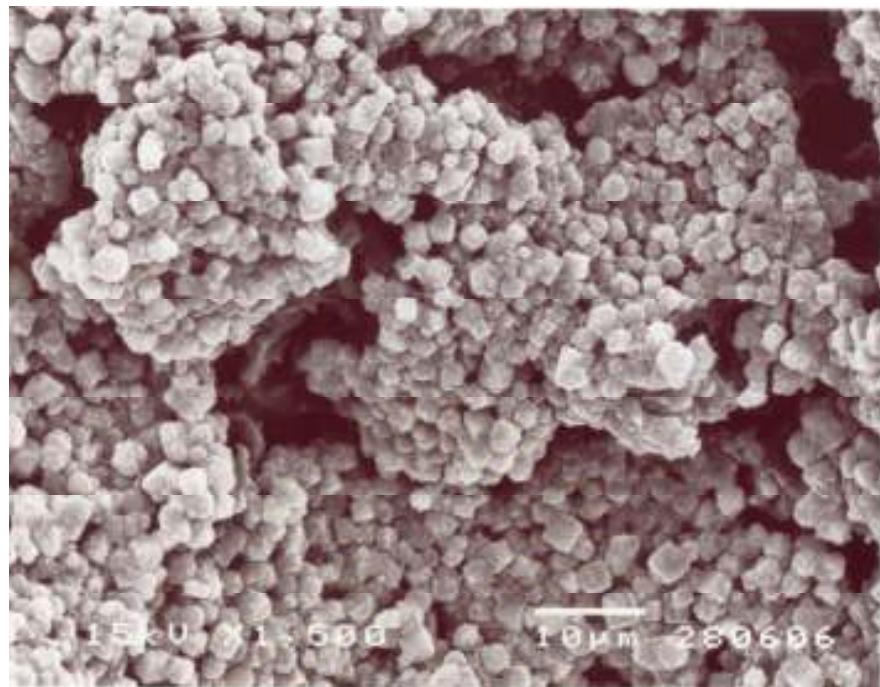
รูปที่ 4.32 กราฟ XRD ของโซเดียมอะลูมินาซีโอໄไลต์เมมเบรนที่ทำการสังเคราะห์ที่อุณหภูมิ 90 องศาเซลเซียส เวลา 2.5 ชั่วโมง

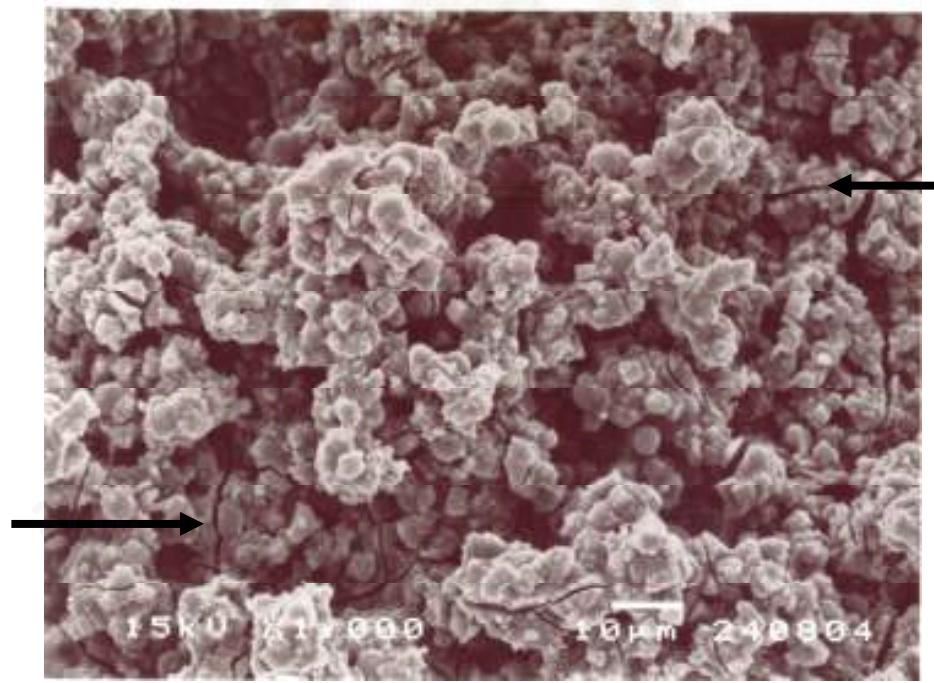
รูปที่ 4.33 กราฟ XRD ของโซเดียมอะลูมินาซีไฮโลไลต์เมมเบรนที่ทำการสังเคราะห์ที่อุณหภูมิ 90 องศาเซลเซียส เวลา 3 ชั่วโมง

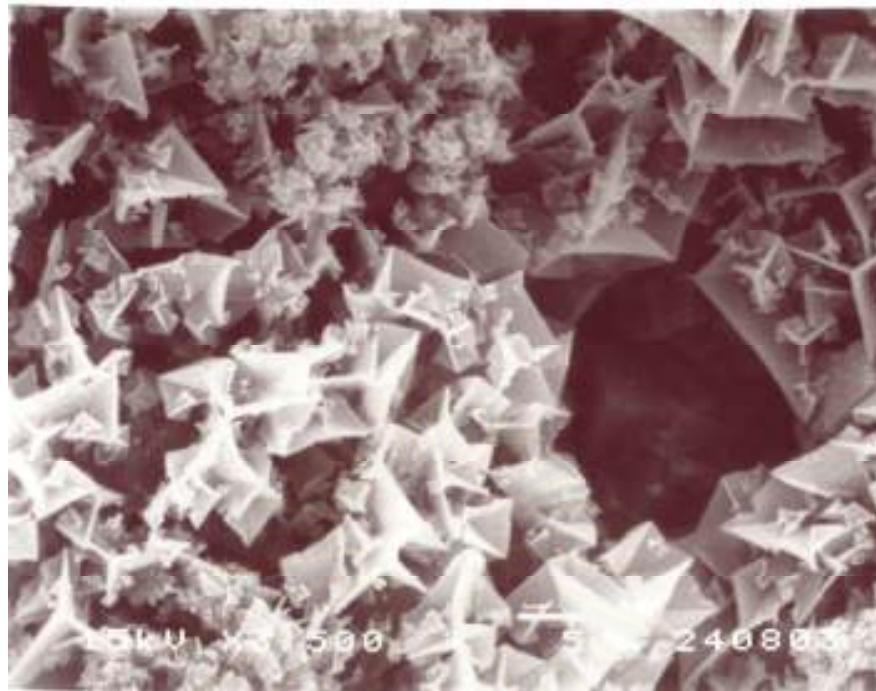
รูปที่ 4.34 ภาพ SEM ของโซเดียมอะลูมินาซีไฮโลไลต์เมมเบรนที่ทำการสังเคราะห์ที่อุณหภูมิ 80 องศาเซลเซียส เวลา 2.5 ชั่วโมง

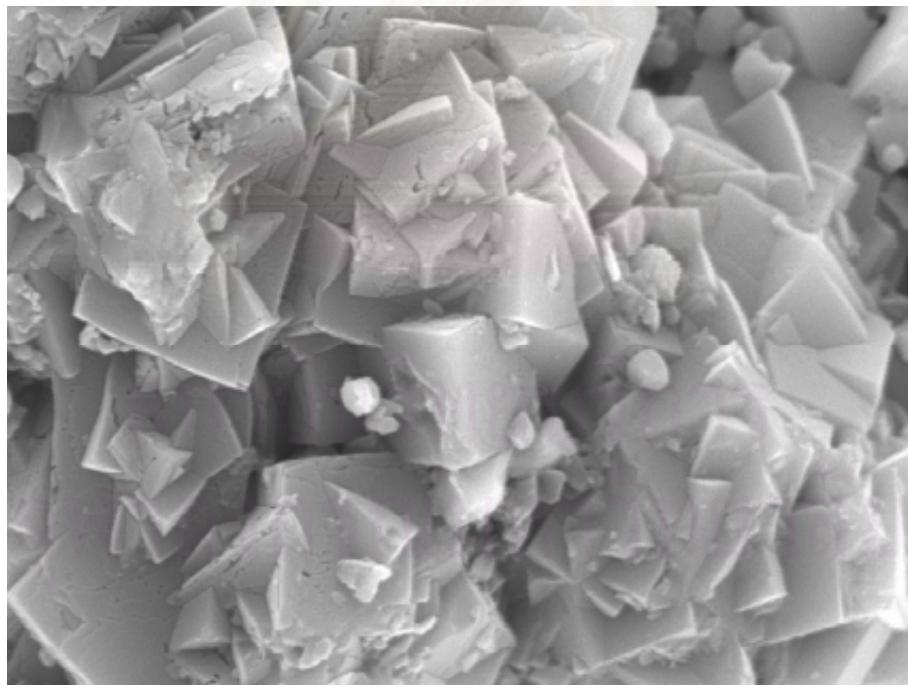
รูปที่ 4.35 ภาพ SEM ของโซเดียมอะลูมินาซีโอลิต์เมมเบรนที่ทำการสั่งเคราะห์ที่อุณหภูมิ 80 องศาเซลเซียส เวลา 3 ชั่วโมง

รูปที่ 4.36 ภาพ SEM ของรอยแตกโซเดียมอะลูมินาซีโอลิต์เมมเบรนที่ทำการสั่งเคราะห์ที่อุณหภูมิ 80 องศาเซลเซียส เวลา 3 ชั่วโมง

รูปที่ 4.37 ภาพ SEM ของโซเดียมอะลูมินาซีไอไลต์เมมเบรน ที่ทำการสังเคราะห์ที่อุณหภูมิ 90 องศาเซลเซียส เวลา 2.5 ชั่วโมง

รูปที่ 4.38 ภาพ SEM ของโซเดียมอะลูมินาซีไอไลต์เมมเบรนที่ทำการสังเคราะห์ที่อุณหภูมิ 90 องศาเซลเซียส เวลา 3 ชั่วโมง

4.5 กระบวนการเพอร์แวนพอเรชัน

ในการทดลองนี้ทำการเลือกโซเดียมอะลูมินาซีโอไอล์เมมเบรนที่ทำการสังเคราะห์ที่อุณหภูมิ 90 องศาเซลเซียส เวลา 3 ชั่วโมง มาใช้ในการทดสอบกระบวนการเพอร์แวนพอเรชัน ซึ่งพบว่าเมื่อทำการป้อนสารที่เป็นเอทานอล 95% ผ่านเข้าไปยังโนดูลจนเต็มโนดูล แล้วทำการเปิดปั๊มสุญญากาศพบว่ามีเอทานอลในสถานะของเหลวผ่านไปยังด้านเพอร์มิอे�ตของระบบตลอดในระยะเวลาที่ทดสอบกระบวนการเพอร์แวนพอเรชันเป็นเวลา 30 นาที จึงคาดว่าเมมเบรนน่าจะมี defect จากการ cracking ซึ่งสังเกตได้จากการนำเมมเบรนไปวิเคราะห์ด้วยเครื่อง SEM นอกจากนี้ การที่เอทานอลสามารถผ่านไปยังด้านเพอร์มิอे�ตอาจเกิดจากอีกหนึ่งสาเหตุ คือการที่เมมเบรนมีผลลัพธ์ของโซเดียมีขึ้นปoclum ไม่ทั่วทั้งชั้นรองรับ อิกทั้งมีลักษณะของผลลัพธ์นิดอื่นขึ้นปoclum ด้วย จึงทำให้ไม่สามารถแยกเอทานอลกับน้ำออกจากกันได้ แต่อย่างไรก็ตาม ได้ทำการนำเอทานอลที่wanอยู่ในระบบทั้งด้านรีเทนเทรดและด้านเพอร์มิอे�ตไปทำการวิเคราะห์หาความเข้มข้นของเอทานอลพบว่าด้านรีเทนเทรดมีความเข้มข้นของเอทานอลสูงขึ้นแต่ไม่มากนักคือ จากการความเข้มข้นของเอทานอลเริ่มต้น 521.10 กรัมต่อลิตร ส่วนด้านรีเทนเทรดมีความเข้มข้นเพิ่มขึ้นเป็น 539.11 กรัมต่อลิตร ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบกับผลการทดลองของ Mansoor และคณะในปี 2004 ที่ทำการสังเคราะห์โซเดียมอะลูมินาซีโอไอล์เมมเบรนหลายครั้ง (multistage synthesis) พบว่าจะทำให้มีความสามารถในการแยกน้ำจากตัวทำละลายได้มากขึ้น

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย

1. ภาวะที่เหมาะสมในการเตรียมซีโร่ไฮต์ออกจากสารละลายที่มีลักษณะเป็น clear solution ด้วยวิธี hydrothermal method อยู่ที่อุณหภูมิ 80 องศาเซลเซียส เวลา 3 ชั่วโมง หรือที่ อุณหภูมิ 90 องศาเซลเซียส เวลา 3 ชั่วโมง ซึ่งสังเกตได้จากตำแหน่งของกราฟ XRD เปรียบเทียบกับ กราฟมาตรฐาน XRD ของซีโร่ไฮต์ เอ โดยพบว่าที่อุณหภูมิ 80 องศาเซลเซียส เวลา 3 ชั่วโมงหรือที่ อุณหภูมิ 90 องศาเซลเซียส เวลา 3 ชั่วโมง จะให้ค่า intensity ของพิกซีโร่ไฮต์สูงกว่าช่วงเวลา อื่นๆ รวมทั้งรูปร่างของผลึกก็มีลักษณะเป็น cubic ชัดเจนกว่าในช่วงเวลาอื่นๆ

2. ซีโร่ไฮต์เอที่ทำการสังเคราะห์ที่อุณหภูมิ 80 องศาเซลเซียส เวลา 3 ชั่วโมงจะมี ขนาดของผลึกอยู่ที่ 8.17 ± 0.02 ไมโครเมตร มีพื้นที่ผิวเท่ากับ 40.6473 ± 0.1304 ตารางเมตรต่อกรัม และมีปริมาณซิลิกอนต่ออะลูมิเนียมเท่ากับ 1.48 สำหรับผลึกที่ทำการสังเคราะห์ที่อุณหภูมิ 90 องศาเซลเซียส เวลา 3 ชั่วโมง ที่เตรียมขึ้นจะมีขนาดของผลึกอยู่ที่ 2.18 ± 0.01 ไมโครเมตร มีพื้นที่ผิวเท่ากับ 60.3721 ± 0.5323 ตารางเมตรต่อกรัม และมีปริมาณซิลิกอนต่ออะลูมิเนียมเท่ากับ 1.31

3. โซเดียมอะลูมินาซีโร่ไฮต์เมมเบรนที่มีชั้นรองรับเป็น cristobalite ที่ผ่านการ สังเคราะห์จากสารละลาย clear solution ใน autoclave ที่อุณหภูมิ 80 องศาเซลเซียส เวลา 2.5 ชั่วโมง เมมเบรนจะมีปัญหาของการหลุดร่อนของชั้นรองรับ ทำให้สถานะของสารละลายไม่ เหมาะสมต่อการเกิดซีโร่ไฮต์ รวมทั้งยังเกิด defect ของเมมเบรนที่เกิดจากการแตกของผลึกบนชั้น รองรับด้วย ซึ่งสังเกตได้จากการใช้เครื่อง SEM สำหรับเมมเบรนที่ผ่านการสังเคราะห์จาก สารละลาย clear solution ใน autoclave ที่มีชั้นรองรับเป็น corundum ที่อุณหภูมิ 90 องศาเซลเซียส เวลา 3 ชั่วโมง พบร่วมกับความเป็นซีโร่ไฮต์สูงมากขึ้น รวมทั้งผลึกที่มีขนาดใหญ่กว่าชั้นรองรับ แต่ผลึกที่เกิดขึ้นก็ยังมีความแตกต่างในแต่ละส่วนของชั้นรองรับ ซึ่งอาจเกิดจากการให้ความ ร้อนที่ไม่สม่ำเสมอภายในตู้อบ

4. การทดสอบกระบวนการเพอร์แวนด์เพอร์เซนต์ด้วยเมมเบรนที่ทำการสังเคราะห์ที่ อุณหภูมิ 90 องศาเซลเซียส เวลา 3 ชั่วโมง พบร่วมกับความสามารถทำการทดสอบได้ เพราะเมมเบรนไม่ สามารถแยกน้ำกับอุทานอลได้ ทั้งนี้อาจเกิดจากการเตรียมเมมเบรนที่มีผลึกที่ไม่ใช่ซีโร่ไฮต์เอ เกิดขึ้นด้วย อิกทั้งชั้นรองรับที่ใช้ในการทดลองก็ไม่สามารถทำให้เกิดผลึกขึ้นบนชั้นรองรับได้ และ การล่อให้เกิดผลึก (seeding) อาจเป็นการจับตัวแบบทางกายภาพ ทำให้เกิดไม่ทั่วชั้นรองรับ อันจะ

ส่งผลให้เกิดผลลัพธ์ของซีโอไฮต์ที่ไม่สม่ำเสมอ รวมทั้งสารละลายที่เตรียมอาจไม่เหมาะสมกับการเกิดผลลัพธ์ (polycrystallization) ที่สามารถขึ้นปกคลุมชั้นรองรับด้วย

5. ผลลัพธ์ของสารน้ำมายาแกน้ำกับอุตสาหกรรม ได้ โดยพบว่าที่อุณหภูมิ 90 องศาเซลเซียส เวลาในการทดลอง 30 นาที สามารถเพิ่มความเข้มข้นของอุตสาหกรรมจาก 671.72 ± 9.08 กรัมต่อลิตร ไปเป็น 747.15 ± 2.36 กรัมต่อลิตร ซึ่งเพิ่มขึ้นคิดเป็น 11.23% ในขณะที่เมื่อเพิ่มเวลาในการทดสอบเป็น 60 นาที ซีโอไฮต์ที่เตรียมขึ้นสามารถทำการแยกน้ำจากอุตสาหกรรมที่อุณหภูมิ 90 องศาเซลเซียส สามารถเพิ่มความเข้มข้นได้ จากความเข้มข้นของอุตสาหกรรมเริ่มต้น 474.68 ± 0.11 กรัมต่อลิตร ไปเป็น 614.63 ± 2.35 กรัมต่อลิตรหรือเพิ่มขึ้น 29.48%

สถาบันวิทยบริการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ข้อเสนอแนะ

1. ในการทดลองนี้นำซีโอลิต์มาทดสอบความสามารถในการแยกน้ำออกจากอุตสาหกรรม แต่เป็นระบบแบบไม่ต่อเนื่อง ดังนั้นหากสามารถนำซีโอลิต์ออกมาเตรียมให้มีลักษณะเป็นแผ่นหรือแท่งได้ ก็จะสามารถทำการแยกน้ำจากอุตสาหกรรมแบบระบบต่อเนื่องได้

2. ในขั้นตอนการเตรียมโซเดียมอะลูมินาซีโอลิต์เมมเบรน ชั้นรองรับของเมมเบรนเป็นส่วนสำคัญในการเตรียมเมมเบรน ซึ่งในการทดลองได้ใช้ชั้นรองรับที่เป็น cristobalitre หรือ corundum ซึ่งพบว่าเมมเบรนที่เตรียมได้จะมีผลึกของซีโอลิต์ขึ้นปกคลุมไม่ทั่วทั้งชั้นรองรับ และไม่จับตัวกับชั้นรองรับทั้งหมด โดยจะไปเกิดในสารละลายด้วย แสดงให้เห็นว่าชั้นรองรับไม่มีความสามารถในการจับกับสารละลายที่จะส่งผลให้เกิดการสังเคราะห์ซีโอลิต์ ดังนั้นหากสามารถเตรียมชั้นรองรับที่มีประจุหรือมีปริมาณของซีโอลิต์เฉพาะเจ้าไปผสมอยู่ในชั้นรองรับด้วย คาดว่าจะทำการเตรียมโซเดียมอะลูมินาซีโอลิต์เมมเบรนที่มีข้อบกพร่องได้น้อยลง

3. ระบบที่ใช้ในการเตรียมโซเดียมอะลูมินาซีโอลิต์เมมเบรนมีข้อบกพร่องในเรื่องของ autoclave ที่น่าจะมีการเคลือบด้วย teflon เพื่อไม่ให้มีปริมาณของอะลูมิเนียมปนเข้ามาในสารละลาย ซึ่งอาจจะส่งผลต่อการเกิดซีโอลิต์หรืออาจทำ teflon เพื่อสวมทับลงไปภายใน autoclave ทั้งนี้ต้องควบคุมให้ถูกต้องใน autoclave ปิดให้สนิทด้วย เพื่อให้เกิดความดันขึ้นเอง (autogeneous pressure) ในระบบของการสังเคราะห์

4. ระบบที่ใช้ในการทดลองเพอร์แวร์แวนพอเรชันมีข้อบกพร่องในขั้นตอนการเก็บรีเทนเกรต เพื่อนำมาวิเคราะห์หาปริมาณເອທານອດ ซึ่งในการเก็บจะทำการเปิดนื้อตตรงบริเวณข้อต่อที่เชื่อมอยู่กับด้านล่างของโมดูล การเก็บในลักษณะนี้อาจจะมีการระเหยของເອທານອດบางส่วนและเมื่อนำมาวิเคราะห์หาปริมาณເອທານອດจะได้น้อยกว่าความเป็นจริง ดังนั้นหากสามารถต่อท่อจากข้อต่อของระบบเข้าเครื่องก๊าซໂຄรามาໂടกราฟฟิได้โดยตรง คาดว่าจะสามารถแก้ปัญหาข้างต้นได้

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

ขันทอง สุนทราภา, 2547. เทคโนโลยีการแยกด้วยเมมเบรน. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. หน้า 70.

คงศักดิ์ วัฒนวงศ์พิทักษ์, 2543. การแยกไฮเดรนไอโซเมอร์สมโดยการคัดซับบนชีโอลิต.

วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต. ภาควิชาเคมี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ณัฐพิพิช โลหัสสถาพรพิพิช, 2544. การพัฒนาเยื่อแผ่นเชิงประดิษฐ์และจีโนทิปเพื่อเพิ่มความเข้มข้นของเอทานอลให้มากกว่าร้อยละ 95. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต.

สาขาวิชาเทคโนโลยีชีวภาพ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

พุดพร แสงบางปลา. มกราคม-กุมภาพันธ์ 2544. Ethanol พลังงานทดแทนในยานยนต์จริงหรือ?

ส.อ.ท.: 44.

รัตนาริรัตนานนท์, 2543. กระบวนการแยกด้วยเยื่อแผ่นสังเคราะห์. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ไทยเสียง.

เลิศ รักสันติชาติ, 2545. การพื้นฟูสภาพชีโอลิตชนิดเอกซ์ทีไซด์แล้วสำหรับการคัดซับเอทีลินไอกออล. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต. ภาควิชาเคมี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุวรรณ ยานุวงศ์, 2539. การแยกของผสมแอลกอฮอล์-น้ำ โดยกระบวนการเพอร์แപป์เปอร์เรชั่น.

วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต. ภาควิชาวิศวกรรมเคมี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าชลบุรี.

ภาษาอังกฤษ

Abhay Chudhari. 2000. Fuel-ethanol a technology perspective. [online]. Available from:

<http://www.cleantechindia.com/newcic/fuel.html> [18.10.2000]

Afshin, P. and Toraj, M. 2006. Zeolite NaA membranes synthesis. Desalination 200: 68-70.

Aptel, P., Challard, N., Cuny, J., and Martin, E. C. 1976. Application of the pervaporation process to separate azeotropic mixtures. Journal of membrane science 1: 271-287.

Aventine Renewable Energy. 2007. Fuel-Grade Ethanol Specifications. [online]. Available from:

http://www.aventinerei.com/pdfs/fuel_grade_spec.pdf [12.03.2007]

Baker, R. W. 2000. Membrane technology and application. New York: McGraw-Hill.

Ballweg, A.H., Broschke, H.E.A., Schneider, W.H., Tusel, G.F. and Boddeker, K.W. 1982.

Pervaporation membranes in Processing of Fifth International Alcohol Fuel Technology Symposium. Auckland: New Zealand.

- Binning, R.C. and James, J.F. 1958. Permeation A new commercial separation tool. Pet.Eng 30: 14.
- Binning, R.C., Lee, R.J., Jennings, J.F., and Martin, E.C. 1961. Separation of liquid mixtures by Permeation. Industrial engineering chemistry 53: 45-50.
- Binning, R.C., Lee, R.J., Jennings, J.F., and Martin, E.C. 1962. Removal of water from organic chemicals. U.S.Patent 3: 035062.
- Breck, D. W. 1974. Zeolite molecular sieve. New York: Wiley.
- Cabasso, I. 1983. Organic liquid mixtures separation by permselective polymer membranes. I. Selection and characteristics of dense isotopic membranes employed in the pervaporation process. Industrial & engineering chemistry product research development 22: 313-319.
- Cabasso, I. and Liu, Z. Z. 1985. The Permselectivity of ion-exchange membrane for nonelectrolyte liquid mixtures. Journal of membrane science 24(1): 101-119.
- Faber, L. 1935. Application of pervaporation. Science 82: 158-168.
- Feng, X. and Huang, R.Y.M. 1997. Liquid separation by membrane pervaporation: A review. Industrial & engineering chemistry research 36: 1048-1066.
- Gao, Z., Yue, Y. and Li, W. 1996. Application of zeolite-filled pervaporation membrane. Zeolite 16: 70-74.
- Gora, L. and Thompson, W. R. 1995. Investigations of secondary nucleation by initial breeding in clear solution zeolite NaA systems. Zeolites 15: 526-534.
- Huang, R.Y.M. and Yeom, C. K. 1990. Pervaporation separation of aqueous mixture using crosslinked polyvinyl alcohol; 2 Permeation of ethanol water mixture. Journal of membrane science 51(3): 273-292.
- Huang, R.Y.M. 1991. Pervaporation membrane separation process. Amsterdam: Elsevier.
- Karakane, H., Tsuyumoto, M., Maeda, Y. and Honda, Z. 1991. Separation of Water-Ethanol by Pervaporation Through Polyion Complex Composite Membrane. Journal of applied polymer science 42(2): 3229-3239.
- Jafar, J. J. and Budd, M. P. 1997. Separation of alcohol/water mixtures by pervaporation through zeolite A membranes. Microporous materials 12: 305-311.
- Kober, P.A. 1917. Pervaporation, perstillation, and percrystallization. Journal american chemistry society 39: 944-948.
- Kondo, M., Komori, M., Kita, H. and Okamoto, K. 1997. Tubular-type pervaporation module with zeolite NaA membrane. Journal of membrane science 133: 133-141.

- Lizon, G. T., Edwards, E., Lobiundo, G., and Santos, F. L. 2002. Dehydration of water/t-butanol mixtures by pervaporation: comparative study of commercially available polymeric, microporous silica and zeolite membranes. *Journal of membrane science* 197(1-2): 309-319.
- Mansoor, K., Afshin, P., and Toraj, M. 2004. Dehydration of water/1-1-dimethylhydrazine mixtures by zeolite membranes. *Microporous and mesoporous materials* 70(1-3): 127-134.
- Masuda, T., Takatsuka, M., Tang, B.Z. and Higashimura, T. 1990. Pervaporation of organic liquid-water mixtures through substituted polyacrylene membranes. *Journal of membrane science* 49(1): 69-83.
- Morigami, Y., Kondo, M., Abe, J. and Kita, H. 2001. The first large-scale pervaporation using tubular-type module with zeolite NaA membrane. *Separation and purification technology* 25: 251-260.
- Neel, J., Nguyen, Q. T., Clement, R. and Le, B. L. 1983. Fractionation of a binary liquid mixture by continuous pervaporation. *Journal of membrane science* 15(1): 43-62.
- Scott, M. A., Kathleen, A. C., Prabir, K. D. 2003. *Handbook of Zeolite Science and Technology*. United States of America.
- Urtiaga, A., Gorri, E.D., Casado, C. and Ortiz, I. 2003. Pervaporation dehydration of industrial solvents using a zeolite NaA commercial membrane. *Separation and purification technology* 32: 207-213.
- Wang, X., Li, N. and Wang, W. 2001. Pervaporation properties of novel alginate composite membranes for dehydration of organic solvents. *Journal of membrane science* 193: 85-95.
- Watanabe, K. and Kyo, S. 1992. Pervaporation performance of Hollow-Fiber Chitosan-Poly Acrylonitrile Composite Membrane in Dehydration of Ethanol. *Journal of chemical engineering* 25(1): 17-21.
- Wenzlaff, A., Boddeker, K. W. and Hattenbach, A. 1985. Pervaporation of water-ethanol through ion exchange membranes. *Journal of membrane science* 22(2-3): 333-344.
- Winston, W.S. and Sirkar, K.K. eds. 1992. *Membrane handbook*. New York: Van Norstand Reinhold.
- Xu, X., Yang, W., Liu, J. and Lin, L. 2001. Synthesis of NaA zeolite membranes from clear solution. *Microporous and mesoporous materials* 43(3): 299-311.

Zah, J., Krieg, M. H. and Breytenbach, C. J. 2006. Layer development and growth history of polycrystalline zeolite A membranes synthesized from a clear solution. Microporous and mesoporous materials 92: 141-150.

ภาคผนวก

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ก

การเตรียมสารเคมีที่ใช้ในงานวิจัย

1. สารละลายน้ำยาและน้ำมันเบรย์นเทียบภายใน (internal standard)

สารละลายน้ำยาและน้ำมันเบรย์นเทียบภายในที่ใช้ในการทดสอบคือ โพรพานอล (n-propanol) เข้มข้น 30 กรัมต่อลิตร ซึ่งสารละลายน้ำยาและน้ำมันเบรย์นเทียบภายในที่ใช้ (99.5 เปอร์เซ็นต์โดยปริมาตร) ปริมาตร 1 มิลลิลิตร มีน้ำหนักเท่ากับ 0.8040 กรัม ดังนั้นปีเปตสารละลายน้ำยาและน้ำมันเบรย์นเทียบภายในที่ใช้ 1.875 มิลลิลิตร ใส่ในขวดปรับปริมาตร (volumetric flask) ขนาด 50 มิลลิลิตร ปรับปริมาตรด้วยน้ำขั้นต่ำ 50 มิลลิลิตร ให้ออนให้ครบ 50 มิลลิลิตร

2. สารละลายน้ำยาและน้ำมันเบรย์นเทียบภายในเข้มข้น 0-100 กรัมต่อลิตร

สารละลายน้ำยาและน้ำมันเบรย์นเทียบภายในเข้มข้น 0-100 กรัมต่อลิตร ปริมาตร 1 มิลลิลิตร มีน้ำหนักเท่ากับ 0.7908 กรัม ดังนั้นปีเปตสารละลายน้ำยาและน้ำมันเบรย์นเทียบภายในเข้มข้น 0.253, 0.507, 0.760, 1.014 และ 1.267 มิลลิลิตร ใส่ในขวดปรับปริมาตร 10 มิลลิลิตร จะได้สารละลายน้ำยาและน้ำมันเบรย์นเทียบภายในเข้มข้น 20, 40, 60, 80 และ 100 กรัมต่อลิตรตามลำดับ ปีเปตสารละลายน้ำยาและน้ำมันเบรย์นเทียบภายในที่ความเข้มข้นระดับต่างๆ ปริมาตร 1 มิลลิลิตร ใส่ในหลอดทดลองเติมสารละลายน้ำยาและน้ำมันเบรย์นเทียบภายในจากข้อ 1 ปริมาตร 1 มิลลิลิตร เขย่าให้เข้ากันและนឹងตัวอย่าง 1 ไมโครลิตรเข้าเครื่องก๊าซโถกราฟี

**สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย**

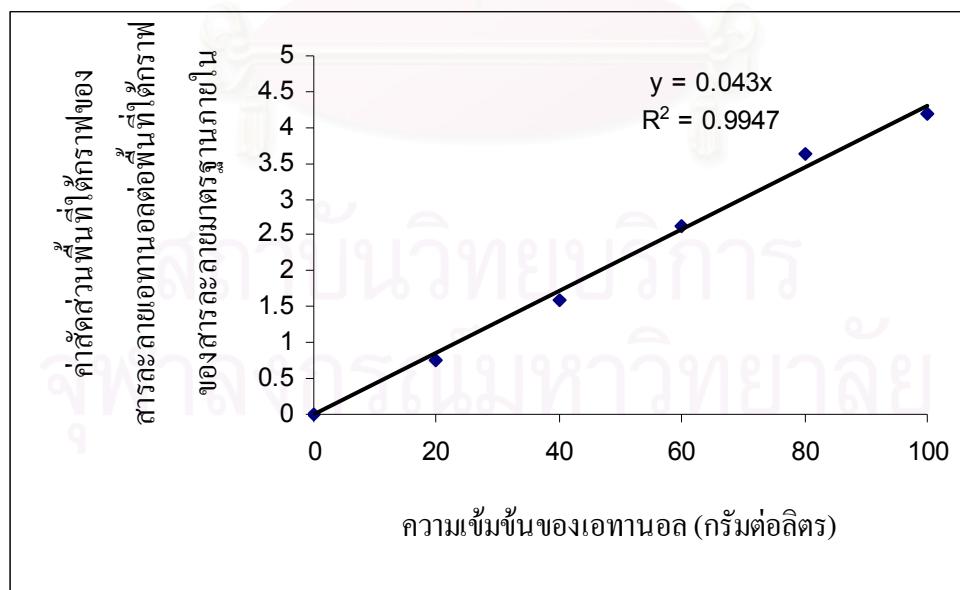
ภาคผนวก ข

กราฟมาตรฐาน

1. กราฟมาตรฐานของสารละลายนอกอัลสัมบูรณ์

ตารางที่ ข.1 ความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณเอทานอลกับค่าสัดส่วนของพื้นที่ได้กราฟ

ความเข้มข้นของเอทานอล (กรัมต่อลิตร)	ค่าสัดส่วนพื้นที่ได้กราฟของสารละลายนอก ต่อพื้นที่ได้กราฟของสารละลายนามาตรฐาน ภายใน
0	0
20	0.7615
40	1.5988
60	2.6140
80	3.6283
100	4.1957

รูปที่ ข.1 กราฟมาตรฐานเอทานอลสัมบูรณ์

จากกราฟมาตรฐานสำหรับปริมาณเอทานอลมี

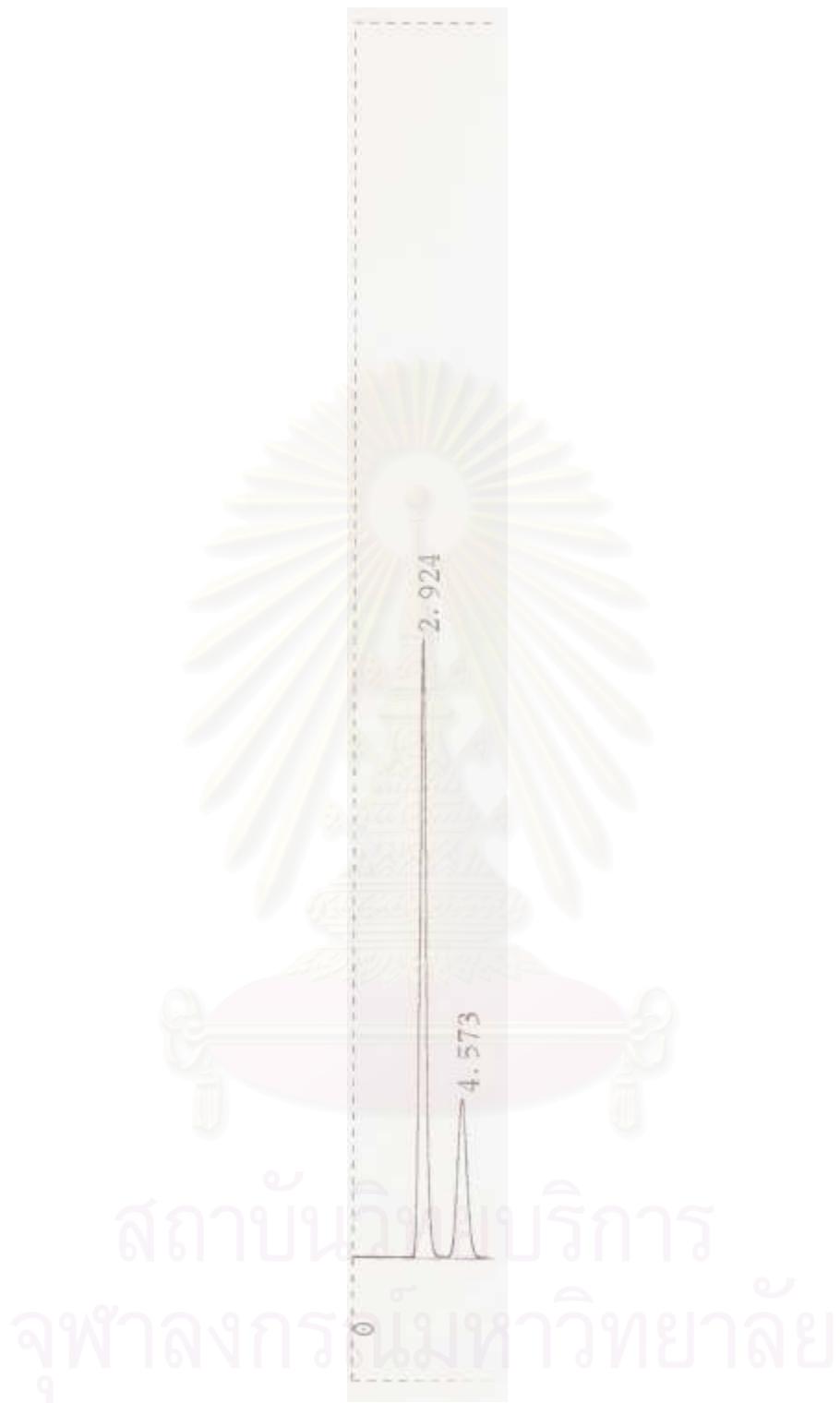
$$\text{ค่าสหสัมพันธ์ } (R^2) = 0.9947$$

$$\text{ค่าความชัน (Slope) } = 0.0430$$

$$\text{ดังนั้นปริมาณเอทานอล (กรัมต่อลิตร)} = \text{ค่าสัดส่วนที่ได้กราฟ} \times 1/\text{ความชัน}$$

รูปที่ ข.2 ตัวอย่างโคมากอทแกรมของเอทานอลสัมบูรณ์มาตรฐานเมื่อใช้ไฟรพานอลเป็นสารมาตรฐานเปรียบเทียบภายใน วิเคราะห์ด้วยเครื่องก๊าซโคมากอทกราฟฟิค

รูปที่ ๗.๓ ตัวอย่างโคมนาไฟแกรมของอุกกาลที่ทำการแยกด้วยชีโว ไลด์ต์ เมื่อใช้ไฟฟ้าอุกกาลเป็นสารมาตรฐานเปรียบเทียบภายใน วิเคราะห์ด้วยเครื่องกำกัช โคมนาไฟกราฟ

ภาคผนวก ค

ตารางที่ ค.1 ข้อมูลการทดสอบความสามารถของผลึกซีโอลีต์เอในการแยกนำ้ออกจากเօทานอล เวลาที่ใช้ในการทดลอง 30 นาที

อุณหภูมิ (องศาเซลเซียส)	ความเข้มข้นของเօทานอล			
	เริ่มต้น (กรัม/ลิตร)	ทดสอบด้วย NaA zeolite (กรัม/ลิตร)	ทดสอบด้วย molecular sieve 3A (กรัม/ลิตร)	ทดสอบด้วย zeolite A ที่ เตรียมขึ้นเอง (กรัม/ลิตร)
70	642.55±1.77	695.31±1.41	676.89±2.24	735.73±2.47
80	647.13±2.83	674.55±2.59	671.64±8.49	681.97±2.59
90	671.72±9.08	722.07±6.48	696.98±0.94	747.15±2.36
100	680.55±18.98	684.22±4.84	671.723±3.12	712.89±12.61

ตารางที่ ค.2 ข้อมูลการทดสอบความสามารถของผลึกซีโอลีต์เอในการแยกนำ้ออกจากเօทานอล เวลาที่ใช้ในการทดลอง 60 นาที

อุณหภูมิ (องศาเซลเซียส)	ความเข้มข้นของเօทานอล			
	เริ่มต้น (กรัม/ลิตร)	ทดสอบด้วย NaA zeolite (กรัม/ลิตร)	ทดสอบด้วย molecular sieve 3A (กรัม/ลิตร)	ทดสอบด้วย zeolite A ที่ เตรียมขึ้นเอง (กรัม/ลิตร)
70	424.75±3.07	544.20±2.95	475.60±1.89	580.28±2.83
80	459.93±3.30	493.77±2.35	492.85±13.32	511.77±12.49
90	474.68±0.11	525.69±2.72	497.94±0.94	614.63±2.35
100	504.61±8.25	510.69±14.02	504.44±1.89	600.79±15.80

ภาคผนวก ๑

STD		
Analyte	Concentration	Intensity
Cl	123 ppm	3.0
K ₂ O	0.35 wt %	206.0
CaO	0.36 wt %	399.7
TiO ₂	165 ppm	57.6
Fe ₂ O ₃	246 ppm	24.5
NiO	53 ppm	3.2
CuO	168 ppm	14.3
ZnO	193 ppm	22.9
SrO	37 ppm	7.9
ZrO ₂	247 ppm	69.5
Al ₂ O ₃	25.73 wt %	867.5
SiO ₂	73.44 wt %	4147.0

Sample: Sample_500626_No.1		
Tue 3/06/2007 at 11:30:12 AM		
Method Name: Method_500626		
Analyte	Concentration	Intensity
Cl	4 ppm	0.1
K ₂ O	0.27 wt %	141.4
CaO	11.78 wt %	10627.0
TiO ₂	221 ppm	47.3
Fe ₂ O ₃	1106 ppm	135.3
NiO	188 ppm	13.8
CuO	147 ppm	15.3
ZnO	216 ppm	31.3
SrO	425 ppm	82.5
ZrO ₂	623 ppm	158.4
Al ₂ O ₃	24.27 wt %	740.7
SiO ₂	63.39 wt %	3650.1

Sample: Sample_500626_No.2		
Tue 3/06/2007 at 11:37:34 AM		
Method Name: Method_500626		
Analyte	Concentration	Intensity
Cl	4 ppm	0.1
K ₂ O	0.27 wt %	141.4
CaO	11.78 wt %	10627.0
TiO ₂	221 ppm	47.3
Fe ₂ O ₃	1106 ppm	135.3
NiO	188 ppm	13.8
CuO	147 ppm	15.3
ZnO	216 ppm	31.3
SrO	425 ppm	82.5
ZrO ₂	623 ppm	158.4
Al ₂ O ₃	24.27 wt %	740.7
SiO ₂	63.39 wt %	3650.1

Sample: Sample_500626_No.3		
Tue 3/06/2007 at 11:44:52 AM		
Method Name: Method_500626		
Analyte	Concentration	Intensity
Cl	1135 ppm	24.8
K ₂ O	1.26 wt %	643.5
CaO	12.60 wt %	10566.6
TiO ₂	827 ppm	162.9
Fe ₂ O ₃	0.25 wt %	301.5
NiO	539 ppm	39.6
CuO	172 ppm	17.7
ZnO	0.44 wt %	635.1
SrO	399 ppm	70.2
ZrO ₂	364 ppm	83.6
Al ₂ O ₃	23.74 wt %	676.1
SiO ₂	61.37 wt %	3438.7

Sample: Sample_500626_No.4		
Tue 3/06/2007 at 11:52:17 AM		
Method Name: Method_500626		
Analyte	Concentration	Intensity
Cl	153 ppm	3.8

Page 1

รูปที่ ๔.1 ข้อมูลผลการทดสอบจากเครื่อง XRF และปริมาณของซิลิกอนต่ออะลูมิเนียมของชีโวไลต์

		STD
K2O	245 ppm	14.8
CaO	0.24 wt %	277.3
TiO2	1057 ppm	381.1
Fe2O3	1540 ppm	270.6
NiO	422 ppm	44.2
CuO	91 ppm	13.5
ZnO	108 ppm	22.4
SrO	27 ppm	6.6
ZrO2	569 ppm	183.9
Al2O3	26.75 wt %	866.5
SiO2	72.58 wt %	3889.1

Sample: Sample_500626_No.5

Tue 3/06/2007 at 11:59:21 AM

Method Name: Method_500626

Analyte	Concentration	Intensity
Cl	982 ppm	19.4
K2O	502 ppm	24.1
CaO	695 ppm	62.8
TiO2	197 ppm	56.6
Fe2O3	1088 ppm	134.5
NiO	302 ppm	22.3
CuO	133 ppm	13.9
ZnO	73 ppm	10.7
SrO	11 ppm	2.2
ZrO2	561 ppm	148.8
Al2O3	25.15 wt %	668.3
SiO2	74.39 wt %	3332.1

รูปที่ ง.2 ข้อมูลผลการทดลองจากเครื่อง XRF และแสดงปริมาณของซิลิกอนต่ออะลูมิเนียมของชีโวไอล์ (ต่อ)

สถาบันวิทยบริการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก จ

Analysis Result

Sample Details		Measurement	
Sample ID: 1	Run Number: 6	Date: 26-Feb-2007 11:08PM	Analysed: 26-Feb-2007 11:08PM
Sample File: Cr401A3	Record Number: 1121	Result System: Analysis	
Sample Notes: Zeolite Wet analysis system. Dispensing Medium: Water Ultrasonic: 2 min			

Range Limit: 3000F mm	Scatter Length: 3.48 mm	Sampler: MSY	Distribution: 14.0 %
Present Model: 3DHD	(Particle R.I. = 1.5295, 0.1000), Dispersion R.I. = 1.3503		
Analyser Model: Polydisperser			
Mathematics: Rose			

Result Statistics			
Distribution Type: Uniform	Counting Rate: 8.0000 kHz	Density: 1.000 g / cm ³ , cm	Specific S.A. = 97.0361 m ² / g
Mean (Standard Deviation): D ₅₀ ± 0.05 µm	D ₁₀ ± 0.07 µm	D ₉₀ ± 0.11 µm	D ₉₁ ± 0.1114 µm
D ₁₀ ± 0.05 µm	D ₁₀ ± 0.06 µm	Span ± 4.206E+01	Uniformity = 1.1462E+01

Size (µm) (nm)	St. %	Size (µm) (nm)	Under %	Size (µm) (nm)	St. %	Size (µm) (nm)	Over %
0.08	19.98	0.08	18.09	0.53	0.78	0.72	98.38
0.09	32.45	0.09	41.94	7.72	0.57	9.00	98.34
0.07	18.68	0.07	56.32	9.00	0.40	10.49	98.34
0.08	9.27	0.08	67.88	10.48	0.27	12.21	98.31
0.09	4.27	0.11	71.80	12.21	0.17	14.22	98.27
0.11	1.64	0.13	73.71	14.22	0.10	16.57	98.27
0.13	0.85	0.15	74.55	0.57	0.06	19.37	98.25
0.15	0.47	0.17	76.02	18.21	0.04	22.49	98.25
0.17	0.22	0.20	75.24	22.48	0.02	24.21	98.19
0.25	0.26	0.23	75.81	26.20	0.01	30.23	99.00
0.22	0.23	0.27	75.84	30.13	0.00	35.98	99.00
0.27	0.19	0.21	76.02	35.56	0.00	41.43	99.00
0.31	0.12	0.30	76.15	41.43	0.00	46.27	99.00
0.38	0.09	0.42	76.22	48.27	0.00	56.23	99.00
0.43	0.06	0.49	76.33	54.23	0.00	65.31	99.00
0.48	0.04	0.58	76.39	65.01	0.00	76.33	99.00
0.58	0.05	0.87	76.23	76.32	0.00	88.71	99.00
0.67	0.11	0.78	76.46	88.91	0.00	123.55	99.00
0.78	0.30	0.81	76.78	103.98	0.00	126.67	99.00
0.81	0.59	1.00	77.57	120.67	0.00	146.59	99.00
1.08	0.93	1.24	78.30	144.58	0.00	163.77	99.00
1.28	1.26	1.44	78.56	162.77	0.00	190.83	99.00
1.44	1.00	1.68	81.29	191.80	0.00	222.29	99.00
1.88	2.10	1.95	82.82	222.29	0.00	258.95	99.00
2.00	2.33	2.33	83.26	238.00	0.00	301.88	99.00
2.28	2.22	2.05	87.77	301.88	0.00	381.48	99.00
2.65	2.15	3.03	89.92	351.46	0.00	406.45	99.00
3.09	2.03	3.49	91.98	404.40	0.00	427.81	99.00
3.80	1.90	4.73	83.78	477.01	0.00	558.71	99.00
4.10	1.53	4.88	85.29	558.71	0.00	647.41	99.00
4.36	1.27	5.08	88.58	627.41	0.00	754.23	99.00
5.60	1.52	6.03	87.48	754.23	0.00	876.32	99.00

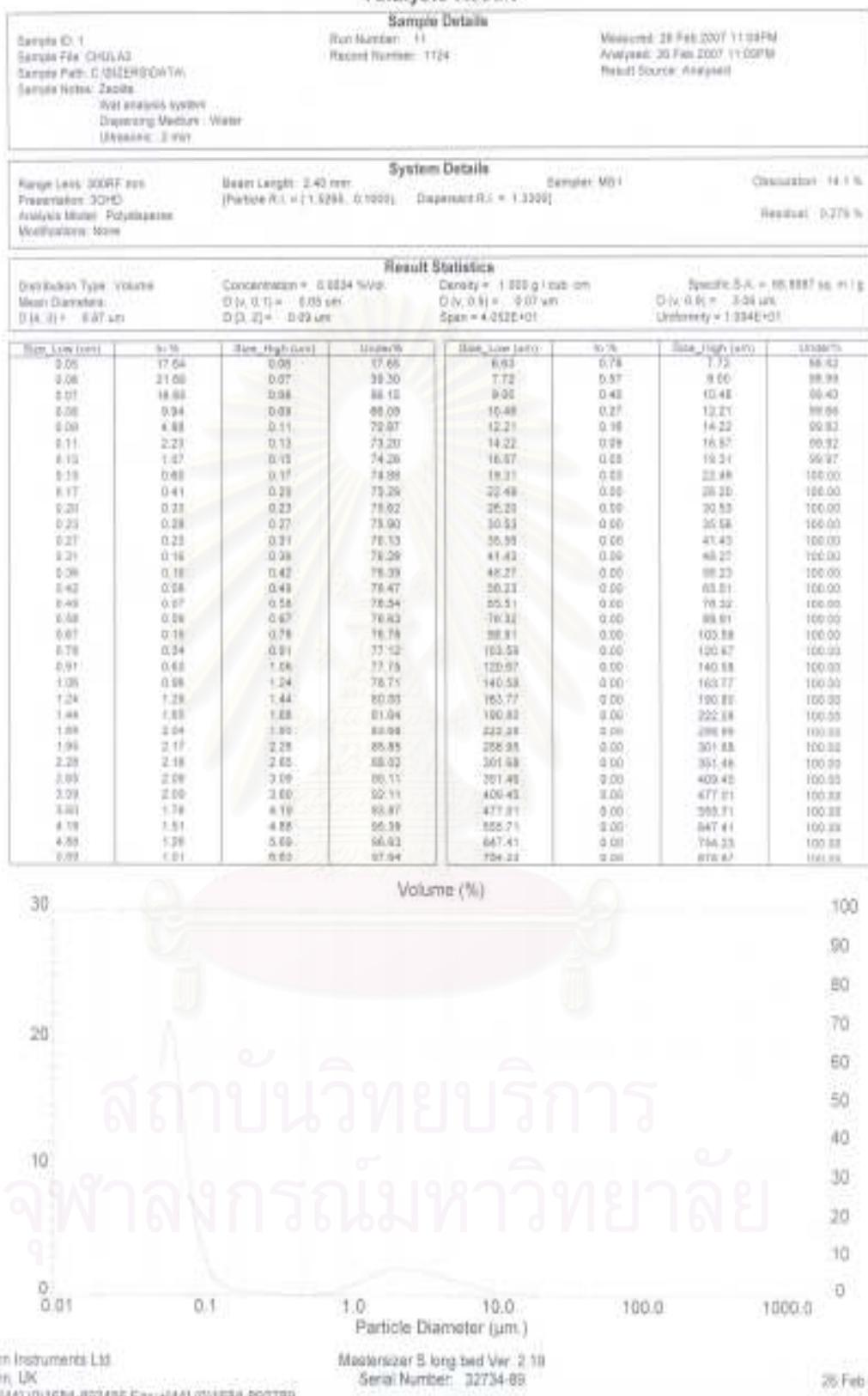
Malvern Instruments Ltd,
Malvern, UK
Tel: +(44) (0)1684-892466 Fax: +(44) (0)1684-892789

Mastersizer E long bed Ver. 2.1B
Serial Number: 32734-89

25 Feb 07 11:09

รูปที่ จ.1 ข้อมูลผลการทดลองจากเครื่อง Laser particle size distribution analyzer ของ NaA zeolite (บริษัท พีคิว เคมิคอลส์ (ประเทศไทย) จำกัด) และขนาดของผลึก (ครั้งที่ 1)

Analysis Result

รูปที่ จ.2 ข้อมูลผลการทดลองจากเครื่อง Laser particle size distribution analyzer ของ NaA zeolite (บริษัท พีคิว เเคมิคอลส์ (ประเทศไทย) จำกัด) และคงขนาดของผลึก (ครั้งที่ 2)

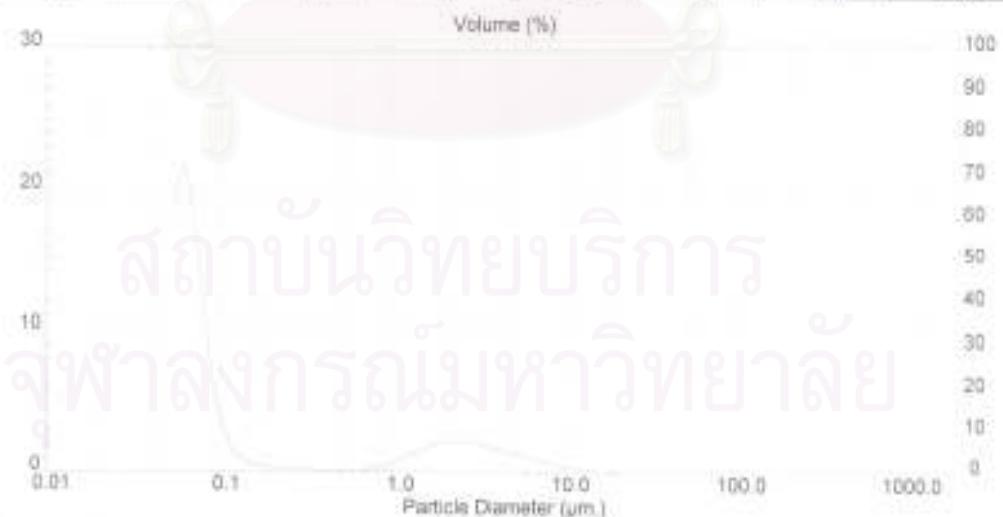
Analysis Result

Sample Details		Run Number: 12 Record Number: 1125		Measured: 26 Feb 2007 11:09PM Analyzed: 26 Feb 2007 11:09PM Result Source: Analysis	
Sample ID: 1	Sample File: CHULAS				
Sample Path: C:\QUESO\DATA					
Sample Notes: Zeolite					

Water analysis system
Dispensing Medium: Water
Lithium: 2 mM

System Details		Sample: 1125		Overall Mean: 14.2 %	
Range Limit: 20000 nm	Beam Length: 246 mm	(Particle R.L. = 1.525E-0.1000)	Dispense R.L. = 0.3300		
Presentation: 20HD					
Analysis Model: Polydispersity					
Stabilization: None					

Result Statistics		Distribution Type: Volume		Concentration = 0.0005 %/ml		Density = 2.000 g / ml/cm ³		Sieve S.A. = 07.3100 m. m./s	
		Mean Diameter: D (x, 0.1) = 0.02 um		D (x, 0.5) = 0.07 um		D (x, 0.9) = 0.67 um		Uniformity = 1.185E+01	
Sieve Line (um)	%	Size, High (um)	Yield %	Sieve Line (um)	%	Size, High (um)	Yield %	Under%	
0.05	18.03	0.04	18.04	0.11	0.74	7.72	98.33		
0.06	23.51	0.07	28.98	0.72	0.59	9.00	98.95		
0.07	16.81	0.08	58.79	0.98	0.41	10.48	99.37		
0.08	0.78	0.09	68.61	10.48	0.37	12.21	99.64		
0.09	0.72	0.11	71.23	12.31	0.17	14.23	99.81		
0.11	2.13	0.12	72.35	14.23	0.08	16.87	99.91		
0.13	1.62	0.15	74.37	16.57	0.06	19.31	99.98		
0.15	0.57	0.17	74.94	19.21	0.02	22.48	99.98		
0.17	0.38	0.25	79.33	22.49	0.01	26.20	100.00		
0.20	0.33	0.33	79.85	26.20	0.01	30.33	100.00		
0.23	0.28	0.37	79.94	30.33	0.00	32.66	100.00		
0.27	0.23	0.31	76.17	35.56	0.00	41.45	100.00		
0.31	0.18	0.38	78.33	41.43	0.00	49.27	100.00		
0.36	0.11	0.42	78.42	46.27	0.00	56.23	100.00		
0.42	0.08	0.48	78.31	54.23	0.00	65.31	100.00		
0.49	0.08	0.58	74.54	66.41	0.00	70.56	100.00		
0.58	0.09	0.67	78.89	76.32	0.00	88.54	100.00		
0.67	0.15	0.78	78.83	88.51	0.00	103.58	100.00		
0.79	0.26	0.41	77.18	153.69	0.00	120.87	100.00		
0.81	0.83	1.08	77.82	153.87	0.00	140.88	100.00		
1.06	0.98	1.34	78.79	148.56	0.00	163.77	100.00		
1.24	1.28	1.44	80.00	163.77	0.00	170.81	100.00		
1.44	1.64	1.48	81.69	195.89	0.00	222.38	100.00		
1.68	2.02	1.45	83.72	222.26	0.00	256.81	100.00		
1.88	2.18	1.28	83.80	238.95	0.00	301.88	100.00		
2.26	2.18	2.41	88.02	351.85	0.00	351.48	100.00		
2.66	2.08	3.29	88.10	351.48	0.00	409.45	100.00		
3.09	1.88	3.63	82.09	459.45	0.00	477.91	100.00		
3.60	1.75	4.18	83.85	477.01	0.00	566.71	100.00		
4.18	1.92	4.39	83.24	888.71	0.00	847.41	100.00		
4.86	1.28	3.63	89.88	847.41	0.00	754.23	100.00		
5.68	1.81	6.93	87.60	754.23	0.00	876.87	100.00		

Malvern Instruments Ltd.
Malvern, UK
Tel: +(44) (0)1684-882456 Fax: +(44) (0)1684-882799

MasterSizer S long bed Ver. 2.19
Serial Number: 32734-89

p. 3
26 Feb 07 11:09

รูปที่ จ.3 ข้อมูลผลการทดลองจากเครื่อง Laser particle size distribution analyzer ของ NaA zeolite (บริษัท พีคิว เคมิคอลส์ (ประเทศไทย) จำกัด) และขนาดของผลึก (ครั้งที่ 3)

Analysis Result

Sample Details				System Details			
Sample ID: 2		Run Number: 0		Measured: 26-Feb-2007 11:17PM		Analyst: 26-Feb-2007 11:17PM	
Sample File: CHULAD		Record Number: 1155		Result Source: Attempted			
Sample Path: C:\ZIERS\DATA							
Sample Name: Zsclia							
Instrument System:		Sample Size: 1000F mm		Beam Length: 1.40 mm		Sample: M01	
Presentation: 3DnD		[Particle R.I. = 1.5285, 0.0000], [Assayant R.I. = 1.3300]		Diameter: 17.8 %			
Analysis Model: Polydisperse						Resolution: 0.400 %	
Measurement: none							
Result Statistics							
Distribution Type: Volume	Concentration = 0.0052 %Vol	Density = 1.033 g / ml. cm	Specific S.A. = 61.3338 69.49 11.8				
Mean Diameter:	D (v, 0.1) = 3.06 um	D (v, 0.5) = 1.09 um	D (v, 0.9) = 15.78 um				
D [2, 2] = 4.48 um	D [3, 2] = 4.12 um	Sigma = 1.6326+02	Uniformity = 4.0000E+01				
Size (1.000 um)	%	Size, Height (um)	Count%	Size, Length (um)	%	Size, Height (um)	Count%
0.05	10.23	3.06	10.84	0.83	2.11	7.72	73.26
0.06	14.87	3.07	25.39	7.72	2.25	9.03	91.51
0.07	12.43	3.08	29.23	8.00	2.35	10.49	93.94
0.08	8.38	3.09	48.72	10.48	2.38	12.21	98.10
0.09	6.81	3.11	54.22	13.21	2.38	14.22	98.94
0.11	2.96	3.13	57.18	14.22	2.23	18.57	92.75
0.12	1.80	3.18	58.78	18.57	2.05	18.31	42.81
0.13	0.68	3.17	59.74	19.31	1.82	22.48	94.85
0.17	0.45	3.20	60.39	22.49	1.56	24.20	92.10
0.20	0.32	3.23	60.31	26.20	1.37	18.69	97.48
0.23	0.45	3.27	61.58	30.52	1.26	15.56	98.44
0.27	0.28	3.31	61.24	35.56	1.09	41.43	92.14
0.21	0.34	3.36	62.88	41.43	0.46	48.27	98.80
0.38	0.30	3.42	62.38	48.37	0.27	19.23	92.87
0.42	0.21	3.48	62.39	50.23	0.13	81.01	100.00
0.48	0.58	3.58	62.53	55.51	0.00	78.32	100.00
0.58	0.38	3.67	63.42	76.32	0.00	18.91	100.00
0.67	0.47	3.78	63.89	55.91	0.00	103.26	100.00
0.78	0.58	3.81	64.47	103.58	0.00	120.87	100.00
0.81	0.70	3.00	65.17	120.87	0.00	140.58	100.00
1.28	0.77	1.24	66.54	140.58	0.00	163.77	100.00
1.24	0.79	1.44	66.53	163.77	0.00	190.50	100.00
1.44	1.71	1.48	67.48	190.50	0.00	222.28	100.00
1.88	0.87	1.56	68.58	222.28	0.00	258.56	100.00
1.43	0.69	2.29	69.73	258.56	0.00	301.88	100.00
2.28	0.68	2.65	69.41	301.88	0.00	351.46	100.00
3.02	0.76	3.09	70.17	351.46	0.00	409.45	100.00
3.09	0.81	3.60	71.58	409.45	0.00	477.61	100.00
3.00	1.12	4.18	72.38	477.61	0.00	546.71	100.00
4.79	1.38	4.66	73.68	546.71	0.00	647.41	100.00
4.39	1.66	5.64	75.37	647.41	0.00	764.23	100.00
5.68	1.81	5.83	77.54	764.23	0.00	878.87	100.00

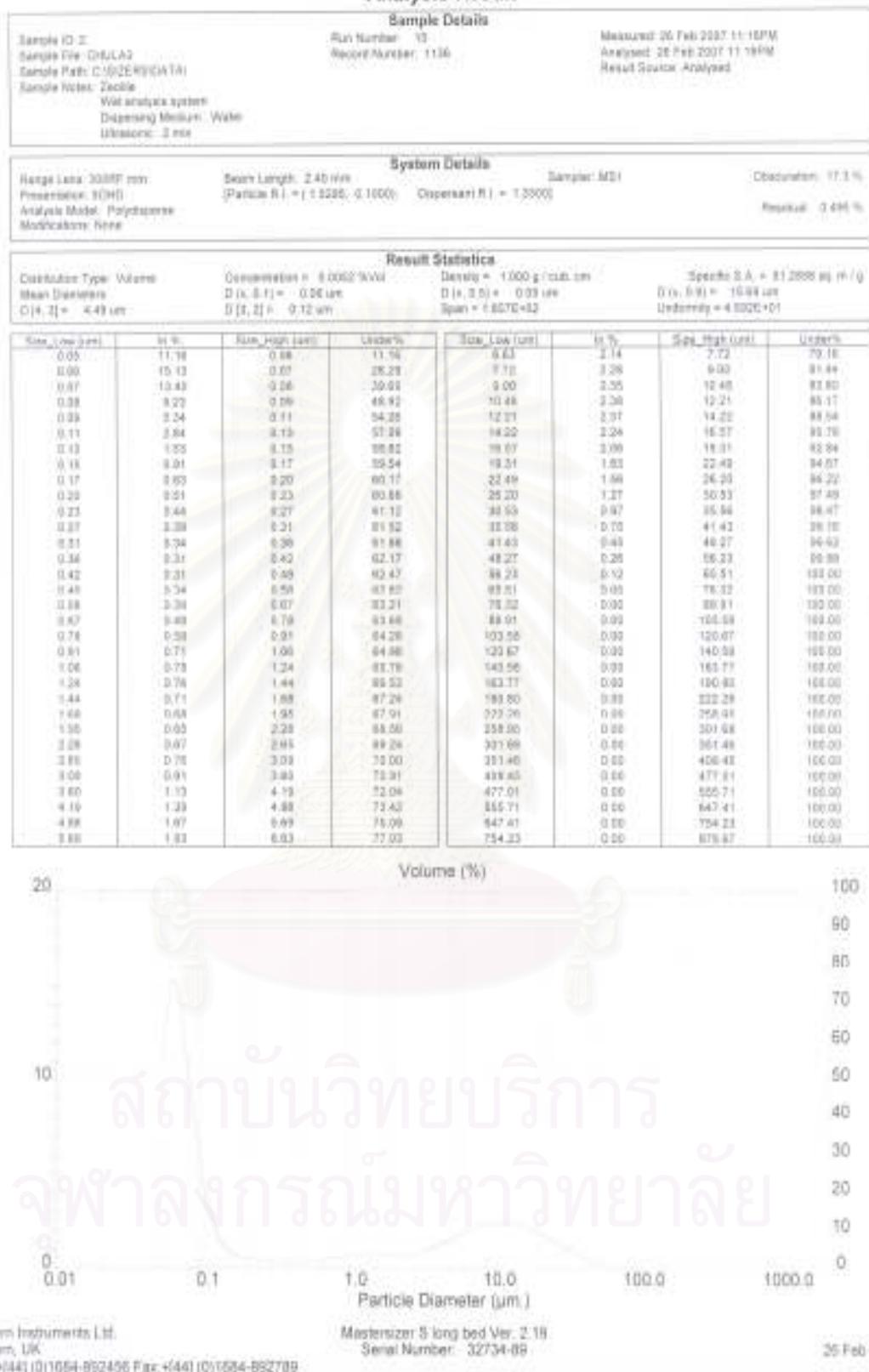
Malvern Instruments Ltd.
Malvern, UK
Tel: +44 (0)1684-882456 Fax: +44 (0)1684-892788

Masterizer S long bed Ver. 2.19
Serial Number: 32734-89

p. 4
26 Feb 07 11:18

รูปที่ จ.4 ข้อมูลผลการทดลองจากเครื่อง Laser particle size distribution analyzer ของซีไอ ໄලต์ที่ทำ การสังเคราะห์ที่อุณหภูมิ 90 องศาเซลเซียส เวลา 3 ชั่วโมง แสดงขนาดของผลึก (ครั้งที่ 1)

Analysis Result

รูปที่ จ.5 ข้อมูลผลการทดลองจากเครื่อง Laser particle size distribution analyzer ของซีไอไลต์ที่ทำการสังเคราะห์ที่อุณหภูมิ 90 องศาเซลเซียส เวลา 3 ชั่วโมง แสดงขนาดของผลึก (ครั้งที่ 2)

Analysis Result

Sample Details				System Details			
Sample ID: 2		Batch Number: 14		Measured: 26 Feb 2007 11:18PM		Analyzed: 26 Feb 2007 11:18PM	
Sample File: CHULAV		Record Number: 1145		Result Source: Analyst			
Sample Ref.: C021R0504TA							
Sample Notes: Zeta							
Wetting Liquid system:				Sample Size: 10000			
Dispensing Medium : Water		Concentration: 0.0003 % w/v		Classification: 17.2 %			
Ultrasonic: 2 min		Mean Length: 2.40 mm		Diameter W: 1.5295, H:10000		Refractive: 0.526 %	
Range Limit: 0.0001 mm		D(v, 0.1) = 0.08 cm		D(v, 0.5) = 0.10 cm			
Presentation: 20x10		D(5, 2) = 0.12 cm		Span: 1.681E+02			
Analyzer Model: Polystyrene							
Methodology: None							
Result Statistics							
Distribution Type: Volume		Concentration = 0.0003 % w/v		Density = 1.000 g/cm ³		Specific G.A. = 10.6377 kg.m./g	
Mean Diameter:		D(v, 0.1) = 0.08 cm		D(v, 0.5) = 0.10 cm		D(v, 0.8) = 0.12 cm	
D(5, 2) = 0.12 cm		Span: 1.681E+02		Uniformity = 4.634E-03			
Size_Low (μm)	%	Size_High (μm)	Untarif.	Size_Low (μm)	%	Size_High (μm)	Untarif.
0.08	13.26	0.08	10.86	0.03	3.16	7.73	78.46
0.08	14.57	0.07	20.72	7.73	3.31	9.88	81.26
0.07	13.38	0.08	29.56	9.00	2.39	10.48	83.86
0.08	0.32	0.09	48.38	18.48	2.43	12.21	88.07
0.08	5.48	0.11	93.88	12.21	2.41	14.22	88.46
3.11	2.98	3.13	86.81	14.02	2.27	16.87	96.79
0.12	1.61	0.15	55.42	18.57	2.08	19.31	92.83
0.12	0.98	0.17	59.38	19.21	1.84	22.49	94.67
3.11	0.87	0.20	90.08	22.49	1.86	26.22	94.23
0.20	0.53	0.23	90.58	26.21	1.37	33.13	97.33
0.20	0.48	0.27	91.74	35.93	0.97	35.88	98.47
0.27	0.41	0.31	91.42	35.56	0.88	41.43	96.17
0.31	0.38	0.38	93.80	41.63	0.85	46.27	95.82
0.38	0.32	0.42	42.12	48.27	0.24	56.21	99.89
0.42	0.33	0.49	62.44	56.23	0.12	63.11	100.00
0.46	0.29	0.58	62.78	59.81	0.08	70.32	100.00
0.50	0.39	0.67	63.18	78.23	0.06	88.81	100.00
0.57	0.48	0.79	63.66	88.81	0.05	103.58	100.00
0.76	0.89	0.91	64.20	120.58	0.03	120.47	100.00
0.91	0.68	1.00	84.68	129.67	0.03	140.88	100.00
1.06	0.78	1.24	85.89	142.58	0.02	163.77	100.00
1.24	0.74	1.44	64.42	163.77	0.02	180.88	100.00
1.44	0.64	1.68	87.12	197.80	0.02	222.25	100.00
1.68	0.68	1.98	47.77	222.26	0.02	256.95	100.00
1.98	0.93	2.28	88.40	258.00	0.02	301.88	100.00
2.28	0.63	2.43	88.06	391.86	0.02	361.40	100.00
2.65	0.74	3.03	65.50	355.46	0.02	430.45	100.00
3.05	0.98	2.93	70.70	499.48	0.02	477.91	100.00
3.66	1.11	4.19	71.81	477.01	0.02	566.71	100.00
4.10	1.38	4.88	71.18	686.71	0.02	547.41	100.00
4.68	1.97	5.89	74.69	847.41	0.02	754.22	100.00
5.85	1.34	6.63	76.79	764.29	0.02	878.87	100.00

Volume (%)

Particle Diameter (μm)

Mahem Instrument Ltd.
Mahem, UK
Tel: +(44) (0)1684-802456 Fax: +(44) (0)1684-802789

MasterSizer S long bed Ver. 2.19
Serial Number: 32734-89

26 Feb 07 11:10 p. 8

รูปที่ จ.6 ข้อมูลผลการทดลองจากเครื่อง Laser particle size distribution analyzer ของซีไอไลต์ที่ทำการสังเคราะห์ที่อุณหภูมิ 90 องศาเซลเซียส เวลา 3 ชั่วโมง แสดงขนาดของผลึก (ครั้งที่ 3)

Analysis Result

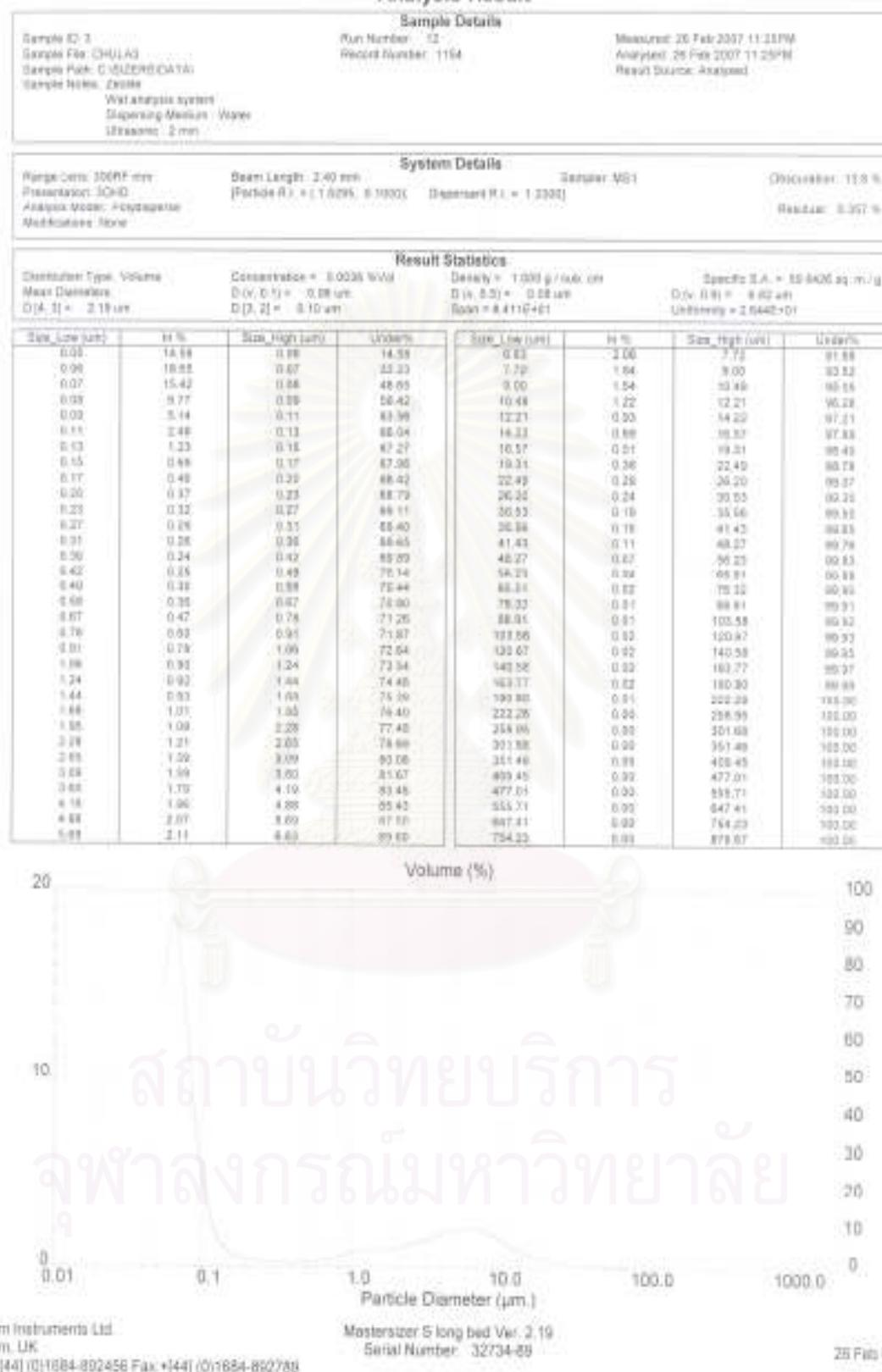
รูปที่ จ.7 ข้อมูลผลการทดลองจากเครื่อง Laser particle size distribution analyzer ของซีไอไลต์ที่ทำการสังเคราะห์ที่อุณหภูมิ 90 องศาเซลเซียส เวลา 2.5 ชั่วโมง และคงขนาดของผลึก (ครั้งที่ 1)

Analysis Result

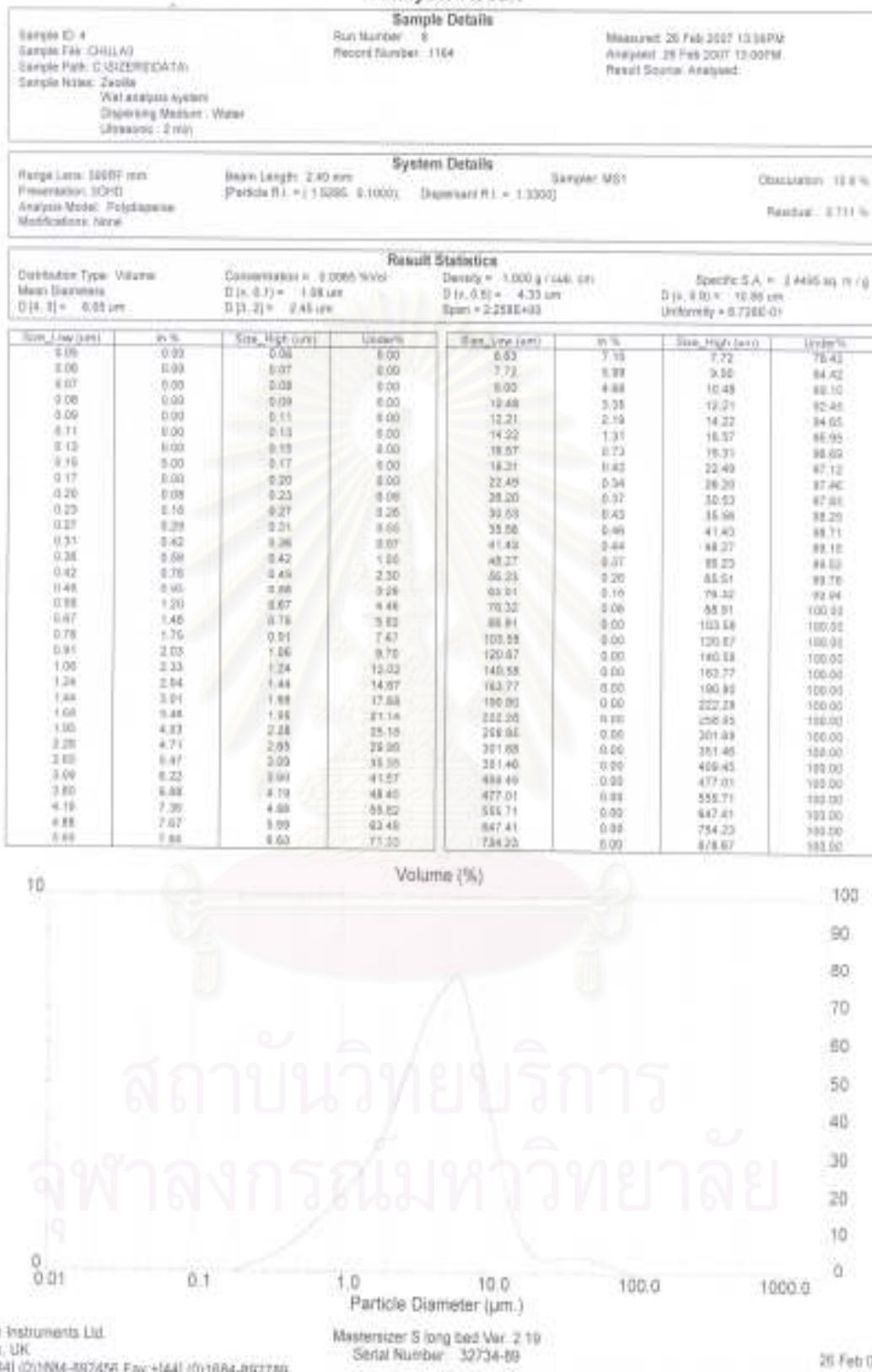
รูปที่ ๑.๘ ข้อมูลผลการทดลองจากเครื่อง Laser particle size distribution analyzer ของซีไอไลต์ที่ทำการสังเคราะห์ที่อุณหภูมิ 90 องศาเซลเซียส เวลา 2.5 ชั่วโมง แสดงขนาดของผลึก (ครั้งที่ 2)

Analysis Result

รูปที่ จ.9 ข้อมูลผลการทดลองจากเครื่อง Laser particle size distribution analyzer ของชีโวไลต์ที่ทำการสังเคราะห์ที่อุณหภูมิ 90 องศาเซลเซียส เวลา 2.5 ชั่วโมง แสดงขนาดของผลึก (ครั้งที่ 3)

Analysis Result

รูปที่ จ.10 ข้อมูลผลการทดลองจากเครื่อง Laser particle size distribution analyzer ของซีไอ ໄลด์ที่ทำการสังเคราะห์ที่อุณหภูมิ 80 องศาเซลเซียส เวลา 2.5 ชั่วโมง และคงขนาดของผลึก (ครั้งที่ 1)

Analysis Result

Sample Details		System Details	
Sample ID: 4	Run Number: 15	Measured: 26 Feb 2007 13:06PM	
Sample File: CHULAS	Record Number: 1172	Analyzed: 26 Feb 2007 13:38PM	
Sample Path: C:\USERS\DATA\		Result Status: Analyzed	
Sample Notes: Zetafile			
Wet analysis system			
Dissolving Medium: Water			
1Phaseric: 2 mm			

Range Limit: 300RF nm	Beam Length: 2.45 mm	Sample: MSI	Deviations: -12.3 %
Presentation: 3DHD	[Particle R.L. = 1.1286, G.1000], Dispersion R.L. = 1.1200		
Analysis Model: Polydisperse			
Measurement Name:			

Result Statistics							
Size_Low (µm)	n (%)	Size_High (µm)	Unsize%	Size_Low (µm)	n (%)	Size_High (µm)	Unsize%
0.06	0.39	0.06	0.00	6.83	7.19	7.72	38.28
0.06	0.39	0.07	0.00	7.72	6.98	9.96	64.32
0.07	0.39	0.08	0.00	9.33	4.75	10.48	69.38
0.08	0.39	0.09	0.00	10.48	3.43	12.21	52.58
0.09	0.39	0.11	0.00	12.21	2.25	14.22	64.79
0.11	0.39	0.13	0.00	14.22	1.34	16.57	95.33
0.13	0.39	0.15	0.00	16.57	0.74	18.31	66.83
0.15	0.39	0.17	0.00	18.31	0.42	22.48	97.24
0.17	0.39	0.20	0.00	22.48	0.32	26.20	97.55
0.20	0.31	0.25	0.01	26.20	0.24	30.83	97.99
0.22	0.13	0.37	0.04	30.83	0.46	35.18	98.29
0.27	0.25	0.31	0.08	35.30	0.43	41.48	98.73
0.31	0.38	0.39	0.77	41.48	0.42	49.27	99.13
0.36	0.84	0.42	1.31	48.27	0.36	56.23	99.51
0.42	0.72	0.48	2.01	68.23	0.28	69.53	99.77
0.49	0.33	0.58	2.99	85.53	0.16	78.32	99.83
0.58	1.17	0.97	4.33	70.32	0.07	88.81	100.00
0.67	1.43	0.78	5.56	86.91	0.00	100.58	100.00
0.78	1.72	0.91	7.28	103.58	0.00	120.67	100.00
0.91	2.39	1.96	9.28	120.67	0.00	140.58	100.00
1.06	2.29	1.94	11.87	145.58	0.00	163.77	100.00
1.28	2.61	1.44	14.18	163.77	0.00	190.83	100.00
1.44	2.38	1.98	17.10	188.80	0.00	222.28	100.00
1.68	3.45	1.95	20.65	222.28	0.00	256.99	100.00
1.96	4.92	2.25	24.03	256.99	0.00	301.88	100.00
2.28	4.71	2.62	28.38	301.88	0.00	351.49	100.00
2.60	5.48	3.28	34.03	351.49	0.00	409.44	100.00
3.09	0.25	3.69	41.07	409.44	0.00	477.81	100.00
3.60	0.62	4.79	47.99	477.81	0.00	555.71	100.00
4.19	7.41	4.38	55.40	555.71	0.00	647.41	100.00
4.88	7.73	5.84	64.19	647.41	0.00	754.23	100.00
5.60	7.92	6.83	74.03	754.23	0.00	876.87	100.00

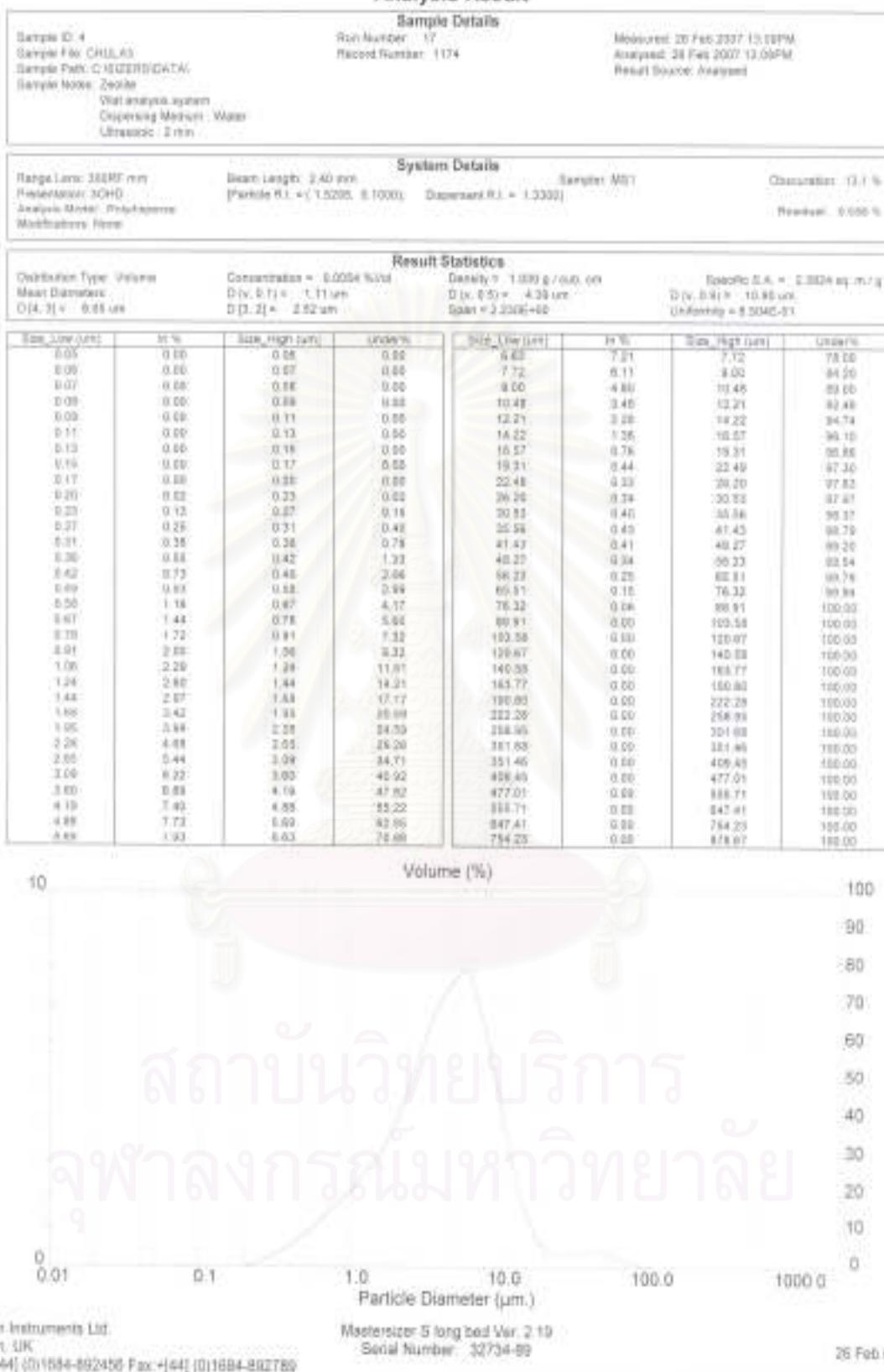
Malvern Instruments Ltd.
Malvern, UK
Tel: +44 (0)1684 892458 Fax: +44 (0)1684 892788

Mastersizer S long bed Ver. 2.19
Serial Number: 32734-89

Page 11
26 Feb 07 13:10

รูปที่ จ.11 ข้อมูลผลการทดลองจากเครื่อง Laser particle size distribution analyzer ของซีไอໄල์ที่ทำการสังเคราะห์ที่อุณหภูมิ 80 องศาเซลเซียส เวลา 2.5 ชั่วโมง แสดงขนาดของผลึก (ครั้งที่ 2)

Analysis Result

รูปที่ จ.12 ข้อมูลผลการทดลองจากเครื่อง Laser particle size distribution analyzer ของซีไอ ໄลต์ที่ทำการสังเคราะห์ที่อุณหภูมิ 80 องศาเซลเซียส เวลา 2.5 ชั่วโมง แสดงขนาดของผลึก (ครั้งที่ 3)

Analysis Result

Sample Details		Run Number: 16		Measured: 26 Feb 2007 12:21PM	
Sample File: CHULAI		Record Number: 1191		Analyzed: 26 Feb 2007 13:21PM	
Sample Path: C:\WZES\DATA\				Result Source: Analyzed	
Sample Notes: Zeta90 Wet analysis system Dispensing Medium: Water Ultrasonic: 2 min					

Runge Lens: 300RF mm	Beam Length: 2.40 mm	Sample: M51	Concentration: 14.2 %
Presettlement: 20400	(Particle #1 = 11.6295, 0.1000) Dispersion #1 = 1.3300		
Analyse Model: Polydisperse			
Modifications: None			

Result Statistics					
Distribution Type: Whole	Concentration = 0.0000 %/Vol	Density = 1.000 g / cubic cm	Sediment S.A. = 49.7780 m ² / g		
Mean Diameter:	D (x, 0.1) = 0.99 um	D (x, 0.5) = 0.23 um	D (x, 10) = 25.70 um		
D (x, 1) = 0.78 um	D (x, 2) = 0.18 um	Span = 1.138E+01	Unimodality = 0.684E+01		
Size_Low (um)	In %	Size_High (um)	Unsorted%	Size_Low (um)	In %
0.00	7.47	0.98	7.61	8.83	2.15
0.06	11.09	0.97	12.78	7.72	2.44
0.07	10.49	0.98	19.48	9.88	2.89
0.08	8.73	0.99	37.59	10.48	3.12
0.09	5.22	0.11	42.83	12.31	3.38
0.11	3.87	0.13	45.53	14.23	3.54
0.13	1.73	0.15	47.68	16.97	3.83
0.15	1.28	0.37	48.76	19.21	3.83
0.17	0.75	0.25	49.51	22.48	3.35
0.20	0.57	0.23	50.08	26.25	3.83
0.22	0.47	0.27	50.55	30.89	2.57
0.27	0.48	0.31	50.95	35.90	1.79
0.31	0.34	0.38	51.28	41.43	1.21
0.36	0.30	0.42	51.58	48.27	0.75
0.42	0.28	0.48	51.87	56.23	0.38
0.49	0.10	0.28	52.11	65.51	0.81
0.58	0.12	0.47	52.49	76.32	0.31
0.67	0.17	0.78	52.89	88.81	0.00
0.78	0.43	0.81	53.29	101.99	0.00
0.91	1.08	1.24	53.79	125.67	0.50
1.00	0.83	1.34	54.33	146.98	0.00
1.24	0.42	1.44	54.86	183.77	0.00
1.48	0.48	1.68	55.32	195.90	0.00
1.68	0.48	1.85	55.77	222.29	0.00
1.86	0.42	2.29	56.18	258.99	0.00
2.28	0.43	2.55	56.81	301.98	0.00
2.65	0.48	2.88	57.09	351.86	0.00
3.00	0.58	3.83	57.68	428.46	0.00
3.60	0.77	4.59	58.40	477.01	0.00
4.10	1.21	4.88	58.46	555.71	0.00
4.88	1.21	6.83	60.27	647.41	0.00
5.89	1.87	6.63	62.80	754.22	0.00

Malvern Instruments Ltd.
Malvern, UK
Tel: +(44) (0)1684-802456 Fax: +(44) (0)1684-892799

MasterSizer S long bed Ver. 2.10
Serial Number: 32734-80

p. 14
26 Feb 07 13:34

รูปที่ จ.13 ข้อมูลผลการทดลองจากเครื่อง Laser particle size distribution analyzer ของซีไอ ໄลต์ที่ทำการสังเคราะห์ที่อุณหภูมิ 80 องศาเซลเซียส เวลา 3 ชั่วโมง แสดงขนาดของผลึก (ครั้งที่ 1)

Analysis Result

Sample Details			
Sample ID: 8	Run Number: 16	Measured: 26 Feb 2007 13:21:09	
Sample File: CHULAZ2	Record Number: 1110	Analyzed: 26 Feb 2007 13:21:09	
Sample Path: C:\USER\GATAI		Result Source: Analyzed	
Sample Name: Zelite			
Wet analysis system			
Dispensing Medium: Water			
Humidity: 21 mm			
System Details			
Kroger Laser 300RF 200	Beam Length: 2.45 mm	Sorter: MS1	Observation: 14.3 %
Precursor: 300HD	(Particle R.I. = 1.5295, 0.1000), Dispersion R.I. = 1.3380		Result: 14.36 %
Analysis Model: Polydisperser			
Modulations: None			
Result Statistics			
Distribution Type: volume	Concentration = 0.0060 %Vol	Density = 1.000 g (cal. mm)	Specific S.A. = 40.8866 m ² /g
Mean Diameter: D[4,3] = 0.09 μm	D[4,2] = 0.09 μm	D[4, 0] = 0.23 μm	D[4, 0.9] = 25.73 μm
D[13, 2] = 0.15 μm		Span = 1.101E+02	Unimodality = 3.471E+01
Size_Low(μm)	wt%	Size_High(μm)	Unsorted
0.05	7.83	0.06	7.83
0.06	11.04	0.07	16.67
0.07	10.93	0.08	20.22
0.08	8.11	0.09	27.44
0.09	5.22	0.11	42.67
0.11	3.07	0.13	45.74
0.13	1.78	0.15	47.52
0.15	1.10	0.17	48.62
0.17	0.76	0.20	49.38
0.20	0.58	0.23	49.99
0.23	0.48	0.27	50.48
0.27	0.41	0.31	50.84
0.31	0.34	0.36	51.18
0.38	0.29	0.42	51.48
0.42	0.20	0.49	51.78
0.49	0.16	0.56	52.08
0.58	0.12	0.67	52.48
0.67	0.09	0.79	52.78
0.78	0.05	1.01	53.21
0.91	0.03	1.09	53.70
1.06	0.02	1.24	54.23
1.24	0.01	1.44	54.75
1.44		1.68	55.22
1.68		1.91	55.67
1.91		2.28	56.04
2.28		2.65	56.50
2.68		3.08	56.87
3.08		3.60	57.38
3.60		4.10	58.32
4.10		4.68	59.32
4.68		5.20	60.82
5.20		5.61	62.24
			794.20
			0.93
			679.67
			191.00

Malvern Instruments Ltd.
Malvern, UK
Tel +44(0)1684-892466 Fax +44(0)1684-892789

Masterizer S long bed Ver. 2.10
Serial Number: 32734-89

p. 10
26 Feb 07 13:34

รูปที่ จ.14 ข้อมูลผลการทดลองจากเครื่อง Laser particle size distribution analyzer ของซีไอไลต์ที่ทำการสังเคราะห์ที่อุณหภูมิ 80 องศาเซลเซียส เวลา 3 ชั่วโมง และคงนาคของผลึก (ครั้งที่ 2)

Analysis Result

รูปที่ จ.15 ข้อมูลผลการทดลองจากเครื่อง Laser particle size distribution analyzer ของซีไอ ໄลต์ที่ทำการสังเคราะห์ที่อุณหภูมิ 80 องศาเซลเซียส เวลา 3 ชั่วโมง แสดงขนาดของผลึก (ครั้งที่ 3)

ສາකົນວຸກ ລ

Certificate of NaA zeolite

PRODUCT CERTIFICATE

DATE :	08/08/2006	TESTED BY :	
LOT NO. :	66074	CHECKED BY :	
CUSTOMER :	As Sample		

CHARACTERISTIC	RESULT
FORM	FREE-FLOWING POWDER
COLOR (HUNTER "L" SCALE)	WHITE 98.6
CEC (mg CaCO ₃ per g of anhydrous zeolite)	282 *
pH of 1% DISPERSION	11.35
AVERAGE BULK DENSITY (g/l)	332
MEDIAN PARTICLE SIZE (μm)	3.43
MOISTURE LOSS AT 800 °C (% BY WEIGHT)	19.80

NOTE : * Measure at 21.1 °C, 0.02 N and 10 meq calcium per anhydrous gram of zeolite.

QP009F10.1

**ສຕາບັນວິທຍບຣີກາຣ
ຈຸ່າພາລັງກຣນີມຫາວິທຍ່າລັຍ**

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

นายประเสริฐ สาราชย์ เกิดวันที่ 25 พฤษภาคม พ.ศ. 2522 ที่จังหวัดกรุงเทพมหานคร สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต ภาควิชาชุลชีววิทยา คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี เมื่อปีการศึกษา 2544 ต่อมาได้เข้าศึกษาต่อในหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีชีวภาพ คณะวิทยาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในปีการศึกษา 2546

